

AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 15 (427) ● JOI — 15 APRILIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●

INVESTIȚIILE — PÎRGHIE IMPORTANTĂ ÎN ACCELERAREA

MODERNIZĂRII AGRICULTURII

Ion RUȘINARU

președintele
Băncii Agricole

În economia noastră națională agricultura ocupă un loc important, sporirea producției agricole determinând, pe de o parte, ridicarea în mod nemijlocit a nivelului de trai al oamenilor muncii, prin asigurarea aprovizionării populației cu produse agroalimentare și a industriei cu materii prime, iar pe de altă parte creșterea disponibilităților de export.

Înfăptuind linia politică de făurire a unei economii multilaterale dezvoltate, partidul și statul nostru au manifestat și manifestă o preocupare permanentă pentru consolidarea continuă a bazei tehnico-materiale a agriculturii, în vederea accelerării procesului de intensificare și modernizare a acestei ramuri.

Analizând în mod științific factorii de bază care determină creșterea producției agricole, partidul a stabilit un vast program de dezvoltare a mijloacelor de producție și de organizare modernă a tuturor ramurilor agriculturii, program care a determinat o creștere accentuată a eforturilor financiare ale statului pentru investițiile din agricultură.

În cincinalul 1966-1970, statul a investit în agricultură 37,8 miliarde lei, din care creditele pe termen lung acordate cooperativei agricole reprezintă 5,3 miliarde lei. În același timp, cooperativele agricole de producție au investit 10,2 miliarde lei din fondurile proprii. Din volumul investițiilor alocate agriculturii 31% au revenit mecanizării, 25% lucrărilor de hidromeliorații, 15% dezvoltării creșterii animalelor, 11% producției vegetale etc. Datorită eforturilor deosebite făcute de stat, în cincinalul care s-a încheiat numărul tractoarelor (în unități fizice) a sporit cu 26.100, al combinelelor cu 10.200, suprafața arabilă pe tractor scăzând de la 121 ha la 91 ha.

Una din importante sarcini ale cincinalului trecut — extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare — s-a tradus în fapt prin îndiguirea a 567 mii ha și prin amenajarea pentru irigații a 578 mii ha. Au intrat în funcțiune mari complexe de tip industrial pentru creșterea animalelor și a păsărilor. La sfârșitul anului 1970 erau în producție 19 complexe pentru creșterea industrială a porcilor, complexe care în acest an urmează să livreze, fiecare, câte 13.500 tone de carne. În complexele avicole — din care 25 au fost construite în cincinalul trecut — se realizează aproape întreaga producție de ouă din I.A.S.

În sectorul cooperatist, în ultimul an al cincinalului trecut a început o vastă acțiune de construire a unor complexe intercooperatiste de tip industrial pentru creșterea porcilor și a păsărilor. În același timp, s-a extins suprafața plantată cu vii și livezi, au fost puse în funcțiune

sere legumicole moderne, a căror suprafață atingea, în anul 1970, 847 ha.

Fonduri importante au fost afectate sectorului de îmbunătățiri funciare, în scopul combaterii acțiunii negative a unor factori naturali, în primul rând a secetei și inundațiilor, care aduc uneori pagube importante atât agriculturii cât și altor ramuri ale economiei naționale. După cum se știe, înlăturarea efectelor nefavorabile ale acestor factori constituie una din rezervele cele mai importante ale fondului funciar al țării noastre, în vederea creșterii producției agricole. Astfel, în cincinalul trecut au fost amenajate pentru irigații și date în folosință, numai în sisteme mari cca 265 mii ha, iar suprafața îndiguată și desecată, în aceeași perioadă se ridică la 555 mii ha. Toate aceste realizări, alături de măsurile pentru folosirea mai eficientă a pământului și organizarea mai bună a muncii au contribuit la creșterea producției agricole, în cincinalul trecut, cu 24% față de cel precedent, deși în ultimii trei ani condițiile climatice au fost puțin favorabile.

În orientarea investițiilor din agricultură s-a pus și se pune un accent deosebit pe concentrarea fondurilor; în ultimii ani, repartizarea lucrărilor în profil teritorial s-a făcut ținându-se seama în mai mare măsură de proporțiile de dezvoltare a diferitelor sectoare ale agriculturii. Prin pîrghia investițiilor, prin modul lor de utilizare, s-au creat, an de an, premise tot mai bune pentru continuarea și adîncirea procesului de concentrare a

(Continuare în pag. a 9-a)

O acțiune în plină desfășurare

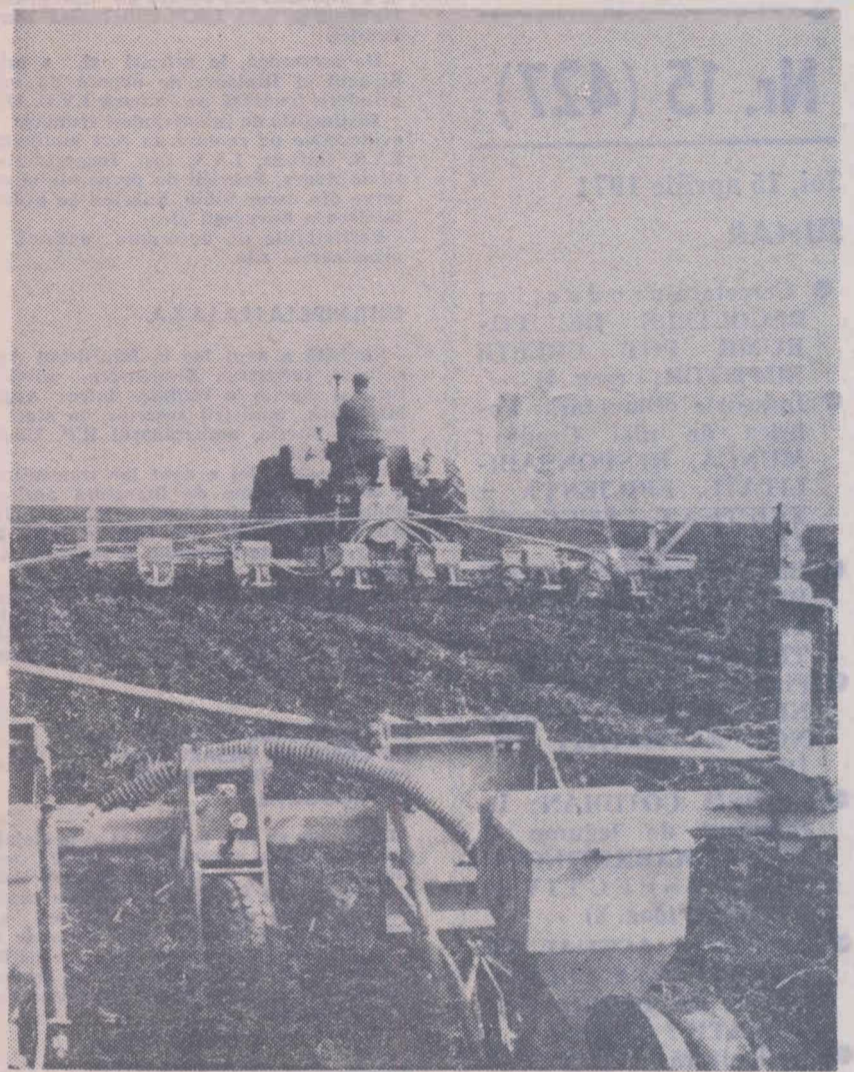
PROFILAREA, SPECIALIZAREA ȘI CONCENTRAREA PRODUCȚIEI LEGUMICOLE

Dr. ing. Ion CEAUȘESCU

secretar general
în Ministerul Agriculturii,
Industria Alimentare,
Silviculturii și Apelor

În pag. a 3-a:

MĂSURI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE PORUMB

Îndată ce temperatura solului a devenit prielnică, în toate unitățile agricole, îndeosebi din partea sudică a țării, s-a trecut cu toate forțele la semănatul porumbului. Pe ogoarele fertilizate, discuite sau grăpate, mecanizatorii din I.A.S. și S.M.A. acționează acum fără răgaz pentru ca însămînțarea acestei plante deosebit de valoroasă pentru economia națională să fie efectuată în cel mai scurt timp posibil. În fotografie: mecanizatorii de la I.A.S. Alexandria, județul Teleorman, lucrind intens la semănatul porumbului.

Directivile Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, stabilesc un vast complex de măsuri pentru îmbunătățirea multilaterală a activității în agricultura cooperatistă. Se indică între acestea, ca o problemă hotărâtoare, zonarea și specializarea producției agricole, asigurându-se în acest mod o mai justă repartizare pe teritoriu a culturilor, în concordanță cu condițiile naturale economice și sociale. Indicația este, desigur, valabilă și pentru legumicultură, lucru de altfel subliniat și de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din decembrie 1969. În numeroase alte ocazii și mai ales la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, conducerea de partid și de stat a arătat faptul că se impune îmbunătățirea radicală a activității în legumicultură.

La indicația conducerii partidului, Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a elaborat un program cuprinzător care prevede așezarea pe baze noi a producerii și valorificării legumelor. Programul, aprobat de conducerea de partid și de stat a fost supus dezbaterii în cadrul unei consfățiri pe țară la care au participat președinți de cooperative agricole, directori de I.A.S., șefi de fermă, cercetători de la stațiunile experimentale, reprezentanți ai întreprinderilor de valorificare etc. Cu ocazia acestei consfățiri s-a adoptat un amplu plan de măsuri.

În legătură cu profilarea, specializarea și concentrarea producției legu-

mice, s-a precizat că zonarea culturilor trebuie să se facă în funcție de condițiile pedo-climatice și economice ale cooperativei. Această sarcină revine consiliilor intercooperatiste. Ele sînt acelea care au datoria să stabilească, cu asentimentul unităților componente, suprafețele cele mai potrivite pentru legumicultură, să se preocupe în mod permanent, de specializarea producției cooperativei, iar în cadrul acestora, a fermelor, brigăzilor și echipelor. Acolo unde este posibil se va trece la organizarea unor ferme intercooperatiste specializate, în legumicultură, pomicultură și viticultură, prin reunirea mijloacelor și forțelor mai multor cooperative. Aceasta permite trecerea la profilarea cooperativei agricole, la organizarea muncii în aceste unități pe ferme, brigăzi și echipe specializate, la aplicarea formei de retribuție a acordului global, care face posibilă evaluarea în bani, la preț de stat, a muncii depuse.

Pentru asigurarea cadrului adecvat aplicării măsurilor incluse în programul amintit, s-a trecut la organizarea fermelor și a centrelor specializate pentru producerea și valorificarea legumelor și fructelor. În prezent, pe lângă obligațiile ce le revin în realizarea producției de legume a acestui an, specialiștii din cadrul centrelor sînt chemați să ia parte la întocmirea unei lucrări de maximă importanță: programul de dezvoltare a produselor de legume în zona pe care o deser-

(Continuare în pag. a 5-a)

AGRICULTURA

Revistă săptăminală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape.

Nr. 15 (427)

Joi, 15 aprilie 1971

SUMAR

- Cercetare-producție: **RECOLTELE DE PORUMB POT CREȘTE SIMȚITOR;** (pag. 4)
- Industrie alimentară: **Fabrica de ulei Oradea: MUNCĂ, RESPONSABILITATE, EFICIENȚĂ — TRIPTICUL SUCCESOR** (pag. 5)
- Bază furajeră: **CUM PREGĂTIȚI O RECOLTĂ SPORITĂ DE NUTREȚURI?** (pag. 6)
- Piscicultură: **INCURSIUNE ÎN „TAINILE” UNEI NOI ACTIVITĂȚI INDUSTRIALE** (pag. 7)
- EROISM COTIDIAN; **În comerțul de legume și fructe: MARKETINGUL ȘI PERSPECTIVELE SALE** (pag. 8)
- **CE ESTE ACTUAL ÎN PROIECTAREA LUCRĂRILOR DE HIDROAMELIORĂȚI?** (pag. 9)
- Silvicultură: **UNDE ȘI CUM EXTINDEM RAȘINOASELE?** (pag. 10)
- Probleme sindicale: **CUM MATERIALIZAȚI IDEILE CONGRESULUI U.G.S.R.?** (pag. 11)
- **Învățămint: INFORMAȚIA ȘI PERFECTIONAREA CADRELOR DIDACTICE** (pag. 12)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian **ALBULESCU** (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian **CĂRARE**; Ing. Vasile **CIAUȘU** (redactor șef); Ing. Sonia **DIRADURIAN**; Ing. Eugen **GRIGORESCU**; Ing. Nicolae **MANTZ**; Dr. ing. Teodor **MARIAN**; Ing. Gheorghe **MOLDOVAN**; Ing. Ioan **MOLDOVAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea **MOȚOC**, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu **MUREȘAN**, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian **ROSCA**; Ing. Mihai **SEMENESCU**; Anton **STOIANOVICI**; Ing. Nicolae **STOICA**; Dr. ing. Nicolae **ȘTEFAN**, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile **YEMȘAN**, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion **TEȘU**; Ing. Ion **TOMA**; Prof. dr. Sergiu **VREJBA**.

Redacția: București, Piața Școlii nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Școlii”.

40.000

BLOC-NOTES

INTREPRINDERILE FRUNTAȘE ȘI EVIDENȚIATE ÎȘI PRIMESC DISTINCȚIILE

În numărul trecut am publicat lista unităților din agricultură, industria alimentară, silvicultură și sectorul de gospodărire a apelor care, pe baza rezultatelor obținute, au fost declarate întreprinderi fruntașe și evidențiate pe țară sau pe ramură. În prezent, e în plină desfășurare acțiunea de înminare a distincțiilor respective.

Simbătă, 10 aprilie, de pildă, a avut loc, într-un cadru festiv, decernarea Steagului și a Diplomei de onoare de întreprindere fruntașă pe țară I.A.S.-ului Insula Mare a Brăilei.

De asemenea, în aceeași zi, a primit Steagul și Diploma de onoare de întreprindere fruntașă pe ramură I.V.C. OM.

Distincțiile de întreprindere fruntașă sau evidențiate pe ramură au fost înminate și I.A.S. Ograda, I.A.S. Iași, Inspectoratului silvic Argeș, Fabricii de preparate și conserve din carne Sibiu, Fabricii de produse zaharoase București etc.

Festivitățile de decernare continuă în următoarele zile.

INTILNIRE LA M.A.I.A.S.A.

Simbătă a avut loc la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor o întâlnire între Angelo Miculescu, ministru secretar de stat și Ferenc Martin, ambasadorul R.P. Ungare la București.

Cu acest prilej a avut loc transmiterea a 500 de volume de literatură agricolă, donată de ministrul agriculturii și industriei alimentare al R.P. Ungare, Imre Dimény, Casei agronomului a județului Covasna.

Au participat specialiști din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanți ai Casei agronomului din Arcep.

LA COMPLEXUL INTEGRAT DE CARNE DE PASĂRE TITU PRIMELE FERME AU INTRAT ÎN PRODUCȚIE

După cum se știe, la Titu, ca și la Galați, este în curs de execuție un mare complex avicol care, la întreaga sa capacitate, va livra anual 20.000 de tone de carne. Primele patru din cele nouă ferme ale complexului au fost de acum populate cu aproape 700.000 de păsări, din care 450.000 pui de carne. Se preconizează ca primele tone de carne de pui să fie expediate pieții în luna mai.

CONSFĂTURE PE ȚARA PRIVIND DEZVOLTAREA PRODUCȚIEI DE FRUCTE ȘI LEGUME CONGELATE

În zilele de 9 și 10 aprilie, la Sibiu s-au desfășurat lucrările consfăturii pe țară privind dezvoltarea sectorului de fructe și legume congelate. Consfătuirea a fost organizată de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și întreprinderea de industrializare a cărnii din județul Sibiu. Au luat parte cadre de conducere și specialiști din întreprinderile de profil din județele Argeș, Bacău, Hunedoara, Dolj, Sibiu, Iași, Mureș, Cluj, Arad, Timișoara și din Municipiul București.

Vreme de două zile s-au dezbătut, pe larg, problemele legate de dezvoltarea producției de legume și fructe destinate congelării, folosirea mai bună a spațiilor frigorifice pentru acest scop, îmbunătățirea tehnologiilor de congelare, creșterea eficienței economice a exportului de legume și fructe, conservatul prin frig, soluții noi în proiectarea și organizarea secțiilor de prelucrare prin frig a produselor legumicole și pomicele. Pe marginea acestor teme au fost susținute 12 referate de specialitate. Participanții la consfătuire au făcut și o vizită profesională la antrepozițiile frigorifice din Sibiu.

CIBERTEHNICA GALAȚI '71

În cadrul acțiunii „Cibertechnica Galați '71”, inițiată de Consiliul județean al sindicatelor Galați, la ferma de stat Bădălan a avut loc miercuri, 14 aprilie, o interesantă consfătuire pe tema producerii legumelor timpurii în solarii și tunele. La consfătuire, care a prilejuit și un bogat schimb de experiență au participat șefi de ferme legumicole, brigadieri, organizatori de grupe sindicale etc.

ÎN JUDEȚUL VASLUI, ACTIVITATE INTENSĂ DE VALORIFICARE A TERENURILOR NEPRODUCTIVE

În vederea stăvilirii și înlăturării efectelor distructive asupra terenurilor agri-

sole, căilor de comunicație, așezărilor omenești și a altor sectoare de activitate, Comitetul executiv al Consiliului popular al județului Vaslui, la îndrumarea Comitetului județean de partid, a organizat o amplă acțiune de valorificare, prin împădurire, a cca. 20.000 ha de terenuri neproductive.

În acest scop, a fost întocmit un program prin care 40 de consilii populare comunale și cooperative agricole vor planta în 1971, prin muncă patriotică, o suprafață de 570 ha asemenea terenuri.

Specialiștii din cadrul Oficiului de cadastru, proiectare și gospodăria apelor au întocmit schițele cu amplasamentele suprafețelor de împădurit și le-au înminat unităților interesate. Materialul săditor este asigurat de pepiniera agrosilvică Birtad, care a livrat în acest scop peste trei milioane de puiți de salcâm, sălcioară, arțar tătăresc, lemn ciinesc amorfă și alte specii. Inspectoratul silvic Vaslui va asigura, de asemenea, o parte din puiții necesari plantării suprafețelor menționate.

Acțiunea de plantare a început încă din prima decadă a lunii martie, iar după o scurtă perioadă de întrerupere a fost reluată cu intensitate.

ȘARJE DE NITROCALCAR

Recent, la Combinatul chimic din Craiova a fost pusă la punct tehnologia de fabricație a unui nou tip de îngrășămint pe bază de delomită și acid azotic. Șarjele industriale din noul produs sînt destinate fertilizării și amendării terenurilor acide, obținerii unor recolte superioare și pe aceste pămînturi. Nitrocalcarul este fabricat în câteva sortimente (cu conținut diferit de calcar) ceea ce permite folosirea lui diferențiată, în funcție de PH-ul solului pe care urmează să fie aplicat.

Pînă la finele anului curent, Combinatul chimic din Craiova va produce circa 100.000 tone de nitrocalcar destinat beneficiarilor interni și externi.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

SCRISORI

În sprijinul comisiilor de revizie

Multe din comisiile de revizie din C.A.P. se achită cu conștiinciozitate de atribuțiile ce le revin, dau un sprijin substanțial la buna gospodărire și dezvoltare a avuției obștești. În alte cazuri, comisiile de revizie desfășoară o activitate unilaterală. Lună de zile, o serie de sectoare nu sînt controlate. Deoarece există încă destule nereguli, ar fi de dorit ca, peste tot, comisiile de revizie să beneficieze de o orientare mai bună. Cu precădere, ele ar trebui să controleze mai amănunțit îndeosebi: înregistrarea vițelilor, mieilor, purceilor etc.; cauzele mortalităților la animale; sacrificările de necesitate; predarea pieilor și a pielicelelor de miei, inclusiv a cărnii; folosirea materialelor pentru atelierele de fierărie, lemnărie, rotărie, dogărie etc, domenii în care se constată cele mai multe minusuri.

Intrucît îndrumarul existent la C.A.P. se referă numai la reviziile de fond ce se fac cu organul de control, socot că pentru comisiile de revizie ar trebui să fie elaborat un mic îndrumar, redactat la nivelul lor, în care să se arate cum trebuie făcută verificarea și în care să fie cuprinse obiectivele ce trebuie urmărite lună de lună. La sfîrșitul îndrumarului ar fi util să fie redactate scurte modele de procese-verbale ce se întocmesc după verificarea obiectivului respectiv (casierie, brigadă, sector zootehnic, stîină, întreținerea culturilor etc.) Un astfel de îndrumar e cu atît mai necesar dacă ținem seamă că în toate cazurile comisiile de revizie au sprijinul imediat al îndrumătorului-contrabil (Mihai I. Colțea).

Consiliile intercooperatiste în acțiune

Consiliul intercooperatist din Grumăzești, județul Neamț, a realizat concentrarea producției vegetale și o mai judicioasă amplasare a culturilor în cooperativele agricole Petricani, Grumăzești, Ocea, Filioara, Băltățești și Ghindăoani. Pentru cooperativele agricole din Filioara și Băltățești s-a întocmit un plan comun de aprovizionare cu erbicide. Intrucît în zona prementană există din belșug pășuni și fînețe, au fost stabilite măsuri pentru extinderea creșterii ovinelor și a taurinelor la îngrășat.

În cooperativele care constituie consiliul intercooperatist Grumăzești, livezile vor fi extinse de la 150 hectare la 300 hectare. Au fost, totodată, organizate echipe de lucrători calificați care vor executa lucrările speciale (tăierile de rodire) în toate unitățile. Cu sprijinul S.M.A. Grumăzești s-au organizat judicioși tratamentele fitosanitare. În atenția consiliului intercooperatist se află: antrenarea forțelor de muncă disponibile din unități la executarea de plantații și întreținerea silvice în ocoalele silvice Tg. Neamț și Valea Seacă (Varatec) sau în exploatarea forestieră, la I. F. Tg. Neamț. În colaborare cu I. L. F. Tg. Neamț s-a preconizat realizarea unui depozit pentru păstrarea și conservarea fructelor etc.

Consiliul intercooperatist Tg. Neamț a înțiat construirea unui

complex intercooperatist pentru vaci de lapte. Pentru viitor s-au prevăzut: cooperarea C. A. P. Timișești și Răucești, pentru a se realiza desecarea a 500 ha; asocierea C.A.P. Răucești, Oglinzi și Tg. Neamț pentru creșterea a 8.000-10.000 oi etc.

La consiliul intercooperatist din Tibucani s-au început lucrările pentru un complex de vaci cu o capacitate de 700 capete. Se lucrează la amenajarea pentru irigații a 2.200 hectare. O parte din cooperatori vor fi orientați să lucreze în secția anexă (pentru cărămizi) sau într-o balastieră (Ing. Eduard Loghin).

Paielor de in pentru ulei

nu li se poate da și altă utilizare?

Unitatea noastră cultivă an de an, în medie, 400 ha cu in pentru ulei, de pe care obține peste 400 tone de paie. Dar ce destinație le dăm? În majoritate le folosim pentru așternutul animalelor. Procedînd astfel, se obține un gunoi de proastă calitate, care fermentează greu. Pe de altă parte, ele nici nu întrețin o bună igienă la speciile de animale respective, pentru că nu rețin urina.

Oare nu s-ar putea face nimic pe linia utilizării lor mai eficiente?

Dacă în sistema de mașini pentru recoltarea inului ar fi inclusă o combină, care să smulgă inul, să-l decapsuleze, iar tulpinile să le lege în snopi, acestea ar putea fi folosite pentru fuioi.

Actuala gamă de mașini de recoltare (combinetele C-1, C-3 și C-12) prin treieratul inului distruge tulpinile și fibrele. Dar din paiele de in s-ar putea confecționa și hirtie, ștreanguri, căpestre, saci. Utilizarea lor doar ca așternut sau pentru combustibil, în orice caz, este foarte puțin economică. (Ing. Nicolae Bogluf).

Simpozion pe tema:

„Sporirea capacității de producție a solurilor cu exces de umiditate”

Recent, Sînnicolau. Mare a găzduit Simpozionul cu tema: „Sporirea capacității de producție a solurilor cu exces de umiditate din partea de vest a Republicii Socialiste România și folosirea corespunzătoare a lor” — simpozion organizat de către Institutul agronomic din Timișoara în colaborare cu direcțiile generale agricole din județele Timiș, Arad, Caraș-Severin, Bihor, Satu-Mare și stațiunile experimentale Lovrin, Oradea și Livada.

Simpozionul a reunit aproape 300 de cadre didactice de prestigiu, un număr mare de studenți, cercetători și specialiști din stațiunile experimentale, de la I.E.I.L.I.F. și unitățile agricole de stat și cooperatiste.

Lucrările simpozionului s-au încheiat prin vizitarea pășunii de la Teremia Mare și prin stabilirea unor noi măsuri tehnico-organizatorice care să ducă, chiar din acest an, la ridicarea potențialului productiv al solurilor cu exces de umiditate (Ioșif Faur).

actualitatea

Lucrările agricole de primăvară

Cu viteza planificată, la cel mai înalt nivel calitativ!

Pină la 12 aprilie, în întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole, culturile din epoca I s-au însămânțat în proporție de 91 și respectiv 83 la sută din sarcina de plan. La această dată, semănatul sfeclă de zahăr a fost încheiat în județele Teleorman, Ilfov, Dimbovița, Galați, Satu Mare și altele. De asemenea, s-a terminat însămânțarea florii-soarelui în I.A.S. din județele Tulcea, Bihor, Dimbovița, Argeș, Vâlcea, Vrancea, Botoșani și Constanța, precum și în cooperativele agricole din Teleorman, Ilfov, Dimbovița și Satu Mare. În multe alte județe, aceste operațiuni sînt practic încheiate.

În prezent, deosebi în județele mari cultivate, se lucrează din plin la plantatul cartofilor și semănatul porumbului. Unitățile agricole de stat și cooperatiste au și pus porumbul în sol, pină la începutul celei de-a doua decade a lunii curente, pe circa 100.000 hectare.

Semne bune anul are. Așa s-a urât de anul nou și se adevărește. Ne-o spune verdele intens, vigurozitatea grîului și a celorlalte culturi de păioase. Ne-o confirmă rapiditatea cu care se desfășoară lucrările în această campanie agricolă, ne-o atestă nivelul agrotehnic înalt, incomparabil cu al celorlalți ani, la semănat. Pretutindeni se lucrează cu operativitate și responsabilitate, cu gîndul la rezultatele finale, în funcție de care mecanizatorii, cooperatorii, specialiștii își vor primi răsplata pentru efortul depus. Iată cîteva aspecte luate din Nordul și din Sudul țării.

Deși începută mai tîrziu ca în alte părți, campania de primăvară se desfășoară în județul Suceava într-un ritm alert. Folosindu-se cu pricepere forța umană și mecanică s-a reușit să se însămînțeze la timp, cea mai mare parte din suprafețele destinate orzoinei, mazării și borșeagului.

Lucrările sînt mai înaintate pe Valea Siretului, a Moldovei cit și în zona Fălcișenilor. În prezent, la C.A.P. Preuțești, Drăgușeni, Costina, Calafindești, Hîntești, Botani, Stoești etc. s-a trecut, cu toate forțele, la plantatul cartofilor.

Pentru această cultură, care deține în acest an 15,8% din suprafața arabilă și care asigură circa 40% din totalul veniturilor cooperativei, s-au făcut

pregătiri deosebite: toate cele 21.000 ha. au fost fertilizate cu doze mari de îngrășăminte naturale și chimice; peste 100 de dispozitive au fost adaptate la mașinile de plantat în scopul administrării îngrășămintelor chimice o dată cu plantatul; întregul necesar de sămînță a fost asigurat din soiurile stabilite pentru această zonă.

Din controalele întreprinse de organele de specialitate de la județ a rezultat că, în acest an, mai mult ca oricînd, calitatea lucrărilor este la mare preț. Dovada: deși la C.A.P. Baia, Horotniceni, Drăgușeni, Bălcăuți și altele s-a plantat între 50—70% din suprafață, nu s-a găsit nici o abatere de la tehnologia stabilită. La Baia, de pildă, inginerul Nicolae Plută a jalonat personal toată tarlăua, verificînd permanent adîncimea plantării, mărimea bioloanelor și mai ales densitatea. „Sîntem decizi, ne spunea tov. Victor Coirlea, brigadier la C.A.P. Costina, să facem totul ca de pe cele 200 ha pe care cultivăm cartofi, să obținem peste două vagoane de tuberculi la hectar. Baza producției o punem acum. În brigada pe care o conduc, cooperatorii au transportat, din gospodăriile personale, peste 350 tone de îngrășăminte naturale, pe care le-au administrat suplimentar cartofului. Și mecanizatorii ne ajută

foarte mult. Gheorghe Roznovan, unul din tractoriștii cei mai conștiincioși, apoi Constantin și Aurel Săvuț, nu-și acordă odihnă pină nu asigură o pregătire exemplară a terenului”.

Măsurile întreprinse în județul Suceava permit ca în această săptămînă să se termine semănatul tuturor culturilor din prima epocă și a unora din epoca a doua, rămînînd să se însămînțeze doar porumbul.

Pe ogoarele teleormănene, ritmul de lucru este și mai accelerat. Încă înainte de 9 aprilie, semănatul culturilor din epoca I a fost încheiat. Sămînța de mazăre, ovăz, borșeag, sfeclă de zahăr și, respectiv, de floarea-soarelui (pe 37.000 hectare) a fost pusă într-un pat germinativ bun.

— A mers perfect — ne spunea ing. Marin Cimbru, director general adjunct în direcția generală județeană. Acest avans se datorește condițiilor climatice favorabile, dar și organizării mai bune a muncii în unități. Specialiștii și mecanizatorii au cercetat permanent evoluția umidității terenurilor și a temperaturilor, au acționat intens pentru folosirea fiecărei ore favorabile lucrului în câmp.

În prezent, aici se desfășoară intens semănatul porumbului. La C.A.P. Nanov, de exemplu, toate cele 6 semănători S.P.C.-6 existente în dotarea secției de mecanizare lucrează din plin, pe importante suprafețe executîndu-se concomitent și erbicidarea. Într-un ritm susținut decurge semănatul și în raza de activitate a S.M.A. Buzescu, Crîngeni, Furculești, Purani, Ulmuț și Tr. Măgurele.

— În ritmul actual de pregătire a terenurilor și la viteza de lucru planificată, conchidea interlocutorului nostru, însămînțarea celor peste 128.100 hectare destinate culturii porumbului va fi încheiată, în circa 10 zile. Încadrarea în timpul optim și respectarea tehnologiei stabilite ne dau garanția realizării și depășirii producțiilor planificate.

Condițiile sînt favorabile accelerării lucrărilor în toate județele țării. Peste tot trebuie depuse în continuare eforturi susținute pentru efectuarea însămînțărilor în cel mai scurt timp și la cel mai înalt nivel calitativ. Realizarea acestui obiectiv va constitui cel mai de preț succes al lucrătorilor de pe ogoare, închinat glorioșului semicentenar al Partidului Comunist Român.

Gh. ZAHARESCU
St. VASILE

CURIER

Concurs de invenții, inovații și raționalizări în rețeaua I. M. A.

Pe linia sarcinilor trasate de Congresul al X-lea al P.C.R. cu privire la introducerea tehnicii noi, Centrala I.M.A. a organizat un concurs de invenții, inovații și raționalizări, cu premii. Scopul concursului este stimularea inițiativei creatoare a muncitorilor și tehnicienilor din S.M.A. pentru extinderea mecanizării complexe în agricultură, pentru sporirea producției, productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Concursul este organizat pe perioadă de pină la 31 decembrie 1971. El se va desfășura în trei faze: faza pe stațiune pentru mecanizarea agriculturii — pină la 20 ianuarie 1972, faza pe întreprindere pentru mecanizarea agriculturii — pină la 15 februarie 1972 și faza pe Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii, care se va încheia pină la 15 martie 1972.

Pentru activitate deosebită în stimularea mișcării de inovații se vor acorda premii directorului și responsabilului cu inovații din stațiunea cu cele mai bune rezultate și respectiv colectivului de conducere și responsabilului cu inovații din întreprinderea care se va plasa pe cel mai bun loc.

Criteriile de acordare a premiilor sînt:

- volumul cel mai mare de economii stabilite pe bază de postcalcul, în urma aplicării sau generalizării inovațiilor în stațiuni sau întreprinderi;
- cel mai mare număr de inovații aplicate sau generalizate;
- numărul de inovații premiate pe stațiune sau întreprindere;
- importanța problemelor rezolvate pe linie de producție prin aplicarea inovațiilor;
- punctualitatea și corectitudinea întocmirii și transmiterii documentațiilor.

Pentru acordarea premiilor, la nivel de S.M.A. și respectiv de întreprindere pentru mecanizarea agriculturii se constituie comisii. În componența comisiei la nivel de S.M.A. intră: directorul, responsabilul cu inovațiile, delegatul comitetului sindicatului, delegatul serviciului contabilitate și un inovator.

Pentru completa informare, cei interesați vor consulta instrucțiunile emise în acest sens de Centrala I.M.A., trimise fiecărei unități.

MĂSURI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE PORUMB

Consfătuirea porumbului, care a avut loc la Constanța în luna martie a acestui an, la care a participat un număr mare de specialiști și lucrători din unitățile de producție, de cercetare și de direcțiile agricole județene, a scos în evidență marile rezerve de care dispune agricultura noastră socialistă, pentru ca sarcinile de plan stabilite la această cultură — 9.065.000 tone în 1971 și 11.670.000 tone în 1975 — să fie realizate și chiar depășite. Pentru realizarea acestor obiective este necesară respectarea unui amplu program de măsuri.

Organizarea producției de porumb în anul 1971

Directorii tehnici din întreprinderile agricole de stat și inginerii șefi ai cooperativei agricole, vor verifica amplasarea culturii pe sole și tarlale, iar suprafețele stabilite vor fi date în primire șefilor de fermă, brigadierilor și șefilor secțiilor de mecanizare. La grăpatul și nivelatul arăturilor de vară și toamnă, se va folosi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole din dotarea unităților.

Fertilizarea terenurilor se va face folosind în totalitate îngrășămintele chimice asigurate, acordîndu-se prioritate suprafețelor care nu au fost fertilizate în toamnă, precum și acelor suprafețe care anul trecut au fost cultivate cu plante care au lăsat terenul sărăcit în elemente fertilizante. Ele se vor administra în funcție de potențialul productiv al solurilor și de cerințele hibridurilor. O atenție deosebită se va acorda suprafețelor amenajate pentru irigații.

Se va avea în vedere ca în fiecare unitate să se cultive cel puțin doi hibridi cu perioade de vegetație diferite, din care unul să asigure eliberarea terenului la timp pentru semănatul culturilor de toamnă.

Întreprinderile agricole de stat, întreprinderile și stațiunile pentru mecanizarea agriculturii vor acorda toată atenția reglării corecte a semănătorilor SPC-6,

asigurării discurilor necesare și efectuării probelor de funcționare a acestora. Vor fi folosite la nevoie și semănătorile Z SPC-2.

În zonele unde nu s-au întrunit încă condițiile necesare, directorii tehnici și șefii de fermă din I.A.S. și inginerii șefi din C.A.P. vor controla în continuare, zilnic, temperatura solului. În fiecare unitate, semănatul se va executa respectîndu-se graficele întocmite anterior, defalcate pe sole, tarlale și hibridi. Mașinile de semănat vor lucra grupate în una sau mai multe formații de lucru.

În ordinul de lucru emis de inginerul șef sau șeful de fermă fiecărei mecanizator, se menționează volumul lucrării, termenul de executare, norma de sămînță la hectar, adîncimea de semănat și distanța între rînduri. Specialiștii din unități vor urmări ca semănatul să se facă uniform și fără greșuri, să fie semănată capetele parcelor și toate porțiunile de teren din interiorul acestora. Se va respecta adîncimea de semănat, distanța dintre rînduri și a boabelor pe rînd, astfel ca, în funcție de hibridul cultivat, zona de cultură și starea de fertilizare a solului, să se asigure desimea optimă.

Recepția calitativă a lucrărilor de semănat și decontarea acestora către S.M.A. se fac la răsărirea culturii, pe fiecare parcelă în parte.

Specialiștii din unitățile de producție, precum și cei de la centrele de protecția plantelor, stațiile de prognoză și avertizare, vor urmări zilnic, pină la răsărirea culturilor și în prima fază de dezvoltare a plantelor, evoluția bolilor și dăunătorilor, apariția buruienilor și formarea crustei și vor aplica la timp măsurile stabilite de tehnologia culturii. De asemenea, vor lua măsuri operative pentru eliminarea excesului de apă.

În primele zile după răsărirea plantelor, se vor grăbi semănăturile, iar după apariția primelor perechi de frunze se vor executa cel puțin două lucrări cu sapa rotativă, și apoi prașile mecanice și manuale pe rînd, ori de cîte ori va fi nevoie.

În funcție de erbicidele asigurate, specialiștii vor stabili suprafețele ce urmează a fi erbicidate, iar direcțiile generale județene vor controla modul cum se folosesc erbicidele, pentru a se obține o eficiență maximă a acestora. Se vor lua

măsuri pentru instruirea temeinică a mecanizatorilor și pregătirea corespunzătoare a utilajelor.

Direcțiile generale județene, împreună cu conducerea unităților vor lua măsuri pentru terminarea lucrărilor de amenajare pentru irigații pe suprafețele prevăzute și pentru asigurarea cantităților de îngrășăminte corespunzătoare acestor suprafețe. Dozele și raportul între elementele fertilizante se vor stabili de comun acord cu stațiunile experimentale și laboratoarele de agrochimie. O atenție deosebită se va acorda realizării numărului optim de plante la hectar, în funcție de hibridul cultivat și de condițiile create prin irigare. Numărul de udări și normele de udare se vor stabili de fiecare unitate în funcție de starea de umiditate a solului, cerîndu-se sprijinul centrelor de prognoză din cadrul sistemelor și a stațiunilor experimentale din zonă.

Direcțiile generale județene, unitățile agricole, vor acorda toată atenția culturilor succesive de porumb. În acest scop, se va urmări recoltarea la timp a culturilor premergătoare, astfel ca a doua cultură de porumb pentru boabe să fie însămînțată pină la data de 1 iulie.

Pină la 20 august, conducerea unităților agricole vor întocmi grafice de recoltare a porumbului pe unități, ferme, tarlale și hibridi. În funcție de forțele și de toate mijloacele existente se va stabili viteza de lucru, numărul de zile necesare pentru terminarea lucrărilor și necesarul de mijloace de transport. Direcțiile generale județene vor urmări ca, la recoltare, să se folosească toate mijloacele existente în dotarea unităților și la întreaga lor capacitate de lucru.

Combinetele CT 2 R și Gloria vor fi revizuite și puse în stare de funcționare pină la data de 20 august. Iar recepția lor se va face în prezența inginerilor șefi, a șefilor de fermă și a mecanizatorilor care vor lucra efectiv la recoltare.

Recoltarea porumbului trebuie să fie terminată pină cel mai tîrziu la 1 noiembrie a.c., iar pe suprafețele care urmează a fi semăntate cu grîu de toamnă, pină cel tîrziu la 25 septembrie a.c.

Centrala pentru valorificarea cerealelor și plantelor tehnice va asigura spațiile necesare depozitării producției de porumb, organizînd recepția ritmică și corectă a acestora; va lua măsuri pentru

mărirea capacităților de uscare a porumbului.

Producerea de semințe de porumb pentru 1972 și următorii ani ai cincinalului

Unitățile agricole de stat și cooperative, care organizează loturi de hibridare, le vor amplasa judicios, pregătind în mod corespunzător terenul, executînd semănatul la timp și în condiții de calitate superioară și efectuînd în bune condiții lucrările de întreținere.

O atenție deosebită se va acorda castării plantelor-mamă. Specialiștii de la direcțiile generale județene și cel de la Inspeția de stat pentru controlul calității semințelor, vor organiza controale sistematice, exigente, asupra loturilor de hibridare, astfel ca în procesul de producere a semințelor să nu se diminueze potențialul productiv al hibridurilor produse.

Academia de științe agricole și silvice va lua măsuri pentru înmulțirea rapidă a noulor hibridi dubli, simpli și sortolneari, care depășesc plafoanele de producție ale hibridurilor folosiți în prezent în cultură, va accelera ritmul lucrărilor de ameliorare și crearea de hibridi valoroși, cu conținut mai mare de substanțe proteice și în special de lizină și triptofan, precum și a hibridurilor foarte timpurii, rezistenți în primele faze de creștere la temperaturi scăzute. În următorii ani ai cincinalului, A.S.A.S. va asigura cantitățile necesare de semințe din hibriduri de porumb ce se pretează prelucrării în scopuri industriale.

În vederea urmăririi corecte a tehnologiilor moderne de cultură a porumbului, în fiecare unitate agricolă se va introduce „Registrul tehnic al culturii porumbului”, în care se vor înscrie toate lucrările executate și observațiile fenologice legate de evidența acestei culturi. Direcțiile generale județene vor verifica lunar modul cum se înscriu aceste date și vor urmări, prin sondaj, starea efectivă a culturii porumbului.

cercetare—producție

RECOLTELE DE PORUMB POT CREȘTE SIMȚITOR

În această zonă de dealuri și cîmpie înaltă, care ocupă o suprafață apreciabilă, de 600 000 ha, cu soluri podzolice și smolnice, cultura porumbului, alături de cea a grîului, deține cea mai mare pondere. Condițiile de temperatură locale sînt relativ favorabile porumbului. Solul, însă, oferă un mediu de vegetație mai puțin favorabil acestei culturi, dar prin ameliorarea însușirilor sale fizice și chimice se pot crea premisele unor recolte care să depășească producțiile mici care se obțin încă. Pentru aceasta, întregul lanț de verigi ale tehnologiei culturii porumbului trebuie să fie îndreptat în sensul optimizării condițiilor naturale: formarea structurii solului, ameliorarea regimului hidric, termic și de nutriție al acestuia, lupta contra buruienilor etc.

Întrucît aplicarea unei tehnologii științifice necesită cheltuieli importante care se ridică în medie la circa 2 500 lei la hectar, fără realizarea unei producții de 3 000 kg/ha, cultura porumbului devine, în această zonă, nerentabilă. Rezultatele experimentale ale Stațiunii Albota și cele ale unităților frunțase care le aplică scot în evidență importanța generalizării în producție a unei tehnologii de cultură adecvate.

Planta premergătoare. Deși în condițiile de care ne ocupăm, porumbul se autosuportă 4—5 ani la rînd după el însuși, producția scade pe parcurs. În cel de-al 6-lea an, această scădere ajunge la 1 370 kg/ha. La cultivarea porumbului după grîu nu se resimte nici o scădere de recoltă; în cazul cultivării porumbului după trifoi sporul este considerabil, ajungînd la 1 210 kg/ha față de monocultură și la 310/ha față de rotația grîu-porumb.

Pentru redresarea agriculturii locale se impune deci introducerea unui asolament cu trifoi — în nord și cu mazăre, borceng sau soia — în sud.

Amendarea și îngrășarea terenului

In zona cu soluri argilo-iluviale din sudul Carpaților Meridionali

joacă principalul rol în sporirea producției. Pentru corectarea reacției acide a solului, încorporarea la intervale de 10 ani a 4 t/ha carbonat de calciu sporește producția cu 300—400 kg/ha. Cota anuală — de 80 lei — din valoarea lucrării de calcarizare este redusă față de sporul de producție ce se realizează. Se impune generalizarea ei pe terenurile podzolice indicate de cărțile efectuate de laboratoarele de agrochimie.

Folosirea gunoiiului de grajd și a îngrășămintelor chimice (20 t/ha gunoi de grajd — la 2—3 ani o dată și 150 kg/ha azotat de amoniu împreună cu 200 kg/ha superfosfat-anual) asigură sporuri de producție de peste 2 000 kg/ha față de terenul neîngrășat, care produce 500—600 kg/ha. Sporuri asemănătoare de producție se obțin și cu îngrășămintele chimice date pe fond amendat, în cantitate mai mare: 300 kg/ha azotat de amoniu, 400 kg/ha superfosfat și 200 kg/ha sare potasică.

Incorporarea la 2—3 ani a gunoiiului de grajd ne scutește de folosirea amendamentelor și a îngrășării potasice, permite reducerea cu 50% a dozelor de azot și fosfor, asigurîndu-se în același timp, recolte bogate de grîu în rotația obișnuită, sau de fin de trifoi, în asolamentul rațional. Pe această cale, la o aceeași producție se realizează economii prin suprimarea sau reducerea unor amendamente și îngrășăminte — de aproape 400 lei/ha.

Lucrările solului. Conținutul mare de argilă — 30—40%, la suprafață și 50—60% în adîncime — relieful plan și regimul pluviometric neuniform repartizat în cursul anului creează condiții de umiditate, temperatură și aerare necorespunzătoare în sol, evidențiate prin exces de umiditate în prima parte a perioadei de vegetație și lipsa ei în lunile de vară. Ambele situații sînt la fel de dăunătoare. Experiențele întreprinse pînă în prezent au scos în evidență faptul că se ajunge la o îmbunătățire a regimului hidric, aplicîndu-se corect următoarele lucrări:

— Afinarea profundă, parțială, a solului la 2—3 ani o dată, toamna sau vara, la adîncimea de 55—60 cm și la intervale de 140 cm. Lucrarea se execută cu un dispozitiv special executat în județul Olț, care se atașează la plugul PP-4-30. Pe această cale se înmagazinează primăvara un plus de 600 mc apă la hectar, ceea ce contribuie la micșorarea pericolului bălțirii, asigurîndu-se în sol apă echivalentă cu 1—2 udări. Este de dorit să se studieze aceste dispozitive și să se perfecționeze, astfel încît lucrarea să se poată executa la adîncimi mai mari, aplicîndu-se concomitent, pe profil amendamente și îngrășăminte;

— Lucrarea anuală de bază a solului, la adîncimea de 20—25 cm, trebuie executată la momentul de umiditate optim, vara sau toamna, arătura de primăvară fiind dăunătoare; direcția arăturii se orientează în sensul micilor pante ale terenului; lucrarea se completează cu brazde și canale de scurgerea apei, pentru evacuarea surplusului de umiditate;

— Pregătirea patului germinativ se face primăvara, cu discul urmat de grapă, în momentul cînd pămîntul este bine zvîntat. Orice grabă duce la tasarea lui, ceea ce nu permite realizarea unui pat germinativ corespunzător, sămînța rămîne neîngropată și nu se asigură spațiul suficient de adînc pentru dezvoltarea rădăcinilor.

În situația solurilor argilo-iluviale din zona amintită se impune în viitor folosirea sistemului „minimum de lucrări”. În acest scop, există la Institutul de proiectări pentru mecanizarea agriculturii un prototip de mașină de semănat porumb (MFSU), a cărui fabricare se cere urgentată.

Semănatul porumbului trebuie făcut cînd temperatura solului este de 8°C, dimineața. Acest lucru se realizează în partea de sud — la 10—15 aprilie, în zona de centru — în ultima decadă a lunii, iar în nord — în ultimele

zile ale lunii aprilie și primele zile ale lui mai. Mașina de semănat SPC-6 pretinde un pat germinativ bine realizat și o nivelare perfectă a terenului. În caz că după semănat este pericol ca solul să prindă scoarță, se aplică o sapă rotativă cu 2—3 zile înainte de răsărit.

Hibridii potriviți condițiilor locale sînt: la nord de Drăgășani, Pitești, Găești — cel din grupele 90—100; în partea de mijloc (20—30 km la sud de zona amintită) — hibridi din grupa 200 (alături de HD 208, rezultate bune, pe terenuri fertile și bine îngrășate, se obțin și cu HD 225); în partea cea mai sudică a zonei se pot cultiva și hibridi semitardivi — grupa 300.

Se recomandă a se asigura un număr de 30 000 de plante la hectar la hibridii din grupa 300, cîte 35 000 la hectar la hibridii din grupa 200 și peste 40 000 la ceilalți hibridi. Distanța optimă între rînduri este de 80 cm. Adîncimea de încorporare a sămînței trebuie să fie de 8—10 cm, pentru a se evita influența secetei și a asigura un răsărit uniform. Semănatul se va face în condiții de umiditate optimă.

Întreținerea culturii. Buruienile nu pot fi, adeseori, combătute suficient prin lucrări manuale și mecanice, epoca respectivă fiind în general bogată în ploi, care împiedică intrarea pe teren a mașinilor și chiar a lucrătorilor. Situația ce se creează duce în mulți ani, la compromiterea culturilor. Erbicidele constituie un ajutor prețios. Prin aplicarea lor, lucrările manuale și mecanice se reduc la strictul necesar posibil. Cu 1,5—1,8 kg/ha argezin, aplicat pe rînd, în rotația grîu-porumb, se reduce două prașile manuale; cu 4—5 kg/ha aplicate pe toată suprafața în monocultură se reduc prașile manuale și două prașile mecanice. Producțiile ce se obțin sînt egale sau mai mari decît atunci cînd se aplică trei prașile manuale și trei prașile mecanice și nu se folosesc erbicidele.

Aplicînd tehnologia descrisă mai sus se pot realiza, în condiții de neirigare, producții de 3 000 kg/ha pe podzol și 4 000 kg/ha pe terenurile din lunci.

Dr. ing. C. NICOLAE
Stațiunea experimentală
agricolă Albota,
județul Argeș

Acțiunea de prevenire și combatere a eroziunii solului pe suprafețele arabile în pantă începe odată cu amplasarea culturilor, cu lucrările de pregătire a terenului și însămînțare, lucrări pe care unitățile agricole le efectuează primăvara într-un volum foarte mare.

Desigur este dificil să expunem întregul complex de măsuri antierozionale; menționăm, totuși, că o mare importanță o au lucrările corespunzătoare de pregătire a terenurilor, de modelare și nivelare, de aplicare a îngrășămintelor, în scopul refacerii fertilității solului, de fixare a terenului pe pantele foarte abrupte etc. Vom pune accentul în cele ce urmează pe unele măsuri puțin cunoscute, aflate la îndemîna majorității cooperativelor agricole, fermelor și întreprinderilor de stat.

Vom începe cu o lucrare importantă pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului pe terenurile arabile, cu pante mai mari de 8%, care poate fi aplicată în procesul de producție, mai ales în zonele din Moldova, Dobrogea și altele cu condiții naturale asemănătoare, pe versanți uniformi și cu lungimi mari; este vorba de practicarea culturilor în fișii, pe direcția curbelor de nivel. Unitățile agricole socialiste care au însămînțat cereale de toamnă pe terenurile în pantă, în fișii de 20—120 m, lăsînd între ele fișii de aceeași lățime (necultivate) urmează să le însămînțeze în primăvară cu prășitoare (porumb, floarea-soarelui, cartofi etc.) sau cu alte plante, în funcție de planul de cultură.

În cazul cînd un întreg versant va fi însămînțat cu culturi de primăvară, se vor intercala fișii de leguminoase furajere cu cele de prășitoare. Lățimea fișiiilor se va stabili diferențiat, în fiecare unitate agricolă, în funcție de panta terenului, lungimea versantului, regimul precipitațiilor, gradul de eroziune și planul de cultură. Astfel, la o valoare a pantei de 8—10%, lățimea fișiiilor va fi de 80—120 m în podișul Moldovei, 90—130 m în Dobrogea și de 80—140 m în podișul Transilvaniei, zona deluroasă a Olteniei și Mehedinților. Lățimea se va micșora proporțional cu panta terenului, pînă la 20—40 m în podișul Moldovei, 30—50 m în Dobrogea și 30—60 m în podișul Transilvaniei pentru panta de 18—20%.

Deoarece plantele prășitoare protejează slab solul împotriva eroziunii, ele trebuie cultivate în fișii intercalate cu plante care apără mai bine terenul. Din experiențele efectuate în țara noastră s-a stabilit o clasificare a plantelor de cultură în ra-

Metode de combatere a eroziunii solului pe terenurile arabile în pantă

port cu gradul de protecție a solului, rezultînd că leguminoasele, gramineele furajere și cerealele păioase sînt plante bune protectoare. De aceea, se recomandă ca unitățile agricole deținătoare de terenuri arabile cu pante mari, să extindă, în funcție de stadiul eroziunii pe aceste suprafețe culturi bune protectoare a solului. Cooperativele agricole din bazinul hidrografic Berheci-Zeletin, județul Bacău, au extins pe terenurile arabile, erodate, cultura lucernei pe aproape 14 000 ha, obținînd, în medie, o producție de 4 000 kg fin la ha.

Sistemul de cultură în fișii poate fi înlocuit cu cel de cultură cu benzi înierbate, mai cu seamă în zonele cu precipitații bogate și cu relief mai neuniform. În acest caz, întregul versant poate fi cultivat cu o singură plantă, dar la anumite distanțe se intercalează, în raport cu pericolul eroziunii solului, benzi-tampon înierbate. Lățimea acestor benzi este de regulă cuprinsă între 3—5 m. În raport cu panta terenului, distanța dintre ele este egală cu lățimea indicată la culturile în fișii, micșorată cu 20—30%. Pentru ca însămînțatul și întreținerea culturilor să se poată efectua cu mijloace mecanizate, într-un procent cât mai ridicat, distanța dintre benzi se va stabili astfel ca să fie un multiplu al agregatelor folosite la lucrările agricole. Pe terenurile cu pante cuprinse între 12—25%, benzile înierbate vor fi permanente, adică nu se vor schimba pe alte amplasamente după 2—3 ani. Lățimea benzilor permanente este de 2—3 m, iar distanța între ele, de 15—60 m, distanță care variază, în funcție de panta terenului astfel: la pantele de 12—15% distanța va fi de 60—40 m; la pantele de 16—20% — 40—25 m, iar la pantele de 21—25% — 25—15 m.

Amestecul de ierburii pentru însămînțarea benzilor înierbate permanent va fi format din graminee — obsigă, firuță, golumă etc. și leguminoase — trifoi, lucernă, sparțetă, în cantitate totală de 60—80 kg/ha.

Benzile permanente înierbate devin cu timpul taluzele agrotaserelor ce se formează atît ca urmare a efectuării arăturilor, cu aruncarea brazdelor în aval, de regulă cu ajutorul plugurilor reversibile, cît și prin deplasarea particulelor de sol transportate de către apa provenită din precipitații și reținută de aceste benzi.

Ca traseu, benzile permanente înierbate trebuie să urmărească cit mai riguros direcția curbelor de nivel, admițîndu-se mici abateri de 2—4% numai pentru a păstra paralelismul dintre ele, deci pentru a avea lățimi constante ale platformelor agrotaserelor ce se vor forma în timp. În cazul cînd nu se poate respecta acest paralelism, iar abaterile depășesc 2—4%, ca urmare a reliefului neuniform, se intervine cu o nivelare pe traseul benzilor și al platformelor, în formare, prin lucrările agricole.

Agrotaserale se pot executa și prin alte procedee de construcție, folosindu-se mașinile terasiere (buldozerul cu acționare hidraulică sau grederul), la crearea de platforme pe direcția curbelor de nivel, în partea din aval a viitoarei agrotase, care în mod definitiv se va realiza tot în timp, prin arături succesive, cu aruncarea brazdelor în aval. Această metodă se recomandă cu deosebire în zonele cu ver-

sanți uniformi, cu lungimi mari, cum sînt cei din podișul Moldovenesc, Dobrogea etc., și se va realiza pe bază de documentații și cu asistența tehnică a unităților județene de specialitate.

Platformele care se formează cu ajutorul mașinilor terasiere au lățimea de 4—5 m, iar distanța între două platforme, (reprezentînd viitoarea agrotasă) se stabilește în funcție de panta terenului, natura solului și regimul de precipitații. Formarea definitivă a platformei agrotaserelor se realizează prin arături repetate pe fișia neterasată, cu aruncarea brazdelor în aval pînă la taluzul creat cu ajutorul buldozerului sau grederului. (Vezi schița).

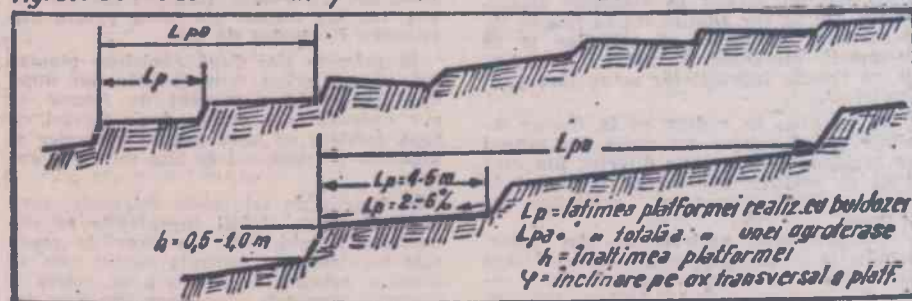
În baza cercetărilor făcute la Stațiunea experimentală Perieni, județul Vaslui, și Slivna, județul Galați, în cadrul șantierelor de combatere a eroziunii solului, se recomandă folosirea următoarelor elemente: lățimea platformei ce se terasează 4—5 m; lățimea fișiei neterasate inițial, 20—50 m pentru pantele de 12—20%, 12—20 m pentru pantele de 21—25% și 10—12 m pentru pantele de 26—28%.

Lățimea platformei, împreună cu fișia neterasată, va trebui să fie multiplul lățimii sămînțătorilor obișnuiți.

În toate cazurile, înainte de executarea platformelor cu ajutorul buldozerului sau grederului, se va face nivelarea vadurilor, haturilor și ogașelor pe suprafața ce se amenajează, iar pe lățimea platformelor terenul se mobilizează cu plugul.

Ing. Gh. Gh. MIHAI
Ing. Nicolae BLEGU
Departamentul
îmbunătățirilor funciare

Agrotasere realizate în prima fază cu buldozerul

Industria alimentară

Fabrica de ulei Oradea:

MUNCĂ, RESPONSABILITATE, EFICIENȚĂ — TRIPTICUL SUCCESELOR

Fără voia noastră — vorbind despre acordarea Steagului și Diplomei de onoare de întreprindere frunțasă pe ramură de producție, pe anul 1970, Fabricii de ulei din Oradea — trebuia totuși să începem cu ceea ce reflectă cel mai sintetic amplitudinea rezultatelor: cum anume au fost îndeplinite sarcinile de plan. Statisticile consemnează o depășire a valorii producției globale cu peste 3 650 000 lei, iar a producției-marfă cu 1,75 la sută. Să ne oprim deocamdată aici.

Cifrele de mai sus reflectă cât s-a produs, dar nu și ce s-a făcut pentru a se obține acest rezultat. Și, ne vom referi la un singur aspect, pe care-l considerăm definitiv. Este cunoscut faptul că anul trecut s-a caracterizat prin condiții climatice nu tocmai favorabile dezvoltării și maturizării floarei-soarelui. A apărut astfel riscul ca fabrica să intre în gol de producție din lipsă de materie primă. Analizându-se situația, s-a hotărât a se solicita livrarea de floarea-soarelui din sudul țării, unde recolta este mai timpurie, iar întreprinderea de valorificare a cerealelor-Olt a manifestat solicitare față de cererea orădenilor. S-a reușit astfel evitarea stagnării, iar cele mici, care totuși au existat, nu au afectat îndeplinirea planului din trimestrul III—1970.

Evident, o asemenea aprovizionare pe distanțe lungi a ocazionat cheltuieli suplimentare. Dar... Aparent, avem de-a face cu un paradox: în condițiile arătate, colectivul orădean a realizat peste plan beneficii însumând 2 654 000 lei! Cum? Prin mai buna gospodărire și valorificare a resurselor materiale.

Putem spune că baza de pornire a fost stabilirea — prin colaborarea comitetului sindicatului (președinte, ing. Aurel Trifa) și a comitetului de direc-

ție (director, ing. Mihai Mihăilescu, inginer șef, Aurel Negru) — unor criterii concrete, „la obiect”, ale întrecerii socialiste. Astfel, în sectorul presare au fost apreciate ca obiective principale de urmărit reducerea uleiului și a umidității din broken (turtele formate prin presarea semințelor de floarea-soarelui), în sectorul extracție, încărcarea optimă a extractoarelor și calitatea uleiului, și, desigur, la toate secțiile, nivelul producției de ulei.

Vorbind despre depășirea prevederilor la toți indicatorii, ne putem referi și la influența favorabilă a comprimării timpului de executare a reviziilor tehnice la instalații, care s-a realizat în condițiile efectuării unor lucrări de calitate superioară.

Nu încapă îndoială că realizările de aici sînt izvorite și înfăptuite de către colectivul întregii fabrici, într-o strînsă conlucrare, de la muncitor la director. Deoarece problemele producției și eficienței ei economice sînt o primă preocupare a tuturor membrilor colectivității. Aici, la întreprinderea orădeană, s-a împămîntenit practica, ca la toate adunările grupelor sindicale să participe activ un membru al conducerii unității. Acesta, cu competența și dreptul de decizie ce le incumbă funcția, soluționează pe loc unele propuneri ale salariaților. Problemele de mai largă amploare, ce necesită o analiză detaliată, sînt însușite de către comitetul de direcție, iar răspunsul datorat se dă salariatului în scris, prin afișarea la locul respectiv de muncă.

Dacă membrii grupelor sindicale sînt antrenați în conducerea întreprinderii, același lucru îl putem spune și despre reprezentanții salariaților în comitetul de direcție. Aceștia — oameni respectați, cu un dezvoltat simț al datoriei și o bogată experiență profesională — participă efectiv la procesul de conducere. Printre altele, la fabrica orădeană există practica de a se investi reprezentanții salariaților cu drept de decizie nemijlocită, atunci cînd prestează așanumit serviciu pe întreprindere. Or, aceasta presupune potențarea și direcționarea activității tuturor secțiilor și compartimentelor, pe baza unor obiective precise, cu finalitate în optimizarea procesului de producție.

Iar un asemenea drum spre mai bine, se traduce în depășirea substanțială a angajamentelor asumate în întrecerea socialistă pe anul 1970.

Continuînd seria succeselor, colectivul orădean a înregistrat rezultate pozitive și în primul trimestru al anului în curs. Astfel, sarcina de export a fost depășită cu peste 120%, iar la ceilalți indicatori s-au realizat devansări față de prevederi.

Toate acestea recomandă colectivul Fabricii de ulei din Oradea nu numai ca un meritoriu deținător al titlului de frunțasă pe 1970, ci și ca un candidat pentru cucerirea lui și în acest an.

Altfel spus, aici se aplică din plin cunoscutul triptic al succeselor — muncă, responsabilitate, eficiență.

Serban SIMEDREA

În serele asociației intercooperatiste Brinceni, județul Teleorman, se pregătește o nouă „șarjă” de răsaduri pentru culturile legumicole.

PROFILAREA

(Urmare din pag. 1)

vesc, ținînd seama de sarcinile ce revin legumiculturii în noul cincinal. Se urmărește în acest mod ca în fiecare județ să se realizeze o producție proprie de legume și fructe care să acopere total sau o parte din necesarul de consum, apelîndu-se, doar în cazul sortimentelor a căror producție nu e economică, la contractarea lor cu alte județe.

Acțiunea de profilare începe cu ferma legumicolă și are drept scop determinarea structurii optime a producției în perspectivă, corespunzătoare cu condițiile concrete naturale și economice din fiecare unitate, astfel încît să se obțină maximum de rentabilitate. Principiul de bază în acțiunea de profilare a fermelor legumicole îl constituie specializarea.

Se ridică în acest sens două aspecte: specializarea structurii producției, în sensul cultivării unui număr restrîns de culturi pentru a se obține un mare randament și specializarea în direcția valorificării produselor, în funcție de destinația acestora.

Lucrările de profilare a fermelor și centrelor legumicole au început, într-o primă fază, în 16 județe cu pondere în legumicultură. În fiecare județ s-au trimis specialiști din Institutul de studii, cercetări și proiectări pentru construcții hortivitice și din minister, care, împreună cu lucrătorii direcțiilor generale agricole efectuează studiul de profilare a legumiculturii județului respectiv.

În prima etapă, acțiunea de profilare se desfășoară la nivelul fiecărei unități existente pe raza de activitate a centrelor de producere, industrializare și valorificare a legumelor și fructelor. Se va căuta ca amplasarea noilor ferme legumicole să se facă pe suprafețe mari, să cuprindă unul sau cel mult două trupuri, cu terenurile cele mai bune și cu surse sigure de apă. La executarea acestor lucrări vor participa specialiștii din ferme, consiliul intercooperatiste, centre și întreprinderi județene. Profilul de producție se stabilește pentru fiecare în parte, creîndu-se cu această ocazie, ferme specializate pentru aprovizionarea orașelor, pentru export sau pentru asigurarea materiei prime necesare fabricilor de conserve.

În jurul fabricilor de conserve se vor crea zone care trebuie să cuprindă raza de activitate a cite unul centru, în așa fel ca întregul fond de materie primă să se asigure din fermele aflate în jurul fabricii și cu sortimentul de legume prevăzut în planul de producție al fabricii. Desigur, specializarea fermelor trebuie înțeleasă în sensul că ponderea cea mai mare a producției (circa 70—80%) să aibă una din destinațiile de mai sus, restul legumelor și fructelor fiind folosite în funcție de calitate lor.

Lucrările de stabilire a profilului fiecărei ferme legumicole se vor efectua conform următoarelor etape metodologice:

— analiza condițiilor economice zonale în care își desfășoară activitatea cooperativelor agricole de producție din cadrul fiecărui consiliu intercooperatist;

— analiza condițiilor naturale concrete în care este situată cooperativa, cu referire specială la terenurile pe care sînt amplasate fermele legumicole, procedîndu-se la concentrarea suprafeței destinate legumiculturii într-un singur teritoriu;

— analiza condițiilor economice și sociale din cooperativă care fac parte din consiliul intercooperatist respectiv și care participă la crearea sectorului legumicol;

— determinarea profilului optim de producție al fermei legumicole, care presupune alegerea culturilor de bază, complementare și succesive și determinarea schemei de rotație a culturilor. Apoi, în funcție de profilul ales,

specialiștii din fiecare fermă vor întocmi fișe tehnologice pe culturi, precizînd procesul tehnologic, calculul cheltuielilor cu forța de muncă, al cheltuielilor cu materiale, îngrășăminte etc.

Studiul de profilare a legumiculturii în prima etapă se supune spre aprobare consiliului intercooperatist.

În etapa a doua, lucrarea se asamblează pe centre, după aceleași criterii, în cadrul fiecărui județ. Ținîndu-se seama de fondul de marfă prevăzut a se realiza pentru fiecare centru și de destinația producției se va căuta ca să se creeze ferme specializate, în special pentru export.

În funcție de particularitățile socio-economice ale fiecărei zone, se pot crea mai multe situații:

— organizarea de centre de producere și valorificare — ca unități de stat — și ferme de producție în cooperativă agricole;

— centre de producere și valorificare, ca unități de stat și ferme de producție, reunite în asociații intercooperatiste, cite un delegat din fiecare asociație făcînd parte din consiliul de administrație al centrului. În ambele cazuri centrele și unitățile cultivatoare întrețin relații de vânzare-cumpărare și servicii, reglementate prin contracte economice;

— centre de producere și valorificare integrate într-o asociație mixtă de stat și cooperatistă, cu fermele de producție; în acest caz, statul și cooperativele agricole respective participă cu fonduri la dezvoltarea centrului și a fermelor, ca parteneri cu drepturi proporționale cu cota de participare.

Aceste forme de organizare pot funcționa simultan în cadrul aceluiași centru.

În funcție de numărul și suprafața fermelor deservite și, în final, de volumul producției-marfă pe structură de cultură și destinații se va dimensiona capacitatea de dezvoltare a centrului. Se va stabili, cu deosebită atenție necesarul de răsăd în funcție de care urmează să se prevadă amenajarea sectorului de producere a acestuia (seră, inmulțitor, solarii încălzite). Profilul de specializare stabilit pentru fiecare fermă dimensionează și restul sectoarelor care compun activitatea centrului și anume: sectorul de valorificare a producției, alcătuit din suprafața construită și utilajele necesare pentru prelucrare, recepția legumelor, precum și depozitarea lor. În funcție de cantitatea de legume care nu se valorifică în stare proaspătă se dimensionează sectorul de prelucrare. Tot cu această ocazie se stabilește și volumul de activitate pentru sectorul de îndrumare a producției din cadrul centrului (chimizare, fertilizare, erbicidare, combaterea bolilor și dăunătorilor, precum și volumul lucrărilor mecanice necesare). Toate aceste elemente o dată stabilite, ajută la întocmirea în etapa imediată a proiectului de dezvoltare a fiecărui centru. Această lucrare, la nivelul centrelor de producție și valorificare a legumelor, urmează să se încheie pînă la data de 30 aprilie 1971.

În etapa a treia, lucrarea se asamblează pe județ, păstrînd aceleași criterii ca și la centre, corelînd sarcinile de producție stabilite pentru perioada 1971—1975 cu privire la dezvoltarea legumiculturii în județul respectiv. Cu ocazia definitivării programului, la nivel de județ se vor stabili și fermele-model (cel puțin una pentru fiecare centru) de activitate a cărora vor răspunde șefii de centre și organele agricole județene. În fermele-model cadrele de cercetare din stațiunile experimentale urmează să îndrume aplicarea tehnologiilor moderne specifice fiecărei plante de cultură. Lucrarea în această etapă urmează să fie aprobată de direcția generală agricolă a fiecărui județ pînă la data de 15 mai a.c.

Noua formă de organizare a legumiculturii va permite deslășurarea unei activități mult îmbunătățite față de trecut, va deschide cale liberă introducerii tehnologiilor noi, măsurilor de îmbunătățire a conținutului celor ce lucrează în legumicultură și, pe această cale, se va asigura creșterea producției și ridicarea eficienței economice a acestui sector important al agriculturii.

protecția plantelor

DIN PERIOADA

Primăvara se recomandă tratamente în perioada înfloritului, fie la prun (impotri-va viespii prunului), la măr și păr (contra rapănului), la vișir și cireș (contra moniliozei), la căpșun (contra putregaiului cenușiu) și uncoiri la vița de vie (pentru combaterea manei).

La prun, preparatele pe bază de DDT (Detox 25 7 la sută), cele pe bază de Etil paration sau de malation (Carbetox) sau Pinetoxul, nu influențează decît în mică măsură legatul florilor. Aceste produse, cu excepția Pinetoxului, sînt dăunătoare pentru albine. Preparatul Pinetox are o selectivitate pentru albine numai cînd este aplicat sub formă de stropiri, nu însă și atunci cînd este aplicat sub formă de aerosoli. În aceste cazuri, se recomandă evacuarea coloniilor de albine, precum și aplicarea tratamentelor dimineața și în special seara cînd zborul a încetat sau este redus.

Pentru a se evita situațiile păgubitoare, la cireș sau vișir se folosesc pentru stropiri numai fungicide organice, ca Orthocid 0,2 la sută, Merpan 0,2 la sută, Dithan M 45 0,2 la sută și în nici un caz zeama bordeleză, care reduce mult legatul florilor.

La măr și păr, zeama bordeleză influențează negativ legatul. Uneori, acest lucru se resimte și în cazul folosirii sulfului muiabil. Preparatele fungicide organice pe bază de captan (Orthocid), de faltan (Orthophaltan), de zineb (Perodin, Aspor ș.a.), de mancozeb (Dithan M 45), de metiram (Polyram combi), nu pre-

TRATAMENTELE

ÎNFLORITULUI!

zintă fitotoxicitate. Preparatul Caratan se va folosi însă cu multă atenție, deoarece influența sa este diferită de la un soi la altul: la soiurile de măr Jonathan, London Pepping, Clar alb, Masanschi, influențează negativ legatul, în timp ce se poate folosi fără pericol la soiurile Pătul, Parmen auriu, Red delicios, Reinette Baumann, Reinette de Champagne. Tratamentele cu preparate pe bază de DDT (Detox) nu influențează legatul la măr.

La căpșun, pentru combaterea putregaiului cenușiu (Botrytis), se pot aplica tratamente în timpul înfloritului (cînd 50 la sută din flori sînt deschise), cu produse organice (captan, faltan, metiram ș.a.), fără ca legatul florilor să sufere așa cum se întîmplă în cazul folosirii zeamurilor cuprice.

La vița de vie, zeamurile cuprice au repercusiuni asupra legatului, ceea ce reduce mult producția. Acest lucru se evită prin utilizarea fungicidelor de natură organică, cum sînt cele pe bază de captan, faltan, zineb, mancozeb. Preparatele pe bază de captan (Orthocid), folosite cître sfîrșitul perioadei de înflorire, constituie și un bun tratament preventiv pentru cunoașterea putregaiului cenușiu (Botrytis). Insecticidele organoclorurate de tipul Detox, nu influențează cu nimic legatul florilor de viță.

Trebuie, de asemenea, precizat că fungicidele organice nu sînt dăunătoare albinelor.

Al. V. ALEXANDRI

bază furajeră

CUM PREGĂTIȚI O RECOLTĂ SPORITĂ DE NUTREȚURI?

În toate fermele zootehnice ale unităților agricole socialiste, preocupările curente converg spre asigurarea unor cantități sporite de furaje — baza realizării prevederilor înscrise în Programul național de dezvoltare a zootehniei. Care este stadiul lucrărilor? Ce măsuri se întreprind? Cum este organizată activitatea în vederea obținerii unor rezultate cât mai bune? Sînt întrebări cărora le-a căutat răspuns ancheta noastră, efectuată zilele acestea, în județul Argeș.

O primă măsură care a vizat sporirea responsabilității și a interesului, în vederea obținerii unor producții sporite de furaje, am reținut din discuția purtată cu ing. Nicolae CALIN, director general adjunct cu problemele de zootehnie la Direcția generală județeană de agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape, a constituit-o repartizarea pe ferme zootehnice a suprafețelor destinate culturii furajelor de volum pentru masă verde, fibroase și suculente. Din cele 42 de ferme zootehnice existente în cooperativele agricole din județ, excepție fac doar câteva situații în zonele de deal și de munte. În majoritatea fermelor — cu evidențieri speciale pentru cele din cooperativele agricole Strîmbeni, Humele, Căldăraru, Recea, Izvoru, Broșteni și Buzoiești — s-au făcut fertilizări masive cu gunoi de grajd, cîte 30—40 de tone la hectar. Culturile perene au fost grăpate și fertilizate cu îngrășăminte chimice și urină diluată. Un bun exemplu în această direcție l-au dat cooperatorii din Surdulești, Colțu, Miroși, Slobozia—Argeș etc.

În vederea asigurării prin forțe proprii a nutrețurilor concentrate necesare complexelor zootehnice inter-cooperatiste, tuturor acestor asociații li s-au repartizat, prin plan 7 000 de hectare, s-au organizat ferme pentru producția de furaje și s-au numit tehnologii șefi care să răspundă de întreaga lor activitate.

În județul Argeș, din cele 16 000 de hectare repartizate culturilor furajere, pînă în prezent doar 4 000 de hectare, adică 25%, sînt cultivate cu leguminoase.

— Este o proporție necorespunzătoare — ne spunea ing. Călin — pe care ne străduim să o corectăm prin producerea pe plan local a necesarului de semințe. Pentru asigurarea unor cantități minime de furaje suculente, a căror lipsă a fost resimțită în structura rațiilor și în producția animalelor, în special a celor de lapte, în

acest an, folosind eficient cele peste 12 400 de hectare de culturi succesive și alte rezerve, ne-am propus să realizăm cel puțin 4—5 tone de nutrețuri însilozate pentru fiecare unitate vită mare.

Cît privește ritmul lucrărilor, față de anul trecut, cînd la aceeași dată erau însămînțate doar 600 de hectare, în acest an s-au însămînțat cu plante de nutreț peste 4 300 de hectare, în majoritate borceașuri.

Una din unitățile reprezentative în agricultura județului Argeș este I.A.S. Leordeni. Așa cum ne-au informat ing. Gheorghe ȘTEFĂNESCU, directorul întreprinderii și ing. Emil DOINARU, tehnolog șef, existența unui puternic sector zootehnic i-a determinat să ia cele mai corespunzătoare măsuri în vederea asigurării unor cantități sporite de nutrețuri. De fapt, din suprafața totală de 6 000 de hectare, 2 200 sînt repartizate culturilor furajere pentru masă verde, fin și siloz. Experiența I.A.S. Leordeni a demonstrat că pe terenurile podzolite, specifice zonei, extinderea pajiștilor cultivate, dominate de graminee, dau rezultate mai bune decît leguminoasele, rezistă mai bine la bălțiri, pot fi fertilizate masiv fără risca distrugerii lor.

Pentru sporirea producției pe unitatea de suprafață, jumătate din terenul afectat culturilor furajere este amenajat pentru irigații, urmînd ca pînă la sfîrșitul cincinalului întreaga cantitate de furaje să se obțină în condiții de irigare. Este și firesc pentru că în prezent, în timp ce la culturile neirigate se obțin anual 20—22 000 kg de masă verde la hectar, irigarea asigură dublarea recoltei.

La I.A.S. Leordeni, o atenție deosebită se acordă îmbunătățirii permanente a calităților solului. Pentru corectarea acidității, anual, pe cîte o mie de hectare, se administrează 5 000 tone de amendamente calcaroase. Tot anual, întreaga suprafață destinată furajelor este fertilizată cu îngrășăminte fosfatice și azotoase. S-a împănîntenit aici o concepție meritorie. Orice înființare de pajiște cultivată este apreciată ca investiție. Sub arătura de bază se administrează 30—40 de tone de gunoi de grajd la hectar. După arătura se aplică nivelarea obligatorie și se aplică îngrășămintele fosfatice și amendamentele. Odată cu însămînțarea se asigură cîte 100 kg de azotat de amoniu la hectar.

O sursă importantă de furaje, în condițiile județului Argeș, o constituie cele 78 000 de hectare de pășuni și finețe, din care 45 000 ha sînt în administrația întreprinderii județene pentru im-

bunătățirea și exploatarea pajiștilor. Că așa stau lucrurile, o dovedește faptul că de pe cele 15 000 de hectare amenajate se obține curent o producție de peste 20 000 kg masă verde la hectar.

Despre lucrările care se întreprind în prezent, despre măsurile care se vor lua, în continuare, ne-a vorbit ing. Decenju MARINICĂ, directorul întreprinderii.

— Pe 24 000 de hectare de pajiști se vor aplica în acest an cîte 250 kg de azotat de amoniu la hectar. Pe 8 000 de hectare, nefertilizate anul trecut, se aplică cîte 300 kg de superfosfat. În afara lucrărilor curente, elementare, aș putea spune, prin lucrări de îmbunătățire aplicate în complex — combaterea eroziunii, refacerea masei vegetative, tarlalizări și fertilizări — vom valorifica în condiții superioare, o suprafață de 1 650 ha de pajiște. Alte 1 200 de hectare — din care 800 vor asigura materia primă pentru stația de uscat furaje verzi — vor fi amenajate și exploatare ca pajiști cultivate. La fel ca și de pe suprafețele intrate acum în exploatare — 5 000 hectare — de pe asemenea pajiști vom obține producții de circa 40 000 kg de masă verde la hectar. Pentru eşalonarea producției de masă verde extindem în cultură *Dactylis glomerata*, o gramină foarte precoce și — ceea ce ni se pare folositor și pentru alții — practicăm aplicarea diferențiată a îngrășămintelor sub aspectul cantității și al perioadei de aplicare, stimulînd, după cerințe, intensitatea de creștere a masei verzi.

Din activitatea întreprinderii am mai reținut o acțiune de mare eficiență. În colaborare și cu sprijinul Direcției generale județene au fost preluate — cumpărate din cooperativele agricole — 1 200 de vițeile în vîrstă de 16—18 luni care vor fi întreținute pe pajiști, vor fi montate și se vor livra la toamnă ca juninci gestante.

Să ne oprim pe scurt, și la cîteva greutăți pe care le întîmpină întreprinderea. Mai întîi, semnalăm faptul că, pînă la 7 aprilie, din cota de 1 400 tone de azotat de amoniu și 700 tone de uree repartizată pe primul trimestru, furnizorul — Fabrica de îngrășăminte azotoase din Turnu Măgurele — a rămas în restanță cu 700 de tone, adică jumătate din cantitatea de azotat de amoniu, cu toate că beneficiarul a acceptat compensarea restanței prin orice alt sortiment azotat.

O serie de greutăți sînt generate, de asemenea, de insuficienta dotare mecanică a unității. În condițiile în care întreprinderea exploatează suprafețe atît de întinse, cînd valorificarea eficientă a producției de masă verde realizată presupune operativitate, pleoara pentru utilitatea extinderii mecanizării nu-și mai găsește sensul. Și totuși, măsurile care se întreprind de către sectoarele de specialitate din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, sînt încă timide, de mici proporții. Un reviriment în acest important sector de activitate este mai mult decît necesar. Este cerut de însăși punerea în valoare a însemnatei bogății naturale oferite de cele peste 4 milioane de hectare de pajiști existente în țara noastră.

Ing. Lucian ROȘCA

LUCRĂRI DE PRIMĂVARĂ PE PAJIȘTI

Reglarea regimului de umiditate condiționează producția. Pe această linie se recomandă ca pe pajiștile dominate de rugină, de rozog, de piciorul cocoșului etc., să se facă drenuri cîrțiță sau drenuri deschise; ochiurile de apă să se evacueze prin executarea de șanțuri de scurgere; pajiștile din lungul văilor să se irige prin aspersiune; pajiștile cu pantă moderată se vor iriga prin scurgerea apelor din amonte.

Curățirea tufăriilor contribuie la mărirea suprafețelor folosite drept pajiști. Nu se vor îndepărta aceste tufării de pe terenurile cu pante mari expuse eroziunii, iar tufe de măceș, mesteacăn, păducel, porumbar se scot cu colet cu tot și cu partea superioară a rădăcinilor, pentru a nu mai lăstări. Locul curățat de tufe se supraînsămînțează, aplicîndu-i-se și îngrășăminte.

Distrugerea mușuroaielor este o lucrare obligatorie. În acest scop mușuroaiele nefierbate se distrug prin gră-

patul pajiștelor; mușuroaiele fierbate se îndepărtează manual sau cu gealul de pajiști, locurile rămase descoperite de vegetație se însămînțează.

Asigurarea resurselor de apă pentru animale este una din preocupările principale acum, în primăvară. Apa trebuie să fie de bună calitate, cunoscînd că de aceasta depinde în largă măsură producția animalelor aflate la pășunat.

Împărțirea în parcele de pășunat este lucrarea principală pentru o folosire rațională a pășunilor, delimitîndu-se parcelele prin semne cît mai vizibile. Se va determina și capacitatea de pășunat, adică se va stabili numărul zilelor de pășunat pe parcele.

Curățirea pășunilor de pietre și de buruieni uscate se execută obligatoriu pe toată suprafața.

Fixarea locurilor de odihnă a animalelor pe timpul zilei se face în funcție de situația existentă pe orice pășune, țînînd seama că animalele reacționează negativ la insolaj puternic. Acolo unde sînt umbrare naturale sau artificiale se vor stabili locurile de odihnă. Dacă nu sînt asemenea locuri se recomandă construirea de adăposturi de vară pe locuri mai ridicate, neexpuse vînturilor.

Dr. ing. I. RESMERIȚĂ
Centrul de cercetări biologice
al Academiei R. S. România,
filiala Cluj

Un nou produs pentru combaterea colibacilozei vițeilor

Printre bolile tineretului taurin, incriminate în provocarea de pierderi însemnate ale efectivelor de viței, alături de pasteureloză și salmoneloză, colibaciloza este considerată ca foarte gravă, cu efecte din cele mai negative.

Intrucît medicația folosită în practică în tratamentul colibacilozei nu a dat rezultate mulțumitoare în totdeauna, la I.C.V.B. „Pasteur” s-au inițiat o serie de cercetări pentru obținerea unui produs cu ajutorul cărui să se poată combate în mod eficace această boală.

Ca rezultat al muncii de cercetare, I.C.V.B. „Pasteur” pune la dispoziția crescătorilor de animale serul anticolibacilar, cu calități imunobiologice superioare și acțiune specifică, produs care, în urma verificărilor efectuate pe teren, a dat rezultate bune.

Serul anticolibacilar polivalent homolog este un ser hiperimun obținut de la bovine inoculate cu doze crescînde de anaculturi și culturi vii de *Escherichia Coli* aparținînd mai multor serotipuri întîlnite frecvent și izolate de la viței din focarele de colibaciloză.

Recomandări ale I.C.V.B. „PASTEUR”

Produsul se prezintă sub forma unui lichid limpede sau ușor opalescent, de culoare ce poate varia de la galben-brun pînă la roșu deschis, cu miros de fenol și cu un mic depozit albicios la fundul flaconului, care se dispersează prin agitare.

Se livrează în fiacoane de 100 și 250 ml capsulate metalice și etichetate.

Administrarea produsului se face subcutan sau intravenos, preventiv, în doze de 20 ml — 40 ml la viței imediat după naștere, 30 ml — 50 ml la viței sănătoși din focarele de boală și, curativ, 40 ml — 100 ml la viței bolnavi, înainte de apariția formelor toxice, necroze ale tubului digestiv etc.

Serul conferă o imunitate pasivă ce se instalează imediat după inoculare și durează 10—14 zile.

Este contraindicată serovaccinarea simultană, precum și vaccinarea în primele 10 zile după administrarea serului.

Atunci cînd este păstrat la întuneric, loc uscat și la o temperatură de +4° — +12° C, valabilitatea serului este de trei ani de la data preparării și acesta poate fi folosit în limitele termenului înscris pe etichetă.

Intrucît la declanșarea bolii un rol principal îl joacă condițiile de alimentare, întrefînere și exploatare, paralel cu seroterapia, se vor lua măsuri urgente pentru respectarea condițiilor igienico-sanitare de alimentație și îngrijire.

Folosirea serului anticolibacilar polivalent la viței, nu exclude folosirea concomitentă și a altor produse cu acțiune antiinfecțioasă sau pentru susținerea generală a organismului.

Fiînd un produs nou pentru practica veterinară în țara noastră, I.C.V.B. „Pasteur” solicită de la specialiștii care-l folosesc în fermele de animale, ca toate observațiile privind comportarea acestui preparat să-i fie comunicate pe adresa Institutului, Șos. Giulești 333, sector VII, București, telefon 18 04 90.

Toate cererile pentru procurarea acestui produs vor fi adresate Depozitului D.G.A.D., Întreprinderea 17, București, Str. 7 Drumuri nr. 4, sau la depozitele regionale din țară.

pescuit oceanic

**INCURSIUNE IN
„TAINELE”
UNEI NOI ACTIVITAȚI
INDUSTRIALE**

De la un an la altul, pescuitul oceanic se dezvoltă ca o activitate deosebit de utilă și eficientă, cu o contribuție directă la o mai bună aprovizionare a populației. În prezent, se depun eforturi susținute pentru dezvoltarea și modernizarea acestei noi activități industriale. Despre rezultatele obținute și cele care se întrevăd în perspectivă, am discutat recent cu ing. GHEORGHE TEODORU, director adjunct al Întreprinderii de pescuit oceanic din Tulcea.

— Dacă avem în vedere noua sa formă de organizare, a început interlocutorul, putem considera că actul de naștere al întreprinderii noastre a fost semnat la 1 februarie 1971. În prezent, flota noastră de pescuit oceanic este formată din 10 nave, două construite în Japonia, cu o capacitate de 908 tone fiecare — înțelegem capacitatea de înmagazinare a peștelui congelat — șase construite în Polonia, cu o capacitate de 800 de tone fiecare și două construite în R. D. Germană, cu capacitatea de câte 500 de tone. Fiecare navă

este dotată cu unelte de pescuit și aparatură modernă pentru congelarea peștelui și fabricarea făinei de pește.

— Ce specii pescuți și care sînt modalitățile de prelucrare a materiei prime?

— Cu excepția peștelui necomestibil, folosit în general la prepararea făinei, speciile de bază sînt codul, macroul, cambula, stavridul, sebasta, heringul etc. Cît privește modalitățile de prelucrare, pe navele noastre, principalele sortimente sînt: peștele congelat întreg, peștele decapitat și eviscerat și fileul. Navele au la bord utilaje moderne pentru decapitarea, eviscerarea și filetarea peștilor, în vederea preparării sortimentelor amintite. Ele sînt dotate, de asemenea, cu fabrici de făină de pește, cu capacitatea de prelucrare zilnică a circa 35 de tone de materie primă, din care rezultă 7 tone de făină. Tot zilnic, pe nave se congelează circa 35 de tone de pește.

— V-am ruga să ne dați cîteva detalii în legătură cu desfășurarea propriu-zisă a pescuitului oceanic.

— Mai întii, aș vrea să arăt că fiecare navă este dotată cu aparatură modernă pentru detectarea aglomerărilor de pești. Pentru asigurarea unei eficiențe maxime, echipajele navelor noastre lucrează în două schimburi, de zi și de noapte. În general, în plin pescuit, se efectuează opt traulări în 24 de ore; prin traulare înțelegînd lansarea, acționarea și ridicarea traulului — o imensă plasă în care este prins peștele. O traulare, în mod frecvent, se soldează cu 3—5 tone de pește. În „zilele bune” această cantitate sporește la 30 de tone și chiar mai mult.

— Ce ne puteți spune în legătură cu desfășurarea curselor și cu durata lor, cu echipajele?

— Pînă în prezent, cele mai frecvente deplasări au fost efectuate în zonele de pescuit Labrador, George's

Bank, Coasta Africii de vest — Senegal, Sahara Spaniolă, Mauritania, Golful Guineei — și, mai recent, zona Walvis-Bay. De obicei, durata unei curse este apreciată la circa o sută de zile, în funcție de capacitatea navei, în afară de drum. Tot în funcție de aceasta se stabilește și echipajul, 78—90 de oameni, format din personal de navigație, mașiniști, personal tehnic de specialitate, marinari pescari și marinari folosiți la prelucrare. Nu lipsesc nici bucătarii și brutarii. Pe fiecare navă, sănătatea oamenilor este asigurată de către un medic.

— Dacă ați efectuat o asemenea cursă, ce rețineți în mod deosebit?

— Da. Rețin cu multă plăcere o cursă „record” de 76 de zile, în zona insulelor Canare, cînd s-au pescuit 2 200 de tone de pește. Și tot cu plăcere rețin priceperea pescarilor noștri, munca lor plină de abnegație, disciplina de fier, indisolubil legată de viața marinărească.

Din discuția purtată, în continuare, cu ing. Teodoru am notat că în acest an flota noastră de pescuit oceanic va mai fi dotată cu încă cinci nave — două din Polonia și trei din R. D. Germană. Aceasta va permite ca în anul în curs să se realizeze o producție de 50 800 tone de pește și de peste 4 000 de tone de făină de pește.

Dezvoltîndu-se, în continuare, pescuitul oceanic va furniza la sfîrșitul cincinalului circa 180 000 tone de pește și peste 15 000 tone de făină de pește.

Dacă la sfîrșitul actualului cincinal producția totală de pește va crește de patru ori față de anul 1970, o contribuție de seamă în realizarea acestui salt uriaș va fi adusă de pescuitul oceanic de harnicele colective ale navelor românești care, cu dăruire și pasiune colindă întinderile albastre, punîndu-le în valoare bogăția.

R. LUCIAN

I. A. S. Iași

DE DOI ANI

**în fruntea întrecerii socialiste
în producția de lapte**

Pentru a doua oară consecutiv, Comitetul Executiv al Consiliului Central al U.G.S.R. a hotărît acordarea Steagului roșu și Diplomei de onoare de unitate fruntașă pe ramură, Întreprinderii agricole de stat Iași.

Menționăm că în anul 1968, I.A.S. Iași a fost distinsă cu Diploma de onoare de întreprindere evidențiată pe ramură în întrecerea socialistă.

În ce a constat „expunerea de motive”, sau altfel spus, care sînt rezultatele care au atîrnat atît de convingător în balanța aprecierilor? Iată numai cîteva din cele obținute în anul 1970:

● 4 455 litri de lapte, în medie, pe vacă furajată;

● producția globală depășită cu 5%, iar producția marfă cu 33%;

● productivitatea muncii pe muncitor a crescut de la 56 600 lei la 63 470 lei;

Colectivul I.A.S. Iași a pășit în anul 1971 cu hotărîrea de a menține și pe mai departe înalte distincții acordate. Iată și dovada: în primul trimestru din acest an producția planificată de lapte a fost depășită cu 1 000 hectolitri.

În rîndurile de față dorim să facem cunoscute cîteva din rezultatele fermei Căprița, cu pondere însemnată în sectorul zootehnic al întreprinderii.

Imediat după înființare, ferma, cu întregul ei colectiv, a trecut cu toată energia la îndeplinirea sarcinilor de producție, propunîndu-și — an de an — obiective pe măsura dotării tehnice, a capacității de producție și a experienței oamenilor. După patru ani de activitate susținută, timp în care realizările confirmă pe deplin eficacitatea măsurilor întreprinse, putem să tragem cîteva concluzii grăitoare. Sintetizăm în tabelul alăturat rezultatele fermei noastre, ascendente de la un la altul. În acest sens, convingerea colectivului

fermei, aceea de a nu considera rezultatele obținute în 1970 ca imuabile, este firească. Îmbunătățirea indicatorilor de la un an la altul reflectă preocuparea permanentă pentru creșterea eficienței economice a întregii activități. Ridicarea nivelului tehnic și economic al producției reprezintă coordonatele principale în activitatea fermei și fac, deopotrivă, obiectul analizelor periodice a modului de îndeplinire a sarcinilor de plan, stabilite și urmărite pe fiecare animal și pe fiecare salariat în parte. Nu putem explica rezultatele bune obținute fără a menționa contribuția constantă a specialiștilor la îmbunătățirea fondului genetic al animalelor, la

ridicarea însușirilor lor productive. În această acțiune s-au remarcat în mod deosebit ing. zootehnist Mircea Olărescu, șeful fermei Căprița, ing. Cornelia Popa, medicul veterinar Gheorghe Urmă. Merită evidențiată și activitatea tehnicienilor zootehniști, Ioan Ciubotaru, Viorel Obadă și Vasile Tuleașcă, fiecare avînd peste 15 ani de cînd lucrează în domeniul creșterii vacilor de lapte.

La obținerea rezultatelor amintite au contribuit și alți factori ca: nivelul mecanizării, buna pregătire profesională a muncitorilor și permanentizarea lor prin sistemul de cointeresare adoptat și prin darea în folosință, în 1969, a unui bloc de locuințe cu 40 de camere.

Privind retrospectiv, în acest moment de bilanț, nu putem să nu amintim și unele greutăți. De exemplu, mecanizarea unor operații în trei grajduri a fost posibilă abia în anul 1970; persistă, încă, lipsa unor piese de schimb pentru unele mașini de lucru și instalații; ne lipsește o creșă și un grajd-maternitate pentru tineret, cu toate că în acest an vom obține peste 750 de viței.

Considerăm că, atît prin rezolvarea problemelor „în suspensie” cît și prin mobilizarea mai intensă a tuturor forțelor existente în fermă, în acest an, vom putea raporta livrarea, peste plan a cel puțin 33 vagoane de lapte.

Vasile DOROFTE
economist
la ferma Căprița

Specificarea	1967	1968	1969	1970
Efectivul mediu al vacilor de lapte	606	610	640	686
Producția medie obținută pe vacă furajată (l)	3 666	3 710	3 830	3 997
Rentabilitatea pe hectolitru de lapte (lei)	8	46	52	66
Ore-om consumate pe hectolitru de lapte	8,2	7,2	5,8	4,6
Viței obținuți anual	472	553	639	653
Juninci trecute la turma de bază	80	110	144	210

apicultură

**SALCIA —
O VALOROASĂ PLANTĂ
NECTARO-POLENIFERĂ**

De la Dunăre și pînă în zona montană, salcia este mult răspîndită la noi în țară, prezentînd un număr mare de soluri și varietăți, unele de o valoare deosebită pentru apicultură. Varietățile cu înflorire mai timpurie, în special în martie-aprilie, au un rol important în dezvoltarea familiilor de albine și în asanarea anumitor boli (nosemoza).

Intrucît polenul de salcie prezintă un conținut foarte ridicat de proteine, culesul timpuriu de la salcie imprimă familiilor de albine un ritm de dezvoltare, mult mai accentuat decît culesul de la alte specii melifere. După analize efectuate la diferite polenuri recoltate de la plante entomofile și anemofile, la cel de salcie s-a înregistrat 41,9 % proteină — cel mai mare.

Din cele 22 de soluri și varietăți de salcie, identificate la noi în țară, cea mai valoroasă pentru apicultură este salcia căprească (Salix caprea), un arbust melifer deosebit de apreciat de apicultori pentru polenul și nectarul pe care le furnizează încă din primele zile ale primăverii. Înflorire în luna martie și aprilie, în funcție de mersul vremii și de altitudine. Are o capacitate nectariferă deosebit de ridicată. Astfel, într-o singură zi frumoasă de primăvară, o familie umplă, de la culesul unui singur arbore cu nectar proaspăt, 2—3 rame de cuib. Producția de miere la salcia căprească a fost evaluată la 150—200 kg/ha. Mierea de salcie este de culoare deschisă, foarte plăcută la gust și cu însușiri terapeutice apreciate.

Trebuie să menționăm, că în multe păduri din zona colinară și montană, salcia căprească furnizează în primăvară nu numai culesuri de întreținere și dezvoltare ci, periodic (la 2—3 ani), și culesuri însemnate de producție, soldate cu recolte de 8—12 kg de miere pe familia de albine.

Pe lângă salcia căprească există și alte specii care furnizează, în zilele însorite ale lunii martie și aprilie, importante cantități de nectar și polen familiilor de albine. Printre acestea se numără zălogul, răchita sau mlaja, răchita roșie, răchita albă, salcia albă etc. Producția de miere la aceste specii variază între 100—150 kg/ha.

Dr. I. CIRNU
S.C.C.A.S.

**PREGĂTIRI INTENSE PENTRU
PRIMELE CULESURI**

Apicultorii din județul Brașov fac ultimele pregătiri pentru plecarea cu albinele la diferitele baze melifere din țară. În zilele de 20—21 martie, Filiala A.C.A. — Brașov, în colaborare cu Casa Agronomului Hălchiu, au organizat un instructaj cu apicultorii voluntari care urmează să efectueze controlul sănătății familiilor de albine, în scopul prevenirii îmbolnăvirilor, precum și a depistării eventualelor boli transmisibile. La rîndul său, Laboratorul veterinar Brașov, prin specialiștii săi, a organizat un instructaj cu care ocazie au fost descrise principalele boli ale albinelor, modul de a le recunoaște, precum și metodele de combatere. Instructajul a fost însoțit de lucrări practice: determinarea microscopică a germenilor patogeni, metode de recoltare a probelor de faguri cu puet, a probelor de albine, în cazul familiilor suspecte etc. În continuare, s-a prezentat un referat din partea serviciului de protecția plantelor din cadrul Direcției generale Brașov, în cadrul căruia s-au descris principalele substanțe insectofungicide folosite în agricultura județului, pericolele pe care le prezintă pentru viața albinelor, durata cît acestea își păstrează toxicitatea pe cimp, precum și mijloacele necesare pentru a preveni pierderea albinelor.

Demonstrativ, la Stupina C.A.P. Măeruş, s-au deschis și controlat familiile de albine de către Alexandru Petrovici, apicultorul cooperativ, constatîndu-se că, datorită măsurilor luate, iernarea s-a făcut în bune condiții. Amplasarea stupinei pe malul unui pîrîu cu sălcii, anini și alte plante polenifere, a făcut ca albinele să poată recolta cantități însemnate de polen galben pentru puetul care va participa la primul cules de salcim.

Atît cu ocazia instruirii, cît și cu ocazia vizitării stupinei, apicultorii au purtat ample discuții asupra metodelor de stimulare a activității familiilor de albine, în vederea obținerii de producții mari la culesurile din acest an.

Ing. Ion BERENGHI
președintele
Filialei județene
A.C.A. Brașov

EROISM COTIDIAN

De cînd se știe, Vasile Bratu, astăzi mecanic la I.A.S. Mircea Vodă, județul Iași, n-a alergat după glorie și publicitate. De cînd forțele fizice l-au ajutat să lucreze, a muncit intens, fără dorința de a fi lăudat. Ani de zile, cum zice el, nu și-a făcut altceva decît datoria. Muncă făcută cu pasiune, la nevoie cu transpirație, nestimulat de altceva decît de imbol-

dul lăuntric de a produce, deopotrivă cu semenii săi, și chiar mai mult decît ei, valorile utile societății.

Multă vreme a lucrat pe tractor iar mai apoi în atelier. Aici, la locul de muncă, pare un taciturn. E absorbit de operațiunea în care s-a angajat. Participarea la realizarea procesului tehnologic este totală. N-are timp de vorbă. De altfel nu-i plac „vorbele” de nici un fel. Ține morfiș să-și respecte cuvîntul. Și, nici o dată nu se deține.

Am rugat cîțiva tovarăși din unitatea în care lucrează eroul nostru să-l caracterizeze pe scurt, lată aceste succinte relații revelatoare.

Ing. Emil Luca, directorul I.A.S. Mircea Vodă: „Este o pildă de înaltă conștiințozitate în muncă”.

Ion Măruntelu, președintele comitetului sindicatului: „Este stăpîn pe meserie. Cunoaște la perfecție toate utilajele existente în dotarea unității. Execută lucrări ireproșabile”.

Petre Purcăreață, șeful atelierului: „Este un om de bază, model în ceea ce privește disciplina în producție”.

Vasile Nicolae, șeful serviciului administrativ-personal: „La linia de arbori, unde este el acum, nu pot lucra decît oameni ca Vasile Bratu, adică oameni ai preciziei, ai responsabilității maxime”.

Nici unul nu exagerază. Din orice „unghi” ar fi privit, concluziile sînt pozitive. Nimic însă nu este spectaculos. Activitatea pentru care Vasile Bratu a primit înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste n-are în ea ceva extraordinar. Nu poate fi comparată cu o performanță cosmonautică, cu o submersie oceanică plină de aventuri, nici cu activitatea celor care, în momente grele, cu prețul vieții, salvează bunuri de mare valoare sau vieți omenești. La Vasile Bratu se poate însă vorbi de un eroism cotidian. Ceas de ceas, în

procesul muncii, el a lucrat cu dăruire, aducîndu-și din plin aportul modest la opera de edificare a construcției socialiste condusă de partid. Cît a fost tractorist a înfruntat vînturi și ploa, praf și uscăciune, pe scurt, a participat din plin la obținerea unor recolte mereu mai bogate. Cît a fost mecanic de întreținere a pus inimă în tot ceea ce a făcut, pentru ca „inimă” tractoarelor să pulseze viguros, fără „sîncope”. Iar mai tirziu, ca și acum, în funcția de mecanic la atelierul unității, a pus din plin umărul la asigurarea bunei funcționări a parcului de mașini și tractoare în timpul campaniilor.

— E un om pe care te poți oricînd bizui, ne spune șeful atelierului în care lucrează Vasile Bratu. E secretar al organizației de bază din 1962. Se bucură de încrederea și stima oamenilor. Intotdeauna e în primele rînduri. În 1970, bunăoară, departe de familie, dormind doar 2-3 ore pe noapte, iar uneori de loc, a participat activ la apărarea digului de furia apelor. În campania de vară, o serie de tractoare au căzut. Era nevoie de efort suplimentar pentru a le da repede în funcțiune. Trebuia să se lucreze peste program. Vasile Bratu a fost primul care n-a plecat la orele 16. A lucrat pînă la orele 20-21. Astfel, tractoarele au luat mai repede drumul spre lanuri. Efortul său, îngemănat cu al celorlalți, a contribuit la realizarea unei producții de 4 100 kg de grîu la hectara, la depășirea prevederilor de plan la cultura porumbului, cultură de bază în zona noastră”.

Pentru Vasile Bratu, meseria este brătară de aur. N-o practică însă ca un autotomat. Acolo, la borstang, unde prelucrează linii de arbori, mina acționează cu dexteritate diferitele instrumente, dar mintea iscodește. Într-un timp se constatau scurgeri de ulei la palier. Împreună cu șeful atelierului, a găsit soluția de e-

vitare a pierderilor, modificînd toleranțele la execuția unor repere.

Cunoștințele nu constituie doar o zestre a sa. Cu înțelegerea proprie oamenilor modești, Bratu împărtășește, cu dragoste, celorlalți din experiența sa. Vasile Pinteș, Tudor Constantin, Gheorghe Dionisie și alții ajunși acum tractoriști sau mecanici de întreținere au beneficiat de statul său calificat, prietenesc și dezinteresat. Dar, poate cel mai mult le-a călăuzit pașii în viață și în muncă exemplul viu, cu cel mai bun efect pedagogic, dat zi de zi de Vasile Bratu.

Pînă mai eri, acolo, în plină cîmpie, despre munca acestui harnic, destoinic mecanic, știau doar cei din jurul său. Astăzi, după decorarea multor lucrători din agricultura de stat, țara întreagă a luat cunoștință de creșterea eșalonului eroilor muncii socialiste, printre care se numără și comunistul Vasile Bratu.

În recunoșterea și prețuirea muncii pline de abnegație, fructuoase, a acestui mecanic din agricultură, întregul eșalon al mecanizatorilor, toți lucrătorii de pe a-goare își văd, în mod simbolic, răsplățile morale eforturilor lor diurne, care converg spre același scop: asigurarea unor producții agroalimentare tot mai mari, pentru tot mai bună aprovizionare a celor ce muncesc la orașe și sate.

L-am lăsat pe Vasile Bratu lucrînd la finisarea unei noi linii de arbori. La despărțire am jînt să-l întreb ce gînduri are, ce proiecte îl preocupă.

— Vreau să cîntesc printr-o muncă mai bogată în roade înalta prețuire ce mi-a fost acordată de partid și de stat, de societate. Și totodată, țin să-mi continui studiile, pentru a fi mereu în pas cu cerințele actuale, proprii agriculturii moderne, avansate.

V. STANCU

Producția de legume și fructe va cunoaște în acest cincinal o importanță dezvoltare. Grădinile, livezile, podgoriile urmează să livreze pieții interne și pentru export mari cantități de produse, în mod ritmic, în sortimentele solicitate, de calitate. Ele trebuie să satisfacă pe deplin exigențele sporite ale consumatorilor și totodată să asigure o bună eficiență economică.

Pentru a se putea realiza un comerț modern cu legume și fructe este necesară însă cunoașterea aprofundată a relațiilor producător-consumator. Pe această linie revin sarcini de mare răspundere atât întreprinderilor producătoare cit și celor valorificatoare. „Fiecare întreprindere și centrală — arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în cuvîntarea rostită la Consfătuirea privind activitatea de comerț exterior — răspunde direct de desfacerea producției și deci și de export. Vreau să se înțeleagă clar că nu este vorba numai de unitățile ce vor exporta nemijlocit, sau au direcții de export, ci de fiecare întreprindere producătoare, care trebuie să știe pentru cine produce, să cunoască condițiile de livrare, să fie informat permanent asupra conjuncturii pieții”.

Printre sistemele avansate pentru cunoașterea relațiilor producător-consumator un loc de frunte îl ocupă sistemul marketing, care reunește totalitatea metodelor și mijloacelor moderne de conducere, organizare, cercetare și calcul, ce se folosesc în mod eficient pentru dezvoltarea consumului, adaptarea producției la cererea consumatorilor și realizarea optimă a politicii economice a întreprinderilor. Marketingul are drept scop, pe de o parte, cunoașterea cererii de consum, stimularea a acestei cereri, crearea de noi cerințe ale consumatorilor iar pe de altă parte, producerea sortimentelor solicitate și desfacerea lor în condiții rentabile, cu asigurarea satisfacerii exigențelor tuturor consumatorilor actuali și potențiali.

În acest sistem eficient de producție-valorificare, explicarea și interpretarea datelor se face cu ajutorul metodelor statistico-matematice și psiho-sociologice. De exemplu, pe baza metodelor statistico-matematice se stabilesc corelații între diferiții termeni statistici, între fenomenele cercetate de compartimentele de marketing din întreprinderi și cauzele care le generează, se semnalează conducătorilor întreprinderilor semnificația unor serii de date. Pentru aceasta se întocmesc reprezentări grafice, scheme, se alcătuiesc serii cronologice de date, se efectuează extrapolări care permit analiza aprofun-

În comerțul de legume și fructe

MARKETINGUL și perspectivele sale

dată a fenomenelor și tendințelor, precum și elaborarea de previziuni și prognoze asupra evoluției pieții.

Perfecționarea comerțului de legume și fructe face absolut necesară cercetarea atentă a pieții. O asemenea cercetare cuprinde: culegerea informațiilor privind piața și comportarea produsului sau a grupeii de produse în cadrul pieții, studierea comportamentului consumatorilor precum și a motivelor care stau la baza atitudinii lor; previziunea vânzărilor etc. Activitatea de previziune se concretizează într-o serie de planuri pe termen lung, mijlociu și scurt, de care trebuie să se țină seama atât în sectorul de producție cit și în cel de valorificare.

În țara noastră se iau măsuri tehnico-economice și organizatorice privind modernizarea comerțului de legume și fructe. Un loc deosebit se acordă dezvoltării bazei tehnico-materiale a sectorului de păstrare și valorificare a legumelor-fructelor, perfecționării profesionale continuie a salariaților, valorificării superioare a produselor. Se pune un accent tot mai mare pe folosirea unor instalații, mașini sau utilaje de mare capacitate pentru a se efectua în cel mai scurt timp lucrările începînd cu producția, transportul sau depozitarea, și terminînd cu desfacerea legumelor și fructelor proaspete și conservate.

Pentru păstrarea în condiții optime a produselor horticoale, bunăoară s-au construit deja câteva complexe moderne la Alexandria, Bistrița-Năsăud, Baciu-Cluj, Craiova etc., care sînt dotate cu mașini și utilaje de mare capacitate, permițînd ca operațiunile de sortare, calibrare, condiționare să se facă în timp scurt, la un nivel calitativ superior.

În ceea ce privește transportul și ma-

nipularea legumelor, cartofilor, fructelor și strugurilor menționăm, printre altele, proiectarea unor metode noi ca aceea a paletizării, care constă în așezarea produselor ambalate în lăzi sau saci, pe palete de anumite dimensiuni, precum și sistemul containerizării, care asigură transportul legumelor și fructelor în vrac sau în saci mari. Un sistem de containere aduce însemnate economii de spațiu.

Ridicarea și transportul paletelor se face cu ajutorul unor utilaje mobile ca de exemplu, transpaletetele și electrostivuitoarele. Astfel, electrostivuitoarele asigură așezarea paletelor în 4-6 rînduri de lăzi cu o sarcină de 1 500 kg și la o înălțime de aproximativ 5,5 m. Prin paletizare (la operațiile de descărcare a mărfurilor) se obține o economie de pînă la 70% comparativ cu aceleași operații efectuate nepaletizat.

Pentru condiționarea legumelor și fructelor se folosesc diverse tipuri de mașini și instalații, care execută independent sau în flux continuu următoarele operații: sortarea, calibrarea, cîntărirea, ambalarea produselor. În acest scop se folosește instalația de condiționare tip „Roda”, instalația de condiționare tip I.M.C. și altele.

În sectorul desfacerii legumelor și fructelor sînt încă multe neajunsuri, printre care menționăm: spații de depozitare și vânzare insuficiente; amplasarea neațională a magazinelor pe cartiere; programul de funcționare a unor magazine nu este corelat cu cel al marilor întreprinderi, din care cauză, servirea consumatorilor se face defectuos etc. La Brașov, de exemplu, la fiecare unitate de desfacere legume-fructe revin aproximativ 4 000 de locuitori, față de 1 720 cît este media pe țară; la Cluj, suprafața comercială utilă ce

revine pe un magazin este de 49 mp — adică la jumătate față de normele M.C.I.

Pentru lichidarea deficiențelor și îmbunătățirea activității de desfacere legume-fructe s-au luat sau se iau noi măsuri tehnico-economice și organizatorice printre care menționăm extinderea produselor preambalate. Inițierea magazinului cu autoservire „Fortuna” din București pentru desfacerea legumelor și fructelor preambalate este, din acest punct de vedere, un început promițător. Preambalarea constituie o măsură deosebită pentru desfășurarea mai rapidă a vânzării, pentru utilizarea mai bună a spațiului, rafturilor etc. și pentru prezentarea mai eficientă. Preambalarea face aprovizionarea mai comodă, ușurează transportul la domiciliu și asigură, în același timp, o mai bună respectare a măsurilor de igienă.

Extinderea comerțului mobil la locurile de agrement, în apropierea locuințelor consumatorilor, îmbunătățirea programului magazinelor în funcție de cerințele consumatorilor, organizarea unor concursuri pentru îmbunătățirea prezentării și desfacerii legumelor și fructelor, vînzarea la domiciliu consumatorilor — în special în perioada de toamnă, îmbunătățirea reclamei și propagandei comerciale sînt alte măsuri menite să determine realizarea unei aprovizionări mai rapide, evitarea pierderilor, creșterea eficienței economice și sporirea economiei de timp pentru consumatori.

Modernizarea activităților de păstrare și valorificare a legumelor și fructelor cere, totodată, perfecționarea sistemului informațional, folosirea mijloacelor avansate de calcul — inclusiv a celui electronic.

Punerea în funcțiune a complexelor moderne de la Alexandria, Baciu-Cluj, Craiova, Bistrița-Năsăud etc., extinderea comerțului de legume — fructe preambalate, organizarea studiului pieții, crearea Centrului informațional și de calcul ca și celelalte măsuri în curs de aplicare reprezintă elemente noi intervenite în circuitul producție-desfacere la legume-fructe. Această modernizare care se cere intens dezvoltată, are ca obiective finale satisfacerea ritmică a cerințelor mereu crescînde ale consumului intern de legume-fructe proaspete și conservate și, totodată, creșterea competitivității produselor noastre horticoale pe piețele externe.

Dr. Marin PETRESCU
Institutul de cercetări,
studii și proiectări
pentru construcții horticoale

Îmbunătățiri funciare

CE ESTE ACTUAL ÎN PROIECTAREA LUCRĂRILOR DE HIDRO- AMELIORAȚII?

NE RĂSPUNDE:

ing. Virgil DOBREA,

director general al

Institutului de studii

și proiectări pentru

îmbunătățiri funciare

În actualul cincinal se prevede realizarea unui volum sporit de lucrări de îmbunătățiri funciare, în scopul măririi potențialului productiv al pământului și folosirii lui cu maximă eficiență. Potrivit prevederilor Programului Național privind gospodărirea rațională a apelor și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare se vor continua, în ritm sporit, amenajările pentru irigații, desecări și îndiguiiri, cele de combatere a eroziunii solului, de valorificare a terenurilor sărăturate și nisipoase etc.

La realizarea acestor importante obiective o contribuție de preț pot și trebuie să o aducă toți cei ce lucrează în proiectare, specialiștii chemați să elaboreze și să materializeze apoi pe planșe cele mai optime metode de execuție și exploatare a viitoarelor sisteme.

Se obișnuiește deseori, și cred că pe bună dreptate — ne-a spus interlocutorul — să se compare munca celor ce lucrează în proiectare cu activitatea de creație a artiștilor sau arhitecților. Nu o dată se întâmplă ca soluția cea mai bună să fie găsită după zile și nopți întregi de muncă încordată, alcătuită-se uneori zeci și zeci de variante. Din toate acestea, proiectul este obligat să o aleagă pe cea mai potrivită, cu efectul economic cel mai ridicat.

Am amintit toate acestea din dorința de a sublinia răspunderea deosebită care ne revine nouă, proiectanților, în îndeplinirea programului elaborat de conducerea partidului. În anul acesta și în următorii va trebui să susținem din plin acțiunile de îmbunătățiri funciare, punând la dispoziția beneficiarilor un număr sporit de proiecte de bună calitate în actualitate, pe agenda noastră de lucru se înscriu nu numai respectarea mai strictă a termenelor de predare, ci și adoptarea, în cadrul proiectelor, a unor soluții cât mai economice, care să permită reducerea investițiilor specifice, utilizarea rațională a fondurilor alocate, exploatarea la parametrii proiectați a viitoarelor sisteme.

Și pentru că vorbim de obiectivele actualului cincinal este cazul, cred, să amintesc câteva din principalele amenajări de îmbunătățiri funciare la care își va aduce aportul și colectivul Institutului nostru: este vorba de proiectul marelui sistem de irigații Mostiștea, în suprafață de peste 200 000 hectare, a cărui execuție va începe în anul viitor, asigurarea proiectelor pentru suprafețele ce se vor amenaja în continuare în sistemele de irigații Sadova—Corabia,

Carasu, Terasa Corabia etc., desecările de la Someș—Mal drept, Someș—Crasna, Turulung — Negrești, reprofilarea și refacerea digurilor Crișului Alb — care apără o suprafață de circa 60 000 de hectare ș.a.m.d.

Perfecționarea soluțiilor de amenajare și reducerea investiției specifice la unitatea de suprafață constituie, la ora actuală, preocupări de strîgăntă actualitate. Căile prin care ne-am propus să ajungem la aceste deziderate fiind multiple mă voi referi la cele mai importante. Una dintre ele o constituie analiza și adoptarea de noi soluții de udare și amenajare la irigații; la aceasta putem adăuga promovarea unor scheme hidrotehnice de aducțiune și distribuție a apei, mai economice, precum și prevederea unor scheme de desecare în scopul executării ulterioare a lucrărilor de drenaj subteran și de irigație.

Ca un aspect nou, putem menționa ușurarea procesului de proiectare în vederea reducerii volumului de piese scrise și desenate și ridicării productivității muncii, prin extinderea proiectelor tip și a celor nefolosite în lucrările de construcții hidrotehnice și stații de pompare. La irigații, bunăoară, în scopul realizării unei eficiențe economice mai ridicate, vom trece la tipizarea stațiilor de punere sub presiune și a platurilor. Tot pentru ușurarea activității noastre vom pune un accent mai mare pe folosirea calculatoarelor electronice, pe reducerea, cu concursul Departamentului de îmbunătățiri funciare, a formelor de exproprieri și scoateri din circuitul agricol.

Prin soluțiile și metodele pe care le vom adopta în proiecte vom urmări, în mai mare măsură ca pînă acum, simplificarea execuției lucrărilor de îmbunătățiri funciare și reducerea volumului de materiale, greu accesibile. Este vorba de înlocuirea, acolo unde e cazul, a betoanelor cu unele materiale locale, micșorarea volumului de construcții-montaj, folosirea pe scară mai largă a prefabricatelor, eșalonarea cât mai judicioasă, în fiecare an, a câptușirii cu beton a canalelor etc. La toate cele arătate se vor adăuga raționalizarea folosirii forțelor de muncă ale Institutului nostru în activitatea de studii, a aparatului de prospecțiuni și a mijloacelor de transport, spre a reduce cheltuielile de producție. Și, în sfîrșit, o ultimă măsură — cu care de fapt ar fi trebuit să încep — ridicarea permanentă a nivelului de cunoștințe profesionale ale cadrelor; în acest scop, vom urmări îndeaproape modul de desfășurare a cursurilor cu cadrele tehnice medii, pe baza programelor stabilite, și vom generaliza formele de informare periodică a proiectanților asupra celor mai noi probleme tehnice de specialitate.

Ing. N. FLORIAN

INVESTIȚIILE — PÎRGHIE IMPORTANTĂ

(Urmare din pag. 1-a)

producției de specializare a fermelor și a întreprinderilor agricole. Totodată, investițiile au contribuit la introducerea în mai mare măsură a tehnicii moderne în vederea utilizării intensive a capacităților de producție. Este concludent în acest sens aportul investițiilor recente făcute în complexe avicole la care folosirea bateriilor și îmbunătățirea calității productive a materialului avicol sînt menite să promoveze concepțiile cele mai moderne de creștere a păsărilor, să dubleze capacitatea de producție.

Rezultate pozitive au fost obținute și în ceea ce privește costul construcțiilor. Pe măsura experienței dobîndite în realizarea complexelor pentru creșterea animalelor, a îmbunătățirii soluțiilor tehnologice și constructive, a fost posibil să se reducă valoarea investițiilor specifice; așa, de exemplu, în cazul complexelor pentru creșterea industrială a porcilor investiția specifică a scăzut de la 1 400 lei pe fiecare animal, cit a costat în primele complexe, la 770-790 lei pe animal la complexele Bacău și Palota II — aprobate recent de Consiliul de Miniștri.

Politica partidului de dezvoltare în ritm crescînd a agriculturii, în scopul asigurării progresului cit mai rapid al acestei ramuri, este ilustrată în mod pregnant și de prevederile actualului cincinal, în care au fost alocate din fondurile statului 80 miliarde lei pentru lucrările de investiții din agricultură, adică de peste două ori mai mult decît în cincinalul care s-a încheiat. În afară de acestea, cooperativele agricole urmează să facă investiții, din fonduri proprii, de peste 20 miliarde lei, ajungîndu-se astfel în cincinalul 1971-1975 la peste 100 miliarde lei investiții pentru agricultură. Acest volum reprezintă aproape de două ori totalul investițiilor pe întreaga economie din primul cincinal al țării noastre.

Investițiile din planul pe anul 1971-1975 reflectă, în principal, orientarea dată prin programele naționale privind creșterea animalelor și extinderea lucrărilor de gospodărire a apelor și de îmbunătățiri funciare. Importanța zootehnică, în ansamblul producției agricole, sporirea continuă a cererii de consum pentru produse de origine animală, ca urmare a ridicării nivelului de trai, au determinat

o creștere substanțială a volumului investițiilor pentru această activitate, în cincinalul actual prevăzîndu-se circa 20 miliarde lei, ceea ce reprezintă de peste trei ori mai mult decît în perioada 1966-1970.

În sectorul agricol de stat, investițiile din zootehnie vor fi îndreptate, în continuare, spre concentrarea creșterii și îngrășării animalelor în complexe și combinate de tip industrial, în care fluxul de producție va fi integrat, cuprînzînd și prelucrarea producției pe sortimente. În sectorul cooperatist se vor extinde capacitățile zootehnice în ferme și complexe care să asigure exploatarea intensivă.

În anii 1971-1975 se vor construi, în întreprinderile agricole de stat, complexe pentru creșterea industrială a porcilor cu o capacitate totală de 1 500 mii porci grași pe an, complexe pentru vaci de lapte cu peste 180 mii locuri, îngrășătorii de taurine cu peste 132 mii locuri etc.; în sectorul cooperatist se vor realiza obiective asemănătoare, necesare creșterii și îngrășării a 2 225 mii de porci pe an, 2 230 mii de găini, 23 700 mii pui de carne pe an, 647 mii locuri pentru vaci de lapte etc.

Realizarea acestor investiții, la termenele prevăzute în plan, necesită eforturi deosebite în ce privește organizarea lucrărilor de construcții și o grijă sporită pentru fundamentarea și proiectarea lor, în scopul asigurării dimensionării judiciușe a complexelor, reducerii costurilor investițiilor, eficienței economice.

După cum s-a arătat în documentele de partid, hotărîtor în îndeplinirea programului de dezvoltare a agriculturii este ca investițiile prevăzute să determine un raport rațional și eficient între cheltuielile materiale și creșterea producției agricole, un randament sporit pentru fiecare leu investit. Sub acest aspect, în ansamblul de măsuri prevăzute în Programul național privind dezvoltarea zootehnică, contribuția investițiilor la realizarea producției animale este deosebit de eficientă, în planul cincinal fiind prevăzute, așa cum s-a arătat, investiții în medie de 4 miliarde lei anual și o creștere a valorii producției animale de 10 miliarde lei anual. Atingerea acestor rezultate necesită, desigur, măsuri hotărîte pentru îmbunătățirea randamentului investițiilor, utilizarea mai judicioasă a fondurilor, folosirea tuturor rezervelor existente.

În cincinalul 1971-1975 investițiile din fond central, prevăzute pentru lucrări de îmbunătățiri funciare și de gospodărirea apelor reprezintă aproape 27 miliarde lei. În această perioadă urmează să se amenajeze pentru irigații, numai în sisteme mari, o suprafață sporită; printre lucrările mai importante prevăzute a fi începute în acest cincinal sînt amenajările din perimetrul Mostiștea pe 204 mii ha, din Terasa Olt-Călmățui pe 46 mii ha, din sistemul Giurgiu-Răzmiștea pe 130 mii ha ș.a.m.d. De asemenea, a crescut și suprafața prevăzută a fi îndiguită și desecată, fără a se lua în considerare suprafețele ce urmează a fi ameliorate în cadrul sistemelor de amenajări pentru irigații. În acest cincinal se va pune un accent deosebit și pe lucrările de apărare împotriva inundațiilor, pentru a se preveni repetarea unor situații de natură celor survenite în primăvara și vara anului 1970 și care au adus atîtea pagube economiei noastre. Astfel, în afara lucrărilor de îndiguiiri și desecări, s-au mai prevăzut și importante lucrări de acumulări și de combatere a eroziunii solului, de regularizare a scurgerilor pe versanți.

Rezultatele obținute în perioada 1966-1970 demonstrează pe deplin justetea politicii partidului și statului nostru privind dezvoltarea agriculturii socialiste. Investițiile sporite alocate în cincinalul actual pentru această importantă ramură a economiei naționale vor contribui negreșit la adîncirea procesului de profilare și specializare a producției agricole, de intensificare a modernizării agriculturii, ceea ce se va concretiza, în final, în ridicarea eficienței economice, în sporirea cantităților de produse agro-alimentare.

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZA :

Fronturile atmosferice ce au traversat țara noastră în intervalul 7—13 aprilie au determinat frecvent alternări de timp frumos cu zile umede și închise.

Sub aspect termic, intervalul poate fi apreciat în genere călduros. În jumătatea de nord a țării temperaturile medii au depășit valorile plurianuale cu 2° la 5°, pe cînd în sud s-au menținut aproape de normal. La 10 aprilie, ziua cea mai caldă din interval, temperaturile maxime din aer au oscilat între 8° (la Mangalia) și 23° (la Cluj). În stratul arabil al solului temperaturile medii din ultima zi a intervalului au fost cuprinse în genere între 10° și 14°. În noaptea de 13 spre 14 aprilie a fost semnalată brumă în Cîmpia Crișurilor, Podișul și Cîmpia Someșului, Podișul Tîrnavelor și nordul Moldovei.

Din ploile căzute (la începutul și sfîrșitul intervalului) au rezultat cantități de apă relativ mari (15—30 mm), în jumătatea de nord a Ol-

teniei și Munteniei, cea mai mare parte a Banatului și parțial în Cîmpia de Vest. În celelalte zone cantitățile au fost mai mici de 10 mm, exceptînd Dobrogea, cea mai mare parte a Moldovei și estul Bărăganului, unde nu au căzut precipitații aproape deloc.

Perturbațiile atmosferice însoțite de precipitații au stîrjenit temporar lucrările în cîmp, în sudul și vestul țării (mai ales în Banat și în părțile centrale și nordice ale Munteniei și Olteniei). În cea mai mare parte a Bărăganului, Dobrogei, Moldovei și Transilvaniei condițiile s-au menținut favorabile lucrărilor în cîmp. În aceste zone însă, se semnalează deficit de umiditate în stratul superficial al solului, mai accentuat pe terenurile în pantă din Transilvania și Moldova. Faza de formare a paului la grîul de toamnă se va extinde în cursul decadei a doua a lunii aprilie, în cea mai mare parte a zonelor din su-

dul și vestul țării, iar în a treia decadă în rest. După 17 aprilie se întrevăd condiții agrometeorologice favorabile intensificării lucrărilor de însămînțare a porumbului.

Timpul probabil pentru intervalul 15—22 aprilie

Vremea se va menține răcoroasă la început, mai ales în jumătatea de nord a țării. În a doua parte a intervalului se va încălzi ușor. Cerul va fi schimbător. Se vor semnala ploi de scurtă durată, cu caracter izolat. În regiunile din nord-vestul țării, datorită însenărilor ce se vor produce se mențin condiții prielnice formării brumei în primele zile. Vînt potrivit. Temperatura va crește ușor în a doua parte a intervalului. Temperaturile minime vor fi cuprinse între -3° și 7°, iar maximele între 8° și 18°, local mai ridicate.

silvicultură Unde și cum extindem rășinoasele ?

În ultima perioadă se vorbește mult despre extinderea speciilor de rășinoase, înțelegând prin aceasta introducerea lor în zona unde în mod natural nu există.

În cultura molidului în afara arealului actual silvicultură noastră are o bogată experiență, existând în unele zone asemenea culturi ajunse la vîrsta exploatabilității și chiar exploatare. Recomandările întocmite pe baza unor vaste și multilaterale cercetări indică posibilitatea instalării unor culturi de molid, de bună productivitate, în etajul făgetelor și chiar în arealul cvercineelor (cu evitarea versanților sudici și sud-vestici, care sînt prea uscați). Dacă în înrășinarea făgetelor nu se ridică probleme deosebite, toți silvicultorii fiind de acord cu această măsură, în gorunete această extindere trebuie făcută cu o oarecare prudență și pe scară ceva mai mică. Trebuie subliniat că extinderea la împăduriri a molidului, în afara arealului, are un pronunțat caracter regional; într-adevăr, condițiile climatice și pedologice sînt mult diferite în nordul țării, de exemplu, comparativ cu un ocol silvic din sud-vestul țării. Astfel, în Bucovina, Moldova, Maramureș, numeroasele arborete instalate indică posibilitatea înființării unor astfel de culturi pînă la altitudini relativ joase, putîndu-se merge pînă la 300 m. În sudul țării altitudinea minimă se poate fixa la 500-600 m. existînd variații în funcție de expoziție.

Bradul a ocupat în trecut suprafețe mai mari în fondul nostru forestier. Această situație se datorește în special extragerilor efectuate și unor particularități de ordin ecologic, în special în ceea ce privește regenerarea. Este o specie de productivitate ridicată, întrecînd de multe ori molidul.

În ultima perioadă s-a introdus și s-a aplicat cu rezultate bune crearea culturilor de brad prin metoda plantațiilor în terenuri practic goale (după tăierea arboretului), în special pe versanții umbriți.

În afara arealului rășinoaselor, bradul poate fi cultivat ca specie principală de bază sau de amestec, alături de molid, fag, gorun, în proporții variate, în funcție de tipul de pădure; în nici un caz bradul nu trebuie cultivat pe stațiuni de slabă productivitate.

Ca areal de cultură se recomandă introducerea bradului în făgetele montane și în anumite cazuri, și în cele de deal; la altitudini mai mari se preferă versanții mai însoriți, dar cu destulă umiditate, iar la altitudini mai joase, versanții umbriți și semiumbriți. Extinderea bradului în zona făgetelor de deal se va face în special în vestul țării, unde există influența climatului mediteranean.

Pinul silvestru și negru au fost folosiți cu rezultate bune la împădurirea unor terenuri degradate, pentru ameliorarea arboretelor de productivitate redusă și pe solurile scheletice din toate zonele de vegetație. Din studiile făcute rezultă că pinul silvestru poate produce de două-trei ori mai mult decît gorunul și de două ori mai mult decît fagul substituit. În unele tipuri de gorunete de productivitate inferioară, din cauza solului sărac, a conținutului mare de schelet în sol, sau a acidității ridicate, pinul silvestru este singura specie principală care poate contribui la creșterea productivității, punînd mai bine în valoare stațiunile respective. Pinul negru este frecvent folosit la împădurirea terenurilor carstice și în culturile din regiunea de cîmpie, unde rezistă mai bine la deficitul de umiditate în sol și în atmosferă. Se dezvoltă satisfăcător pe soluri formate pe cele mai diferite substraturi litologice, productivitatea fiind însă proporțională cu volumul edafic și cu regimul de umiditate a solului.

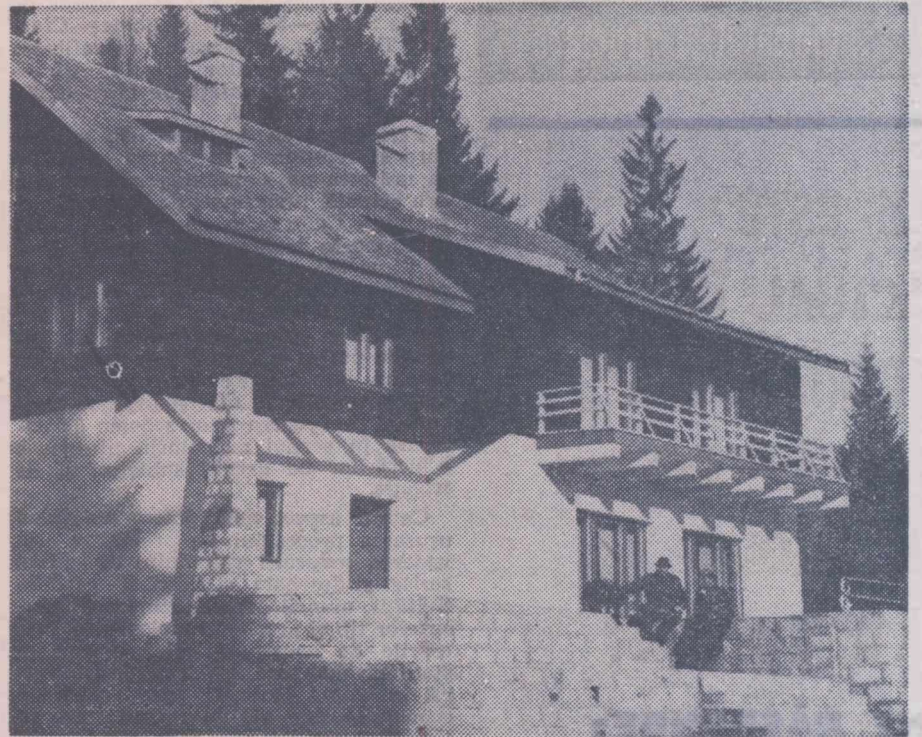
Laricele cultivat în etajul fagului în tipurile de pădure de productivitate mijlocie, poate fi considerat specie reperedă crescătoare datorită vigoarei sale. În această zonă introducerea laricelui poate fi făcută atît în semințuri naturale, incomplet instalate, cît și în suprafețele total neregulate. Pe terenuri goale laricele se instalează concomitent cu celelalte specii prevăzute în formula de împădurire.

Doă specii exotice, **duglasul verde și pinul strob**, în condiții staționale corespunzătoare realizează creșteri anuale mari. Ambele specii pot fi cultivate în cicluri de producție relativ scurte. Cercetarea culturilor mai vechi, instalate în diverse condiții în țara noastră, pe suprafețe relativ restrînse, a permis elaborarea unor recomandări de cultură, inclusiv stabilirea limitelor teritoriale de extindere; aceste limite la duglas se încadrează în zona făgete-

lor, cu restricțiile impuse, ca urmare a lipsei unei rețele experimentale științifice fundamentate. Pinul strob, fiind mai plastic, poate fi coborît și în afara făgetelor, respectiv în gorunete, și în unele situații chiar în stejărete — în acest din urmă caz factorul limitativ de introducere constituindu-l umiditatea din sol. De reținut faptul că în unele situații pinul strob, spre deosebire de duglasul verde, suportă solurile grele și compacte, însă numai cînd are în permanență umiditate suficientă.

Speciile de rășinoase arătate se pot introduce în zona foioaselor în terenurile lipsite de vegetație forestieră sau în completarea regenerărilor naturale. În toate situațiile însă este indicată păstrarea unor exemplare de foioase, inclusiv în cazurile cînd acestea, în mod cert, nu se mențin pînă la exploatabilitate. Chiar la instalarea culturilor speciale pentru celuloză, formate din rășinoase, un procent mic din specii de foioase este foarte util.

Ing. Vasile BAKOȘ
din Departamentul
silviculturii

Cabana Lepșuleț, aparținînd Inspectoratului silvic Vrancea

Foto : V. NISTOR

plante medicinale și aromatice

Probabil că nimeni n-ar ști să spună cine și cînd a descoperit puterile tămăduitoare ale fierturii din flori de mușeșel sau de sunătoare. Cert este, însă, că în secolul nostru, studiate și analizate, „burulenile de leac” au trecut din cazanele „doștoroaielor” în arsenalul medicinei științifice. De la simplele infuzii sau decocturi s-a ajuns, ca urmare a progresului tehnicii, la prelucrarea industrială a plantelor medicinale utilizate în prezent la fabricarea unor medicamente cu mare valoare terapeutică. Astăzi, nomenclatorul modern de medicamente include cîteva mii de produse farmaceutice de origine vegetală. Un interes crescînd pentru o serie de plante aromatice manifestă și cea a produselor cosmetice. Menta, lavanda, feniculul, chimionul sînt din ce în ce mai mult solicitate în aceste scopuri.

Țara noastră dispune de mari resurse de asemenea plante, deosebit de prețioase, a căror valorificare — pe plan intern și la export — atît ca atare, cît și prelucrate industrial, este extrem de avantajoasă. Numărul plantelor existente se ridică la peste 300, din care se folosesc circa 150.

Posibilitățile de satisfacere a necesităților din flora spontană sînt însă, reduse, colectarea efectuîndu-se greoi, deoarece plantele medicinale și aromatice cresc în locuri răzlețe. Culturile special organizate cu asemenea plante au devenit astfel imperios necesare. Ele constituie nu numai o importantă sursă de venituri pentru unitățile agricole dar și o posibilitate de a folosi, cu rentabilitate asigurată o serie de terenuri improprii altor culturi: măceșul, cimbrul de cultură, salvia, nalba, levănțica pot servi la fixarea terenurilor supuse erodării iar mușeșelul reușește foarte bine pe terenuri sărăturoase. Dar, cu toate avantajele de care se pot bucura unitățile interesate în această acțiune, suprafața ocupată astăzi cu astfel de culturi — 27 000 ha — nu corespunde necesităților economiei.

Cauzele sînt diverse. S-a manifestat și se mai manifestă încă o lipsă de preocupare din partea organelor agricole județene care, desconsiderînd plantele medicinale și aromatice, nu au urmărit realizarea suprafețelor și mai ales a producțiilor planificate. Contractantul — CENTROCOOP — s-a văzut nevoit să se bazeze pe bunăvoința producătorilor, ceea ce se concretizează acum în pulverizarea culturilor în nu mai puțin de 1 200 de cooperative agricole de producție! Cu excepția județului Botoșani, care a atins un adevărat record — 4 700 ha cu plante medicinale — și a județului Iași — cu peste 2 000 ha — în restul județelor se cultivă suprafețe în jur de 1 000 — 1 800 ha.

În aceste zile, cînd mai bine de jumătate din suprafața planificată pentru anul acesta a fost însămîntată, pentru o bună parte din producție nu s-au nominalizat încă unitățile cultivatoare. Contractarea decurge greoi, în special în județele Galați, Brăila, Buzău, Teleorman, Arad, Mureș, Brașov, Prahova,

O sursă sigură de venituri

Constanța și Covasna. Este momentul ca direcțiile generale județene să intervină prin acțiuni directe și, împreună cu uniunile județene ale cooperativei agricole de producție, să sprijine acțiunea de contractare și de realizare a suprafețelor necesare cu plante medicinale și aromatice.

● Ferme specializate și cooperare

Cînd o unitate are de însămîntat 500 ha cu porumb este poate, în mod firesc, tentată să-și concentreze atenția asupra acestei acțiuni și să minimalizeze importanța „perioadei optime” la semănatul a 5-6 ha cu plante medicinale. Chiar dacă de pe un hectar de anghinare, de pildă, se poate realiza un venit net de 10 000 lei! Este un fapt verificat că interesul față de o cultură crește proporțional cu suprafața ei, ceea ce are ca o consecință directă rezultate de producție și economice dintr-acele mai bune. La C.A.P. Ciorani de Jos, județul Prahova, unde de mai mulți ani se cultivă cîte 150—200 ha cu plante medicinale, se obține, în medie un venit net de peste 4 000 lei/ha. Rezultate similare obțin și operatorii din Călugăreni și Hulubești, județul Ilfov, care au extins anul acesta culturile pe 400 și, respectiv, 300 ha, cei din Diosig, județul Bihor, din Iara și Poiana, județul Cluj etc.

Generalizarea acestui sistem, prin concentrarea culturilor de plante medicinale pe suprafețe mari și organizarea de ferme specializate, apare ca o măsură absolut necesară. Deocamdată există doar două asemenea ferme: cea de la C.A.P. Ciorani de Jos (145 ha) și cea de la C.A.P. Feldioara — Brașov (cu 120 ha). Posibilități există, însă, în toate județele.

Au apărut în acest an și unele forme de cooperare între cooperativele agricole, ca unități producătoare, și întreprinderile sau agențiile de plante medicinale, ca unități contractante. Le menționăm, așa cum ni le-a semnalat ing. Florentin Crăciun, director în Centrala de contractări și achiziții — CENTROCOOP, tocmai pentru că ele reprezintă un mijloc eficient de redresare a culturilor respective. Astfel, Agenția de plante medicinale de la Craiova a încheiat un contract de cooperare cu C.A.P. Seaca de Cîmp pentru cultivarea a 100 ha cu cimbru. Pe baza acordului, agenția acordă gratuit asistență tehnică, răsadnițe în folosință, fonduri pentru amenajarea unor uscătoare în cadrul cooperativei. Aceasta, la rîndul ei, asigură terenul și brațele de muncă pentru realizarea producției. În final, beneficiile se repartizează proporțional cu contribuția părților. Asemenea contracte, cu prevederi adaptate fiecărei situații în parte, au încheiat întreprinderea de plante medicinale din Orăștie — cu 4 cooperative, cea din

județul Timiș — cu C.A.P. Ionel, precum și întreprinderea economică a cooperativei de consum din județul Ilfov — cu C.A.P. Hulubești.

● Cunoașteți aceste noi avantaje ?

Pentru o serie de plante ce prezintă interese deosebite, cooperativele care asigură — prin contractele încheiate pe termen lung — realizarea și depășirea suprafețelor planificate și care obțin producții ce depășesc media ultimilor ani, recoltele fiind de calitate superioară, se bucură de noi avantaje pe care le acordă unitatea contractantă. Este vorba de următoarele culturi și sortimente: măghiran-iarbă, mentă-frunze extra și cal. I, degeșel pentru frunze, nalbă de cultură pentru flori și frunze, cimbru de cultură pentru iarbă, levănțică pentru flori uscate, mușeșel pentru flori, saschiu pentru iarbă, măceș pentru fructe, coriandru pentru fructe. Iată și avantajele:

- material de înmulțire gratuit, la coriandru, saschiu, măceș, levănțică, valeriană, măghiran, cimbru;
- contravaloarea îngrășămintelor chimice prevăzute în devizele de lucrări, la saschiu, măceș, degeșel linos;
- costul unei prașile, conform devizelor de lucrări la degeșel linos, saschiu, levănțică, măghiran și mentă.

● Culturi de mare perspectivă

Cerintele de plante medicinale și aromatice sînt în continuă creștere. Numai pentru a se asigura materia primă necesară noilor capacități de producție ale industriei farmaceutice, ce vor intra în funcțiune pînă în 1973, trebuie să se cultive nu mai puțin de 2 500 de hectare cu cinci specii: Digitalis lanata, Datura innoxia, Solanum laciniatum și Vinca minor, precum și cu secară pentru producerea sclerozilor de Claviceps purpurea. Suprafețele vor trebui să crească considerabil și la alte specii: la mac, coriandru și muștar, cu 10-15 la sud, la mentă de două ori, iar la levănțică de opt ori.

Iată zonele în care pot fi extinse cu precădere: mentă — în județele Hunedoara, Ilfov, Prahova și Buzău; coriandru — în județele Constanța, Ilfov, Galați, Ialomița și Brăila; chimionul — în județele Brașov, Covasna, Neamț și Bacău; cimbrul — în județele Dolj, Teleorman, Ilfov etc., degeșelul linos — în județele Bihor, Botoșani, Buzău, Ialomița, Ilfov etc.

Condițiilor naturale favorabile trebuie să li se adauge interes și competență.

Ing. Sonia DIRADURIAN

probleme sindicale

CUM MATERIALIZAȚI IDEILE CONGRESULUI U. G. S. R. ?

Primăvara a intrat în drepturile-i fi-rești. Străbătând zilele trecute județele Ilfov, Buzău și Vrancea am găsit cim-purile, livezile, viile, grădinile, împin-zite de oameni și tractoare. Acum, în apropierea semicentenarului partidului nostru, lucrătorii ogoarelor, cei din in-dustria alimentară și silvicultură, din domeniul gospodăririi apelor, într-un puternic elan, se străduiesc să întim-pine marea eveniment cu noi și im-portante succese în producție.

Ideile recentului Congres al sindica-telor din țara noastră constituie pretu-tindeni un factor mobilizator. Alături de celelalte pirghii create în vederea bune desfășurări a lucrărilor curente, organele și organizațiile sindicale, adău-gind noi valențe activității lor, acor-dă în aceste zile un sprijin substanțial în vederea obținerii unor realizări pe măsura condițiilor existente în prezent.

Stînd de vorbă cu numeroase cadre sindicale, cu muncitorii și specialiștii, ne-am convins că există peste tot locul o efervescentă de preocupări în vederea îmbunătățirii stilului și metodelor de muncă sindicale.

— În prezent, ne spune **Constantin Maxim**, maistru, președintele comite-tului sindicatului de la I.A.S. **URZI-CENI**, județul Ilfov, în unitatea noas-tră — cu 30 de ferme și 9 sectoare de lucru — sînt organizate 39 de grupe sindicale. E firesc să ne preocupe în cea mai mare măsură o mai bună acti-vitate în toate problemele ce revin sin-dicatatului. Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor a jalonat limpede rolul și atribuțiile noi, cu mult sporite față de trecut, pe care organizațiile sindi-cale le au în actuala etapă. Am înțeles că sarcini importante ne revin în-deosebi în ce privește bunul mers al acti-vităților de producție.

Ne-am gândit, de exemplu, să sprijini-m totocine, pe scară largă, introduce-re progresului tehnic la toate fermele. În acest scop, zilele trecute a fost orga-nizat în întreprinderea noastră un cabinet tehnic, condus de inginerul Ion Trapiel. Aici se vor dezbate cele mai de seamă chestiuni privind noile tehnolo-gii, se vor organiza schimburi de ex-periență, vor fi analizate propunerile de inovații și raționalizări. Dispunem, de altfel, de un valoros nucleu de ino-vatori, care în anii trecuți au elaborat și pus în practică unele idei tehnice ex-trem de utile. De exemplu, mecanicul de atelier Stan R. Mihai, în colaborare cu mecanicul Gheorghe Negoită, a rea-lizat o greblă pentru strînsul corzilor și un plug pentru desgropatul vițelor, care ne-au și adus importante econo-mii.

Avem în vedere, de asemenea, des-fășurarea unei mai susținute acțiuni în scopul întinerii spiritului de disciplină și, totodată, al respectării legislației muncii. O atenție deosebită acordăm celor cinci comisii de judecată, în sprijinul cărora am repartizat de curînd cite un membru al comitetului sindica-tului.

La **S.M.A. MIHĂILEȘTI**, județul Bu-zău, îl găsim în atelier pe mecanicul

Ion N. Manole, membru al comitetului sindicatului!

— Și noi am analizat în urma Con-gresului sindicatelor activitatea depusă și am hotărît să întreprindem o serie de acțiuni, atît pe linia sprijinirii acti-vității de producție, cît și pentru îmbună-tărirea condițiilor de muncă și de trai.

În acest an, construim un atelier me-canic la secția de la Florica, iar acolo unde încă nu există posibilități, cu

Ancheta in rindul președinților și altor cadre sindicale din unitățile noastre

sprijinul cooperativelor agricole, vom asigura spații de reparații și de între-ținere a utilajelor, prin amenajarea no-ror construcții existente.

De altfel, în spiritul indicațiilor date de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** la Congresul sindicatelor, ne gîndim ca noi, comitetul sindicatului, să întă-rim colaborarea cu cooperativele agri-cole deservite și în ce privește asigura-rea hranei calde pentru mecanizatori. Ne gîndim, de asemenea, ca moderna cantină de la centrul stațiunii — pe ti-nia prevederilor recentului proiect de lege elaborat — să o transformăm în cantină-restaurant, unde să poată lua masa toți salariații din comună. Pro-blema a fost deja discutată cu consi-liul popular al comunei Mihăilești.

— În scopul întreținerii unei atmo-sfere vii, mobilizatoare, în masa salaria-ților, ne spune tehnicianul **Nicolae Găman**, președintele comitetului sindi-catului de la I.A.S. **FOCȘANI**, județul Vrancea, aplicînd prevederile rezoluției Congresului U.G.S.R., am hotărît, în primul rînd, să ne ocupăm mai stăru-it de popularizarea rezultatelor obți-nute în producție în fermele fruntașe, să sprijinim în mai mare măsură con-siliul de administrație pentru îmbună-tărirea continuă a rezultatelor econo-mice. În acest scop, vom scoate lunar o foaie volantă în care vor fi preciza-te, pe de o parte, rezultatele obținute de fiecare fermă, iar pe de altă parte, sarcinile imediate ce stau în fața lucră-torilor noștri. Între fermele cu profil asemănător vom organiza schimburi de experiență menite să ducă la generali-zarea metodelor bune de lucru. Mai efi-cient ne vom ocupa și de întrecerea dintre ferme. A și fost lansată, de alt-fel, în cinstea semicentenarului parti-dului nostru, o chemare în acest sens, urmînd ca pe parcurs să analizăm pe-riodic rezultatele. Fermele care va ob-ține cele mai bune realizări în produc-ție, în buna gospodărire și în domeniul respectării disciplinei de producție, i se va atribui un premiu de 5 000 de lei, în obiecte.

În altă ordine de idei, aș vrea să sub-

linieze și eu necesitatea de a se regle-menta problema reprezentanților sala-riaților în consiliile de administrație ale I.A.S., reglementare de care depin-de în bună măsură aportul organelor sindicale la soluționarea problemelor, atît în domeniul producției, cît și pe linie social-culturală.

La **FABRICA DE ZAHAR** din Buzău, pe care o vizităm în cursul amiezii, s-ar părea că în momentul de față acti-vitatea stagnează. Dar, lucrurile nu stau așa. Procesul de producție pro-priu-zis a fost încheiat, într-adevăr, în luna decembrie. Acum însă pregătirile pentru viitoarea campanie de fabrica-ție nu cunosc răgaz.

— Remontul nu înseamnă pentru noi numai pregătirea utilajelor și a insta-lațiilor — remarca **Ion Hanganu**, pre-ședintele comitetului sindicatului. Ne ocupăm intens și de pregătirea oame-nilor. Iată, ieri, comitetul sindicatului nostru a făcut o primă analiză asupra modului cum se desfășoară cursurile pentru ridicarea calificării profesionale, organizate în lumina legii adoptate în acest sens, de curînd, de Marea Adu-nare Națională. La fabrica noastră, cursurile respective — care sînt urma-te de lăcătuși, operatori de la secția brut, rafinărie și extern, de cei de la aparate de măsură și control și de elec-tricieni — au început la 1 februarie și vor dura pînă la 1 iulie. Ele se țin în afara programului de lucru, de două ori pe săptămînă, marți și joi, cite trei ore. Lectorii sînt unii dintre cei mai buni specialiști ai fabricii.

Între altele, analiza întreprinsă a scos în evidență că la unele secții nu-mărul celor înscrși la curs este încă necorespunzător. De aceea, comitetul sindicatului, grupele sindicale, își vor axa activitatea și mai mult pe mobili-zarea muncitorilor la aceste forme de ridicare a calificării.

Am convenit, totodată, ca prezența la cursuri și eficiența învățaturii să constituie criterii principale la stabili-rea calității de evidențiat și frunțaș în producție și la acordarea treptelor de salarizare.

Ne-am mai propus ea, începînd cu acest an, să organizăm și unele cursuri de policalificarea, în vederea folosirii mai eficiente a forței de muncă.

— Ne aflăm în plină campanie de împăduriri, subliniază tehnicianul **Nicolae Murgu**, președintele comitetului sin-dicatatului de la **INSPECTORATUL SIL-VIC AL JUDEȚULUI VRANCEA**. Din cele 2 000 de hectare planificate pentru acest an, au și fost plantate peste 150. Ideile Congresului U.G.S.R. vor începe să fie materializate la cele nouă oca-le ale inspectoratului, începînd chiar cu această campanie. Între altele, ne-am propus să organizăm unele schimburi de experiență, în primul rînd în pro-blema operațiilor culturale, să generali-zăm în producție cele mai valoroase inovații, să veghem cît mai atent la respectarea normelor de protecție și securitatea muncii.

Există un puternic avînt în muncă în masa tuturor pădurarilor, brigadie-rilor și specialiștilor noștri și sîntem convinși că vom încheia și acest an, a-nul aniversării semicentenarului parti-dului nostru, cu rezultate cel puțin la nivelul anului 1970, cînd cifrele de plan au fost depășite la toți indicatorii.

Cuvinte calde, emoționante, rostite din inimă, care demonstrează hotărî-rea organelor și organizațiilor noastre sindicale de a se angaja și mai ferm în sprijinirea producției, pentru obține-rea unor rezultate superioare.

P. VOICULESCU și Al. RAICU

protecția muncii

Prevenirea accidentelor cauzate de răsturnarea tractoarelor incepe cu

Măsuri organizatorice

Primele luni ale acestui an nu au adus, așa cum ne-am fi așteptat, o schimbare evidentă în ceea ce privește evitarea accidentelor de muncă în cadrul unităților subordonate Mi-nisterului Agriculturii, Industrii Ali-mentare, Silviculturii și Apelor. Nu-mărul relativ ridicat al accidentelor soldate cu invaliditatea și chiar cu moartea celor accidentați demonstrează că nu s-au tras cele mai potrivite concluzii din experiența negativă a a-nului trecut.

Analizînd cauzele accidentelor sur-venite în ultimul timp în unitățile a-mintite, se constată că răsturnarea tractoarelor continuă să dețină unul din principalele locuri în cadrul a-cestora.

Se știe că, cu toate eforturile făcute în ultimii doi ani de forul tutelar în privința dotării tractoarelor cu cabi-ne de protecție rezistente la răsturnare, pînă la finele anului 1970 nu s-a reușit să se echipeze decît un număr de 15 700 de tractoare, ceea ce, fără îndoială, raportate la cele circa 120 000 de tractoare care lucrează în prezent în agricultură, reprezintă un procent încă nesatisfăcător.

Aceasta nu înseamnă însă că la in-demina unităților nu există posibili-tăți care, puse în valoare, să-și aducă contribuția la înlăturarea cauzelor care conduc la răsturnarea tracioarelor. Dintre acestea amintim: grija conducătorilor locurilor de muncă (șefi de ferme, șefi de secții de me-canizare, șefi de șantiere etc) pentru organizarea judicioasă a programului zilnic de muncă, marcarea corespu-nzătoare a terenului în cazul lucrului în zone accidentate și în pantă, exe-cutarea corectă a întoarcerilor la ca-petele tarlalelor, stabilirea traseului cel mai potrivit pentru circulație.

Dacă s-ar fi respectat aceste măsuri de către conducerea secției de meca-nizare Praid, din cadrul Stațiunii de mecanizare a agriculturii Lupeni, ju-dețul Harghita, fără îndoială că nu s-ar fi produs accidentul mortal că-ruia i-a căzut victimă mecanizatorul **Radulz Caroly**, cauzat de răsturnarea tractorului, în timp ce se lucra la împrăștierea îngrășămintelor chimice, pe un teren în pantă. De remarcat că, deși în secție existau tractoare echi-pate cu cabine, cel cu care lucra me-canizatorul amintit nu era prevăzut cu cabină de protecție rezistentă la răsturnare. Lipsa de orientare a șe-fului de secție în repartizarea judi-cioasă a tractoarelor pe care le avea la dispoziție a făcut ca să programze pentru lucrări de transporturi — pe drumuri nepericuloase — tractoare e-chipate cu cabine de rezistență și să admită ca în secție să rămîină, fără nici o întrebuințare, un alt tractor înzestrat cu astfel de cabină.

Pentru înlăturarea pe viitor a unor astfel de situații, este necesară o exi-gență sporită a conducătorilor de uni-tăți în privința efectuării controalelor, obligîndu-i pe cei în drept să ia to-ate măsurile organizatorice cuvenite, care să asigure prevenirea acciden-telelor cauzate de răsturnarea tractoa-relor. În acest scop, se va verifica pe-riodic gradul de însușire de către me-canizatori a cunoștințelor cu privire la respectarea măsurilor de protecție a muncii la lucrul pe terenuri acci-dentate (marcarea zonei periculoase, întoarcerea corectă din trei manevre etc), precum și existența în unitățile de bază (ferme și secții) a jaloanelor necesare marcării terenului. Conduce-rile unităților vor urmări permanent modul în care șefii de secție și șefii de fermă stabilesc cea mai justă re-partizare a tractoarelor la lucrările agricole, în funcție atît de natura te-renului cît și de echiparea acestora.

De asemenea, pe linia sarcinilor stabilite prin Ordinul 100/1970, este necesar să se verifice modul în care cooperativele agricole și stațiunile de mecanizare a agriculturii au realizat marcarea terenurilor periculoase (dru-muri, poduri, treceri peste căi ferate, ripe etc), luîndu-se cele mai hotărîte măsuri împotriva încălcării acestor o-bligații.

După cum s-a stabilit, în anul 1971 se vor echipa cu cabine de rezistență încă 9 700 de tractoare și cu cadre de rezistență 13 000. Cu toate acestea, vor mai rămîne încă în dotarea unităților agricole destul de multe tractoare ne-echipate cu mijloace de siguranță în cazul răsturnărilor. De aceea, este necesară o mai activă mobilizare a tuturor factorilor de răspundere în vederea urmării modulului în care u-nitățile stabilesc cele mai corespu-nzătoare măsuri organizatorice pentru prevenirea accidentelor.

Ing. Victor TOMA
inspector general
în Ministerul Muncii

În unitățile agricole de stat conducerile, cu sprijinul comitetelor sindica-telor, acordă o atenție sporită rezolvării proble-melor lucrătorilor, legate de condițiile de muncă și de trai. În ultimii ani, de altfel, în toate aceste unități, peisajul s-a schim-bat structural prin apari-ția unor noi și moderne clădiri. În fotografie gru-pul social al fermei nr. 5 de la I.A.S. Tirgoviște, ju-dețul Dimbovița.

Foto : M. NIEDL

Învățămînt

INFORMAREA ȘI PERFECȚIONAREA CADRELOR DIDACTICE

Așa cum am anunțat, la mai multe centre de instruire din județul Ilfov, la începutul lunii au fost inițiate noi cursuri destinate informării și perfecționării profesorilor de specialitate — ingineri și economiști din cadrul școlilor și liceelor agricole și silvice. În legătură cu noile probleme abordate în cadrul acestei acțiuni destinate înarmării profesorilor cu cunoștințe moderne, ne-am adresat tov. dr. ION TRICU, director adjunct în Direcția învățămînt și propagandă din cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

— În scopul îmbunătățirii conținutului învățămîntului profesional, tehnic și liceal de specialitate și al legării acestuia în mai mare măsură de activitatea de producție din marile unități agricole — ne-a spus interlocutorul nostru — prin Ordinul nr. 3141 din 1970 s-a stabilit ca, în perioada vacanțelor de iarnă și primăvară, toate cadrele didactice de specialitate, cu funcția de bază în rețeaua școlară a ministerului nostru, să urmeze un program de instruire și perfecționare profesională.

Inițiativa organizării acestor cursuri de perfecționare profesională a fost determinată de necesitatea cunoașterii și folosirii de către profesorii de specialitate a mașinilor, instalațiilor și tehnologiilor moderne introduse în ultimul timp în producție, pentru a le transmite corect viitorilor muncitori și tehnicieni cu pregătire agricolă, de industrie alimentară, silvică și din domeniul îmbunătățirilor funciare.

În acest scop, încă din perioada 4—10 ianuarie 1970 s-au organizat programe de instruire și perfecționare profesională pentru cadrele didactice care predau zootehnia, medicina veterinară și silvicultura în liceele agricole. La aceste instruirii, au participat 160 profesori de specialitate. Prelegerile ținute au contribuit la cunoașterea noilor tehnologii, forme și metode științifice de organizare a procesului de producție, pe profile specializate.

Desfășurarea instruirilor organizate în această lună se face potrivit unui program ce cuprinde expuneri sub formă de prelegeri, urmate de demonstrații practice, vizite, discuții, prezentări de filme, diafilme și alte materiale documentare. Profesorii care predau agrotehnia, agrochimia și protecția plantelor au fost reuniți la Liceul agricol din Fundulea; cei care predau horticultura și protecția plantelor la Liceul agricol din Dragomirești-Vale; cei care predau tractoare, mașini și instalații agricole, precum și exploatarea acestora, la centrul de instruire Ștefănești; cei care predau contabilitatea, merceologia, statistica, organizarea și planificarea muncii, legislația și dreptul, la Liceul pentru industrie alimentară din București, iar cei care predau îmbunătățiri funciare, meteorologie, topografie, geodezie, cadastru funciar, sistematizarea și organizarea teritoriului, la Liceul agricol din Brănești.

— Concret, cite lecții se predau fiecărei serii de profesori?

— În medie 40 pentru fiecare specialitate, din care 34 se referă la aspecte privind tehnologiile noi introduse în agricultură, precum și la organizarea științifică a producției și a muncii. Alte șase lecții abordează probleme noi în pedagogie și metodică predării disciplinelor.

— Dar pentru problemele de protecția muncii?

— În afară de faptul că la fiecare temă privind tehnologiile moderne introduse în agricultură ce se predă la cursurile din această lună sînt prevăzute și lecții de protecția muncii, în perioada 23—29 noiembrie 1970 s-a desfășurat la Casa agronomului București un curs special de perfecționare, în cadrul căruia au fost dezbătute cele mai actuale probleme privind legislația muncii, tehnica securității muncii în agricultură și silvicultură și metodică predării obiectului protecția muncii. La acest curs au participat 55 de profesori de specialitate din școlile profesionale și liceele agricole și silvice. Lecțiile au fost ținute de specialiști din cadrul Ministerului Muncii, Institutului de cercetări pentru protecția muncii, Insti-

tutului de cercetări pedagogice și din ministerul nostru, — cu demonstrații și aplicații practice la Uzinele „Semănătoarea” și la Combinatul apicol.

Trebuie să mai amintesc că tot în toamna trecută, la Centrul de instruire a cadrelor tehnice și economice de la Ștefănești, a fost organizat un curs de informare și perfecționare a cadrelor didactice din școlile profesionale și licee de mecanică agricolă, care predau obiectul „Tractoare și reparații”. Cu acest prilej, pe lângă multe alte probleme, s-au abordat și unele de protecția muncii.

— Nu ați amintit de profesorii de specialitate din școlile și liceele de industrie alimentară.

— Pentru aceștia se va organiza un curs de instruire și perfecționare profesională la începutul anului școlar 1971—1972, la București, pentru a se

cunoaște noile tehnologii, formele și metodele științifice de organizare a procesului de producție și a muncii din acest sector de activitate.

— În altă ordine de idei, ce ne puteți spune cu privire la cursurile de informare științifică și pedagogică pentru profesorii din școlile profesionale agricole și silvice?

— Acestea se organizează conform Ordinului ministrului învățămîntului nr. 118645 din 1970. Ele pot avea loc atât în timpul anului școlar, cu înlocuirea de la catedră, ori seral, cu continuarea activității la catedră, cât și în timpul vacanțelor școlare, așa cum este cazul cursurilor de care am amintit mai sus.

Programarea profesorilor de specialitate din școlile agricole, de industrie alimentară și silvice la cursurile de informare științifică și pedagogică se face conform unor planuri anuale și de perspectivă, întocmit de ministerul nostru în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și cu Centrul de cercetare pedagogică și de perfecționare a personalului didactic din învățămîntul profesional și tehnic.

Modul cum au fost organizate și s-au desfășurat pînă acum programele de perfecționare profesională a cadrelor didactice a demonstrat necesitatea continuării și intensificării lor, insistîndu-se în special pe caracterul modern și aplicativ al tehnologiilor noi, astfel ca aceste instruirii să-și dovedească pe deplin eficiența și atractivitatea. Pe viitor, va trebui ca durata programelor respective să fie mai mare, să nu se abuzeze de conferințe teoretice, prelegerile să se bazeze în special pe demonstrații practice, în unități de producție și de cercetare bine dezvoltate, unde fiecare cursant să-și poată însuși la perfecție mînuirea utilajelor și aparatura specifică tehnologiilor noi. Astfel, cadrele didactice vor fi interesate să-și dezvolte capacitatea de a folosi în activitățile cu elevii, cu maximă eficiență, cunoștințele însușite la programele de instruire la care au participat.

Convorbire consemnată de Ion DRINCU

Vitrina TEHNICĂ

CIREȘUL ȘI VIȘINUL

Lucrarea, realizată de prof. dr. N. Ghena, prezintă, în primul rînd, originea și aria de răspîndire a cireșului și vișinului, apoi particularitățile lor de creștere și rodire, ca și cerințele față de lumină, temperatură, apă și sol.

După ce trece în revistă principalele surse de cireș și vișin și analizează specificul culturii, autorul insistă pe larg asupra modului cum trebuie ales locul pentru plantații, cum se stabilește sistemul de cultură și tipul de livadă, cum se face organizarea interioară și pregătirea terenului în vederea plantării.

În alte capitole, cartea înfățișează amplasarea pomilor în parcele, în funcție de particularitățile portaltoilor și de redistribuirea factorilor pedoclimatici, gruparea soiurilor de cireș și vișin în parcele, în vederea asigurării polenizării încruciate, și tehnica plantărilor.

În ultima parte a lucrării se arată cum trebuie executate întreținerea și lucrarea solului, aplicarea îngrășămintelor și irigațiile livezilor respective.

Cartea, prezentată cu planșe colorate, schițe și grafice, se încheie cu indicații cu privire la cules, sortare și ambalare și la diferite moduri de valorificare a cireșilor și vișinelor.

BONITAREA TERENURILOR AGRICOLE

Constituind o preocupare de limită între pedologie și economie agrară, cu foarte multe implicații în toate științele naturale, în tehnica agricolă și în economia generală, bonitarea terenurilor agricole, ca obiectiv de cercetare, impune necesitatea abordării unei vaste sfere de preocupări teoretice și de calculare a corelării a diferitelor fenomene naturale și economice.

Autorul, dr. ing. Dumitru Teacă, se ocupă, în primul rînd, de fondul funciar național și fondul funciar agricol și de condițiile ecologice ale țării noastre, privite din punct de vedere al producției agricole (zonarea și raționarea ecologică a terenurilor). În continuare, este expusă bonitarea terenurilor agricole, prezentîndu-se, între altele, studiul influenței factorilor naturali asupra producției și ipotezele științifice pentru elaborarea schemelor de bonitare a terenurilor.

Lucrarea înfățișează, în final, cercetările întreprinse pentru aplicarea metodei de bonitare a terenurilor și corelațiile economico-ecologice.

IRIGAREA PLANTAȚILOR POMICOLE

Într-un volum restrîns ca număr de pagini, inginerii N. Grumezea și P. Ionescu

au căutat să concentreze cunoștințele în domeniul irigării plantațiilor pomiceole în stadiul actual, atît în ce privește proiectarea, cît și amenajarea și exploatarea.

Folosind o bogată bibliografie, autorii trec în revistă pe rînd: necesitatea irigării pomilor în țara noastră, stabilirea necesarului de apă pentru irigație (calculul normei de udare, consumul de apă, schema de udare etc) și amenajarea terenului pentru irigații (alegera terenului, particularitățile organizării plantațiilor pomiceole pentru condiții de irigare, tipuri de amenajări, nivelarea terenurilor).

În continuare, lucrarea expune tehnica propriu-zisă a udărilor prin „farturii” sau „cupe”, prin brazde înelare în jurul pomului, prin inundare, prin brazde lungi, prin aspersiune, udare subterană și prin picături.

În lucrare se dau interesante și utile indicații cu privire la stabilirea momentului udării, utilizările secundare ale instalațiilor de irigație în pomicultură și pentru întreținerea construcțiilor și utilajelor aferente sistemelor de irigație.

EFICIENȚA ECONOMICĂ A LEGUMICULTURII

Pornind de la unele interesante scheme privind clarificarea factorilor care influențează asupra productivității muncii în legumicultură, inginerul Nicolae Lagadin analizează pe larg factorii eficienței economice (solul, mecanizarea, fertilizarea, irigarea, utilizarea forței de muncă, concentrarea și specializarea, repartizarea teritoriului, calitatea legumelor).

În continuare, se studiază eficiența culturilor legumicole de cîmp, a culturilor forate și optimizarea producției legumicole.

Lucrarea folosește 67 de tabele în sprijinul demonstrațiilor din diferitele capitole.

CEAPA ȘI USTURIOIUL

Printre cele mai importante specii legumicole — alături de ceapă — se numără și usturoiul.

Autorul, M. Bălaș, acordă o atenție deosebită cerințelor ei față de condițiile de mediu, după care expune soluțiile de ceapă cultivate în România. Capitole speciale sînt consacrate tehnicii cultivării cepei — prin semănare direct în cîmp, prin răsaduri, prin arpagie — și cultivării cepei pentru stufat.

De asemenea, autorul prezintă culturile de usturoi, praz, ceapă de Egipt, de iarnă, ceapă eşalonată, ceapă perenă de Stupîni. Cartea este completată cu numeroase desene și fotografii.

POSTA REDACȚIEI

Ing. Aurel DRAGOȘ — comuna Războieni, județul Alba:

O persoană singură care îndeplinește prevederile statutare ale cooperativei agricole și locuiește în localitatea în care se află cooperativa poate beneficia din partea acesteia de un lot în folosință în suprafața de cel mult 15 ari. Mărimea unui asemenea lot se stabilește de către adunarea generală în funcție de condițiile specifice ale cooperativei și de modul de folosință a pămîntului.

În legătură cu prima întrebare, adresată-vă direct Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Stelică Șt. POPA — secția de mecanizare a agriculturii, comuna Ștefan cel Mare, județul Argeș:

Decizia desfacerii disciplinare a contractului de muncă (art. 13, lit. „e” din Legea nr. 1/1970), poate fi anulată numai pe calea plîngerii la judecătoria, potrivit art. 18, lit. „d” din Legea nr. 1/1970.

Sonia PETRE — cooperativa agricolă Largu, județul Buzău:

În raport de situația economică a cooperativei, consiliul de conducere a hotărît că nu vi se poate acorda ajutorul solicitat, considerînd că cele 840 de norme convenționale obținute în anul trecut pe familie vă asigură un venit bun.

Gheorghe MIRON — Roman:

Absolvenții liceelor agricole — prin examene de diferență — conform Ordinului nr. 629/1967 al ministerului învățămîntului, susțin examenul de bacalaureat din aceleași obiecte de studiu ca și absolvenții de la învățămîntul de zi. Programele de bacalaureat pentru obiectele de cultură generală au fost publicate în „Revista învățămîntului profesional și tehnic” nr. 1/1971, iar cele pentru obiectele de specialitate au fost difuzate de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor — Direcția învățămînt și propagandă, tuturor liceelor agricole.

Ing. Gheorghe DASCAL — cooperativa agricolă Fibiș, județul Timiș:

În cazul în care în timpul anului 1970 ați lucrat în mai multe cooperative agricole din județe diferite, fiind transferat în interesul serviciului sau la cerere, restituirea reținerilor din salariu se va face de către direcțiile agricole la căror salariat ați fost, proporțional cu timpul lucrat în fiecare unitate și ținînd seama de realizarea planului unității respective.

În cazul nerealizării planului unității, din cauza calamităților naturale legal constatate, direcția generală agricolă va stabili cote diferite de diminuare a salariilor, ținînd seama de situația concretă din fiecare unitate și de aportul adus de specialiști la atenuarea efectelor calamităților.

Nicolae PARASCHIVESCU, satul Ziduri, comuna Odobesti, județul Dimbovița:

În conformitate cu art. 15 pct. 3 litera b din Legea nr. 27/1966 republicată, nu puteți fi angajați intrucît ați fost pensionat cu gradul II pentru pierderea totală a capacității de muncă. De asemenea, nu vi se pot acorda nici alte drepturi, intrucît nu puteți munci în prezent în cooperativa agricolă.

Cererea vi se poate satisface numai dacă aveți recomandarea comisiei de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă.

Ing. Anton SAVU, comuna Girliciu, județul Constanța:

Ordinul nr. 2793, din 20 octombrie 1970, al Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor subliniază că toți muncitorii permanenți, personalul din ateliere, tehnicienii, inginerii și cadrele de conducere din unitățile agricole de stat, angajații permanenți ai cooperativei agricole de producție, precum și cadrele didactice de specialitate de la școlile și liceele agricole, sînt obligați să cunoască conducerea tractorului și a celorlalte mașini și agregate folosite în agricultură, pentru a putea participa efectiv la conducerea acestor utilaje în perioadele de vîrf ale lucrărilor agricole.

Dumitru SIMA, comuna Moșteni, județul Teleorman:

În cazul în care aveți domiciliul în altă localitate decît aceea în care se află sediul întreprinderii sau șantierului unde vă desfășurați munca, puteți beneficia de sporul de șantier. Dacă vă puteți înalpa însă zilnic acasă, după orele de lucru, nu vi se mai acordă sporul respectiv sau indemnizația.

Nicolae OBOGEANU, comuna Prigor, județul Caraș-Severin:

Conform instrucțiunilor în vigoare, indemnizația de transferare corespunde compensării cheltuielilor efectuate cu prilejul transferării și mutării efective a dumneavoastră și a familiei.

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 18 — 24 aprilie

TELEVIZIUNE

DUMINICA : Programul I : 8.45 — Deschiderea emisiunii. Gimnastica de dimineață ; 9.00 — Matineu duminical pentru copii ; 10.00 — **VIAȚA SATULUI** : Din cuprins : ● În întîmpinarea aniversării partidului. Locuitorii satului cinstesc prin importante realizări în muncă și prin manifestări cultural-artistice semicentenarul partidului ● Extinderea ramurilor anexe la îndemina tuturor ● Gînduri despre pasiune. (Dialog cu ing. Valeriu Bălan de la Stațiunea experimentală hortivicolă Iași) ● În atenția cultivatorilor : plantele medicinale ● Ne-ați întrebat — vă răspundem. Azi despre irigații (un domeniu în care vorbim despre... autopropulsie) ● Muzică populară românească. **EXTINDEREA RAMURILOR ANEXE — LA ÎNDEMINA TUTUROR**. Este titlul unei rubrici pe care emisiunea „Viața Satului” o va prezenta începînd de duminică 18 aprilie ; 11.30 — Amfiteatru muzical ; 12.00 — De strajă patriei ; 12.30 — În reluare la cererea telespectatorilor — muzică populară ; 13.00 — Emisiune în limba maghiară ; 14.30 — Studioul N ; 15.45 — Dumini-că sportivă : ● **Automobilism** : Marele Premiu al Spaniei — Transmisune directă de la Barcelona ● **Fotbal : ROMANIA-ALBANIA** în preliminariile turneului olimpic. Transmisune directă de la Stadionul Republicii ; 18.00 — Cîntare patriei. Concurs coral interjudețean ; 19.15 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — Cîntece și flori ; 20.40 — **STELE**... Spectacol internațional de varietăți ; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**. **Programul II : 20.00 —** Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii ; 20.25 — Carnet bucureștean ; 20.35 — Un maestru al filmului de montaj : Frederic Ros-sif ; 22.05 — **BULETIN DE ȘTIRI** ; 22.10 — Reluarea serialului de sîmbătă seara.

LUNI : 18.00 — Deschiderea emisiunii. Scena. Emisiune de informații și critică teatrală ; 18.30 — Laureate... Cele mai bune formații de dansuri și soliști ; 18.45 — Revista economică TV ; 19.15 — Publicitate ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — Film serial : „Cavalerul Furtună” (III) ; 21.10 — U.N.E.S.C.O.-1971. În acest an se implinesc 25 de ani de existență a U.N.E.S.C.O. ; 21.45 — Steaua fără nume — muzică ușoară ; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**. Sport.

MARȚI : 10.00—11.00 — Teleșcoală ; 18.00 Deschiderea emisiunii. Ateneu — emisiune de actualitate muzicală ; 18.30 — Toate pinzele sus — emisiune pentru pionieri ; 19.15 — Publicitate ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — Intermezzo folcloric cu Marin Chisăr ; 20.30 — Seară de teatru : „Febre” de Horia Lovinescu ; 21.50 — Muzică ușoară ; 22.10 — Prim plan : Teodor Toivi ; 22.40 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**.

MIERCURI : 18.00 — Deschiderea emisiunii. „EX-TERRA.71”. Emisiune-concurs de construcții tehnice pentru școlari ; 18.30 — Economie, știință, conducere ; 19.10 — Tragerea pronoeexpres ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — Tele-cinemateca : „Marele orologiu” — un film polițist cu Charles Laughton și Ray Milland. Premieră pe țară ; 21.55 — Cadran internațional ; 22.30 — Pagini celebre din opera „Boema” de Puccini ; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**.

JOI : Programul I : 18.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară ; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto ; 18.50 — Mult e dulce și frumoasă ; 19.15 — Publicitate ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — România în lume. În circuitul economic și tehnico-științific mondial ; 20.50 — Jocul salbelor. Cîntece și jocuri populare ; 21.05 — Planeta se grăbește. Film documentar de montaj ; 21.45 — Emisiune literară ; 22.05 — Telediversi-tism ; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**. **Programul II : 20.00 —** Concert simfonic al orchestrei de studio a Radioteleviziunii ; 21.00 — Univers XX. O minune a secolului : Laserul ; 21.20 — **BULETIN DE ȘTIRI**. Sport ; 21.30 — Istoria filmului. Omagiu pionierilor filmului românesc.

VINERI : 17.00 — Deschiderea emisiunii. Teleșcoală ; 18.00 — **CAMINUL** : ● Ancheta emisiunii : „Știți să organizați timpul copiilor ?” ● ocupație simplă în care un program riguros nu înseamnă rigid ● De la telespectatori pentru telespectatori. Cum vă puteți construi singuri o bibliotecă ● 5 minute cu estelul industriei Vlad Munteanu-Rimnic despre vasele de bucătărie ● Avem, dar nu servim — raid prin restaurante ● Traseul turistic al săptămîinii ● Cîteva reguli de politețe văzute de Horia Șerbănescu ; 18.40 — Lumea copiilor ; 19.10 — Tragerea loto ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — Film artistic : „Caidul” cu Fernandel ; 21.40 — Film documentar TV : În această țară. Comuniștii (II) ; 22.20 — Studio dans ; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**.

SIMBATA : Programul I : 17.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană ; 18.00 — Bună seara, fete ! Bună seara, băieți ! ; 19.00 — Cîntare patriei și partidului ; 19.15 — Publicitate ; 19.20 — 1001 de seri ; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ** ; 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări ; 20.20 — Tele-enciclopedia ; 21.10 — Film serial : Inocentibilii „Omul din frigider” ; 22.00 — Seară de romanțe ; 22.25 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**. Sport ; 22.40 — Concert de jazz. **Programul II : 20.00 —** Film artistic : „Sint un evadat” cu Paul Muni ; 21.30 — Reportaj din țară. Muzica între laborator și muzeu 21.45 — **BULETIN DE ȘTIRI**. Sport ; 21.55 — O sută de ani de la nașterea pictorului Theodor Pallady ; 22.05 — Seara melomanului.

Uzina

F A M A

Arad

STR. STEAGULUI NR.1 TEL. 14474

PRODUCE ȘI LIVREAZĂ

M. C. B. — 1

— Capacitatea	10 t/h
— Turația rotorului	3600 rot/m
— Puterea motorului	110 hW
— Turația motorului	1500 rot./min.
— Dimensiune gabarit	4500 × 3000 × 1850 mm
— Masa	1500 kg

ÎNTRERINDERA DE FORAJ

București, str. Modestiei nr. 1

telefon 18.33.19, sectorul 8

ANGAJEAZĂ URGENT

lucrători necalificați, pentru a se califica la locul de muncă în meseria de sondori foraj.

Solicitanții să aibă vîrsta între 18—40 ani.

Se asigură cazarea.

Informații suplimentare direct la sediul întreprinderii.

M. A. I. A. S. A. — D. G. A. T. M.

Întreprinderea de aprovizionare tehnico-materială pentru agricultură nr. 23

BUCUREȘTI, Str. ÎNCLINATĂ Nr. 24, SECTOR VI

livrează unităților agricole de stat și cooperatiste pe bază de comandă fermă din depozitul întreprinderii, situat în șoseaua Chitei nr. 230 — Sector 8, următoarele

UTILAJE ȘI APARATE:

1. Pompă MIL 403, motor termic tip T.N. 6-8 C.P. 1200 r/m. Q=50, H=160	buc.	2
2. Pompă MIL 252, motor electric 2,2 kW 3000 r/m, 2/3, Q=25, H=160	"	6
3. Pompă Brateș 350 A. cu motor electric 30 kW, 750 r/m, 3/6, Q=600, H=35	"	3
4. Plug reversibil universal tip P.R.U.	"	3
5. Greblă rigidă cu colți cu două cimpuri	"	7
6. Bazin de incercat radiatoare	"	1
7. Tocători de nutrețuri verzi, cu motor electric tip. T.N.V.—0,5	"	12
8. Mașini de rodat supape în chiușă, acționate electric	"	12
9. Încălzitor lapte pt. viței tip I.L.V.—500 cu 20 găleți din plastic	"	3
10. Semănători universale pt. porumb	"	4
11. Motor electric 7,5 kW—750 r/m. cu pornire reostat	"	4
12. Reostat pornire	"	2
13. Regulator direct de temperatură tip AUSF.—3	"	16
14. Termostat TVLG—12	"	8
15. Trusă pt. determinarea acidității solului pe cale colorimetrică	"	12

16. Ventile cu 3 căi cu motor electric tip B.I.S.	buc.	8
17. Ventile cu 3 căi cu motor electric tip B.I.I.S.	"	14

MATERIALE ȘI DIVERSE:

1. Rame răsadnițe format 1200/1500 mm	m.p.	10200
2. Uși, format 990/1190 mm	m.p.	72
3. Ferestre, format 1490/1590 mm	m.p.	431
4. Tejghele timplărie	buc.	12
5. Plăci turnante, ecartament îngust	"	5
6. Tablă neagră 0,4x1000x2000 mm	tone	10
7. Cuie scoabe 35x35 mm	"	5
8. Celule tip C.I.L.C.S. 20 kv	"	2
9. Celule tip C.P.T.I.C. 6.	"	2
10. Automate DITU 380 V—63 A.	"	200
11. Automate DITU 380 V—200 A.	"	200
12. Cablu naval N.K.K. — 3x120	m.l.	94
13. Tub P.E.L. Ø 36	m.l.	39000
14. Curele piele (60 mm, 80 mm, 100 mm, 120 mm, 180 mm, 200 mm.)	kg (de la 300 la 800)	
15. Curele transparente	"	1500
16. Curelușe cromate	"	1200
17. Mănuși sudură	per.	750

Informații suplimentare, la telefon : 10.17.93.

CALEIDOSCOP

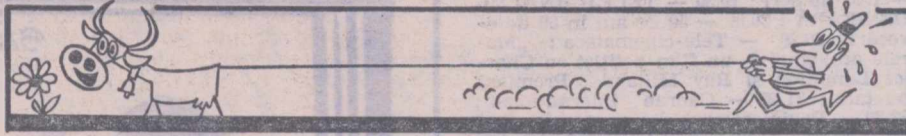
DE LA LUME ADUNATE

● O ipoteză, mult comentată în prezent, privind continua încălzire a climatei, afirmă că aceasta s-ar datora industrializării țării de pe glob. Astfel, imensele cantități de bioxid de carbon pe care fabricile, întreprinderile, sutele de mii de avioane care brăzdează zilnic cerul, locomotivele, vapoarele, coșurile de mine etc., le trimit în atmosferă, pot influența temperatura aerului. „Este util să subliniem — spun cei care se ocupă de această problemă — că numai o tonă de cărbune ars produce 0,25 tone de bioxid de carbon, ori chiar o cantitate de 0,02—0,03% bioxid de carbon poate genera deteriorări ale aerului. Iată de ce plantele — acești „plămâni verzi” ai atmosferei — nu pot face față colosalului exces de carbon pe care industrializarea (sub toate formele și aspectele ei pozitive) îl degajă cotidian”.

● Canguri, șobolani, pisici... În R.F. a Germaniei, Elveția, America și îndeosebi Australia carnea de cangur este un aliment mult căutat de gospodine. Dar acestea sînt țări bogate și nu despre ele este vorba. De fapt, într-o serie de state ale lumii, ca urmare a lipsei de alimente și faptului că mulți oameni dețin în mîini bogății imense, s-a recurs la o serie de alimente (din cauza împrejuiirilor și tradițiilor) pe care natura le oferă mîrinimos și din abundență. În Brazilia o parte a populației sărace de la sate se hrănește cu colonii de termite, omizi, ploșnite de cîmp etc. În Indonezia — în insulele Celebes, Bali, Lombok, Sumatra și Iawa, carnea de șopirlă, lăcuste și fluturii fac parte integrantă din hrana de zi cu zi, a populației.

Asa cum se știe, pădurile Nigeriei sînt sărace în animale mari. Serpii, șobolani, se găsesc însă din belșug. Iată de ce, de-a lungul drumurilor ce străbat junelele nigeriene, în birturi și restaurante, turistul, dar și omul de rînd, va găsi mincăruri aromate apăsante, foarte condimentate denumite „darurile pădurii”. Într-un sos galben-roșcat, excesiv piperat, poți găsi bucăți de carne de ciuită, șobolani, broască și șarpe.

Sînt însă și lucruri ce privesc nutriția populației la anumite țări opuse acestei situații, mai ales acolo unde extravaganța și capriciul au devenit excese. De pildă, în foarte multe restaurante din Hong-Kong, pe esplanadele cartierului bogățiilor — Victoria, carnea de șobolan, ciine, pisică și șarpe sînt „delicatese” de prim rang. Astfel, pe lista de mincăruri a barurilor și night-cluburilor de lux se pot găsi sortimente ca: „supă de șarpe cu petale de trandafiri”, „carne de pisică cu sos de alune” și bineînțeles teribilul bectek de ciine cu orez. Dacă nu te gîndești la bucățelele de carne ce le ai în față, în farfurie, poți savura cu plăcere meniul.

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

Horticultorul amator

ȘTIȚI SĂ AMENAJAȚI O PELUZĂ DE IARBĂ?

Iarba joacă un rol important în decorul parcurilor, grădinilor, terenurilor de sport etc. Pentru crearea peluzelor de gazon trebuie cercetată în prealabil calitatea sau compoziția terenului, folosită o tehnică specială de pregătire, o sămînță de bună calitate sau un amestec de ierburi în raport cu scopul urmărit, și cu caracteristicile solului și condițiile naturale.

Într-un teren nisipos, gazonul reușește dacă se udă abundent și dacă s-a folosit un amestec din ierburile: Festuca rubra, Agrostis stolonifera, Bromus mollis, Poa pratensis și Lolium perenne. În solurile argiloase, un amestec din Lolium perenne 45 la sută, Poa pratensis 25 la sută, Agrostis alba 15 la sută și Cynosurus cristatus 15 la sută produce un gazon frumos și rezistent. În terenurile calcaroase se va face un amestec de Lolium perenne 55 la sută, Poa pratensis 10 la sută, Poa trivialis 20 la sută și Trifolium repens 15 la sută. În terenurile humifere permeabile, gazonul crește foarte bine.

Pentru amenajarea peluzelor este necesară mobilizarea solului la adîncimea de 30—35 cm cu plugul sau hîrlețul — toamna — cu care ocazie se înlătură corpurile străine, rădăcinile de ierburi etc. Însămînțările de gazon e bine să se facă toamna. Ele se pot realiza și la sfîrșitul verii, astfel încît iarba să fie bine crescută pînă la îngheț. Primăvara se va însămînța cît se poate de timpuriu.

Peluze de iarbă frumoase se pot obține și folosind brazde tăiate de 20—30 cm și groase de 6—8 cm, montate la rînd. Acest sistem este recomandat pe terenurile de sport, unde iarba trebuie să reziste la călcat.

Însămînțarea ierburilor se poate face cu mina sau cu mașini de semănat, astfel ca semințele să fie uniform repartizate. Cantitatea de sămînță va fi de 20 g/mp, cînd se fac gazonări pe suprafețe mai mari și de 25—35 g/mp, unde se cere un gazon mai frumos. După semănat semințele vor fi încorporate în sol cu grebla sau prin grăpare; pe suprafețe mai mici (300—500 mp), sămînța se acoperă cu un strat de cca 1 cm, cu mranită. Se tasează apoi cu un tăvălug ușor sau cu bucăți de scînduri legate de picioare („îmbătător”).

După însămînțare se udă bine cu un furtun sau o stropitoare cu sită fină, în așa fel ca apa să cadă ușor sub formă de ploaie, fără a se face șiroaie care să scoată și să adune sămînța la suprafață. Pînă la răsărire se udă zilnic. După răsărire se udă din două în două zile, iar pe timp calduros se va stropi abundent. Lunar se recomandă și un îngrășămînt lichid, folosînd 3—5 g superfosfat și un litru de urină fermentată la 10 litri de apă, amestec din care se dau 2—4 litri la un metru pătrat.

Ing. Eugeniu LUBAN

MAGAZIN SPORTIV

Noi debuturi la fotbal

În meciurile de fotbal ale primei divizii, duminică trecută antrenorii au continuat acțiunea de primenire cu curaj a echipelor. Primul gol al formației Steaua, la Bacău, a fost realizat de un tînăr, Marcu, adus din Divizia C, jucător care, în acțiunea respectivă, a driblat patru apărători și pe portarul Ghiță! Alt tînăr, Ciupitu, de la Petrolul, care a activat pînă nu de mult în „B” a inserat punctul echipei sale în partida cu Universitatea Craiova. În înfrîngerea de divizia B, dintre Progresul Brăila și Sportul Studențesc București, alt debutant, Argeșanu, care l-a înlocuit pe portarul titular Ion Vasile, a apărut excelent.

Subliniem aceste noi apariții cu satisfacție, tocmai pentru că vedetele noastre dau dovadă de la o vreme de un anume plicis, care ține de domeniul ingimfării. Duminică trecută, numeroși „titulari” au jucat șters, iar cronicarii l-au notat cu 5 sau cel mult 6...

E bine însă să se știe că în urma lor urcă pe scară impetuos zeci de tînari care vor să muncească serios și să se afirme.

Fiindcă și în fotbal, azi, succesele jucătorilor sînt numai în proporție de 25 la sută de talent și de inspirație, restul necesitînd neapărat multă, multă transpirație...

AL. IANCU

ȘTIȚI CĂ...

...de curînd, marele jucător brazilian Pele a ajuns la aproape 1500 de ore de fotbal petrecute în meciuri oficiale? După cum arată ziarul „L'Humanité”, aceasta reprezintă 90 000 de minute, adică aproape 62 de zile de fotbal, în 14 ani și peste 4 luni, de la debutul oficial al celui mai popular fotbalist din toate timpurile.

Născut la 23 octombrie 1940, Pele a disputat primul său meci la 7 septembrie 1956 la Santo André, sub culorile echipei Santos, care a cîștigat cu 7—1. Din cele 1000 de meciuri jucate pînă acum, 863 au fost la Santos, 90 cu echipa Braziliei, 18 în diferite selecționate, 13 sub tricoul statului Sao Paulo, 4 cu combinata Vasco da Gama — Santos, în contul sindicatului jucătorilor profesioniști, și 10 în cadrul selecționatei armatei.

Deși a participat la 4 cupe mondiale, antrenorul Mario Zagalo a anunșat că îl va folosi pe Pele și în cadrul Campionatului mondial din 1974, în Republica Federală a Germaniei.

ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ

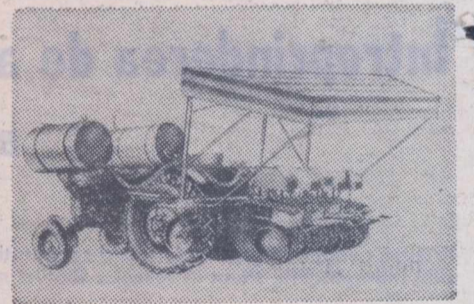
Administrația Asigurărilor de Stat încheie asigurări mixte de viață cu orice persoană în vîrstă de la 16 la 60 de ani, indiferent de profesie și de locul de muncă.

Asigurarea mixtă de viață are un dublu rol: constituie un sprijin material fie pentru cel care se asigură, în cazul pierderii sau reducerii capacității sale de muncă în urma unui accident, fie pentru familia sa, în caz de deces; dă asiguratului posibilitatea să economisească o sumă de bani pe care o va primi la expirarea asigurării.

ADAS

Asigurările mixte de viață pot fi încheiate prin responsabili cu munca ADAS din întreprinderi și instituții, prin agenții și inspectorii de asigurare sau direct prin unitățile ADAS, la care se plătesc și primele de asigurare. Primele de asigurare pot fi plătite și prin poștă sau C.E.C.

AGROMACHINA IMPEX BULGARIA

Mașina de plantat răsaduri SRN — 5,2 A

servește la răsădirea mecanică a răsadurilor de tutun și a diverselor legume: roșii, varză, ardei iuți etc.

Caracteristici tehnice:

Tip	tractat
Număr de secțiuni de lucru	5
Viteza de lucru	0,4—1,2 km/h
Distanța minimă între răsaduri	80 mm
Realizarea distanței între răsaduri	după dorință
Randament	5 100 bucăți/oră
Distanța dintre rînduri	45—110 cm
Capacitatea rezervoarelor	1 200 l

Personal necesar:

conducătorul operațiilor	1
mașinist	1
muncitori pentru plantat răsaduri	10
controlori	2

PUBLICOM

DOCUMENTAR EXTERN

ORIZONTURI

POATE OMUL SĂ MODIFICE STAREA TIMPULUI?

De la o activitate bazată pe observație și sinteza informațiilor — efectuate cu mijloace din ce în ce mai perfecționate — meteorologia tinde să devină activă, să transpună în fapt un vis milenar al omului: modificarea stării timpului.

În fața Congresului spațiului cosmic, care a avut loc la Viena în urmă cu aproape trei ani, un savant american, profesorul Malone, a afirmat că, în 1980, omul va putea modifica 10—20% din cantitatea precipitațiilor căzute asupra unei regiuni, îmbunătățindu-se rezultatele deja obținute, în special de U.R.S.S., în ce privește norii. Tot el a prezis că în preajma anului 2000 se va putea evita dezlănțuirea de uragane și cicloane și că peste 50 de ani, omul va putea modifica chiar întregul climat al unei regiuni.

Ce distanță a fost străbătută până acum pe acest drum care, după cum se vede, este destul de limpede trasat?

Pentru a începe această investigație trebuie să facem o distincție preliminară: starea timpului într-un loc anumit, la un moment dat, nu este același lucru cu clima unei zone mai mult sau mai puțin întinse. De fapt, în felul acesta nu am spus un lucru nou. El trebuie însă spus, pentru a putea trece mai departe.

Mijloacele omenești sînt extrem de slabe în fața enormelor energii pe care le pune în joc mecanismul climatic. Cu titlu de comparație vom arăta că cea mai puternică centrală electrică existentă în lume (600 MW) furnizează în 24 de ore o energie echivalentă cu cea pe care atmosfera o primește prin iradiere, de la cîteva kilometri pătrați de sol în același răsmp; o bombă cu hidrogen puternică de cîteva megatone nu împrășteie pe o rază de cîteva zeci de kilometri decît o energie foarte apropiată de cea pe care o primește de la soare în medie aceeași suprafață de sol în decursul unei singure zile; energia internă a unui sistem ciclonic este de ordinul mai multor milioane de megatone — pentru a folosi tot unitatea de măsură a bombelor termonucleare. Este, așadar, lesne de înțeles că energiile puse în mișcare de diversele fenomene meteorologice depășesc mult posibilitățile actuale ale omului.

O jumătate de miliard de dolari e mult sau puțin?

Mai apropiată de posibilitățile actuale ale omului este modificarea stării vremii.

Starea timpului este o noțiune extrem de complexă. De aceea și înriurirea ei este un lucru nu tocmai simplu și nici... ieftin. Ea cere mijloace tehnice importante și sume mari de bani. De pildă, programul american Storm-fury de apărare împotriva ciclonilor (și acesta este un aspect al modificării stării timpului!) „înghite” în fiecare an o jumătate de miliard de dolari. E mult? E puțin? După părerea conducătorului acestui program, R.C. Gentry, „dacă vom ajunge într-o zi să reducem cu numai 10% pagubele provocate de cicloni, cheltuielile noastre vor fi recuperate înmîit!”.

Specialiștii sovietici se situează pe o poziție similară. Profesorul Gheorghii Sulakvelidze, directorul Institutului geografic de mare altitudine din Malcik, supranumit „îmbliinzitorul grindinei”, subliniază că cele 17 detașamente de luptă împotriva grindinei existente în U.R.S.S., înzestrate cu 80 de tunuri, care apără o suprafață de peste 2 milioane de hectare de semănături din R.S.F.S.R., Gruzia, Armenia, Azerbaidjan și Tadjikistan, au făcut ca numărul căderilor de grindină să scadă cu 85—90%. Numai în unitățile agricole din ținutul Krasnodar pagubele pricinuite de acest flagel au scăzut cu 12 milioane de ruble.

Îată deci cîteva premise economice ale acțiunilor de modificare a stării timpului. Care sînt principalele lor obiective tehnice?

Fără îndoială, primul obiectiv, pe acest plan, îl reprezintă posibilitatea de a... face să plouă. Aceasta depinde direct de existența norilor, ca o primă necesitate. Anumite proiecte au căutat să determine apariția lor, pe diverse căi.

În mod practic, speranța rezidă în existența norilor „naturali”. Se folosesc actualmente metode de a provoca sau grăbi îngroșarea stropilor care formează norii. De pildă, dacă o formațiune noroasă se află în întregime la temperaturi de peste 0 grade,

se pot introduce nuclee uriașe de condensare higroscopică destinate să servească ca germeni cristalini activi pentru a provoca formarea stropilor de ploaie. În acest fel s-a putut realiza declanșarea unor ploii pe care natura nu le-a... programat, stropind norii cu apă pulverizată, cu alte cuvinte, arătînd norului și îndemîndu-l să facă mai repede ceea ce este folositor omului.

Asupra norilor stratiformi săraci în apă, se folosește cu succes răcirea provocată prin destinderea propanului sau însămîntarea cu ajutorul „zăpezii carbonice”.

Pentru norii cumuliformi, în special, însămîntarea cu nuclee de congelare tinde să devină, o metodă obișnuită, sub rezerva alegerii tipurilor de nuclee în mod deosebit active și eficiente care să accelereze evoluția fenomenului natural. Asemenea nuclee trebuie să poșede o structură cristalină asemănătoare celei a gheții; iodura de argint, floroglu-cinolul, siliciul activ cristalizat și ureea, sînt tot aitea substanțe care corespund acestei cerințe.

Rezultatele obținute sînt foarte variabile și pentru a analiza eficacitatea și limitele metodei au fost întreprinse vaste campanii de însămîntare a norilor. Una dintre dificultăți o constituie faptul că promptitudinea reacției norului la „tratament” este greu de prevăzut: ea poate merge de la 10 la 30 de minute.

În timp ce ploaia, specialiștii în modificarea vremii se străduiesc s-o provoace, grindina, încearcă s-o stăvilească.

Studierea fenomenelor meteorologice a dus la concluzia că formarea grindinei — spaima agricultorilor — se bazează pe puternicii curenți ascendenți capabili să permită creșterea în diametru a particulelor de gheață care pot atinge greutatea de 500 de grame și excepțional, chiar mai mult.

Lupta împotriva grindinei trebuie, de aceea, să încerce fie să reducă viteza curenților ascendenți, ceea ce pare greu de realizat dată fiind energia pusă în acțiune, fie împiedicînd creșterea stropilor și apoi a particulelor de gheață, de pildă, creînd un mare număr de centri activi și grîbind cristalizarea. Astfel, metoda devine asemănătoare cu cea privitoare la ploaia artificială. De aceea, pot fi utilizate cu succes aceleași substanțe, mai cu seamă iodura de argint, sub rezerva de a ataca norul cînd evoluția acestuia nu este prea înaintată și de a efectua „injecții” cu nuclee la un nivel convenabil. Rachetele ca și obuzele servesc adesea ca vehicule purtătoare și însăși explozia încărcăturii pare să ajute acțiunea antigrindină prin mecanisme încă insuficient elucidate, care țin de domeniul undeii de șoc.

Rezultatele obținute pînă acum sînt foarte diferite, uneori spectaculoase, altelei descurajatoare.

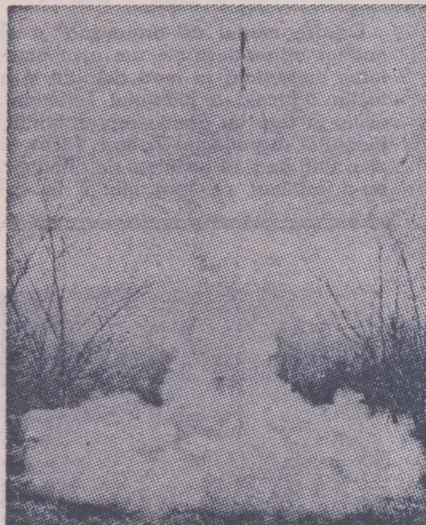
În Uniunea Sovietică a fost acumulată o experiență foarte bogată în lupta antigrindină. Expertii sovietici au constatat că în cazul bombardării cu rachete, pe de o parte nu este nevoie să fie stabilite cu o precizie foarte mare coordonatele norului aducător de grindină, racheta cuprinzînd întreaga suprafață a norului, pe de altă parte se poate utiliza o cantitate mai mare de reactiv.

„Se știe — releva profesorul G. Sulakvelidze — că focarul grindinei este de vreo sută de ori mai mic decît întregul nor și, în consecință, în cazul bombardării norului cu rachete, în acest epicentru poate să nimerescă foarte puțin reactiv.

Proiectilul de artilerie, însă, este dirijat direct spre focarul grindinei. Totodată, în cazul bombardării cu proiectile, consumul de reactiv este mai re-

pus. Cu un singur tun se poate proteja o suprafață de două ori mai mare decît cu ajutorul unei instalații de rachete. În afară de aceasta, un proiectil costă de 5—7 ori mai puțin decît o rachetă. Dar, în schimb, cei ce trag cu tunurile riscă mai mult decît cei ce folosesc rachete să greșescă în stabilirea coordonatelor norului său să întîrzie cu bombardarea lui. În acest caz, primejdia grindinei nu va fi înlăturată. Viața va arăta care metodă este preferabilă.

Împotriva ciclonilor, ca și pentru lupta împotriva grindinei se pot lua în considerație însămișări mavise cu ajutorul cristalelor de iodură de argint, care să oblige ciclonii să se lătească și să-și reducă activitatea centrală. Dar nu trebuie exclusă utilizarea de mijloace la scară mare de tipul celor luate în considerație în scopul modificării climatului: reducerea evaporației marine și, poate, reducerea radiației solare. Rezultatele unor asemenea intervenții sînt încă greu de prevăzut și eforturile actuale se orientează, pe de o parte, către o evaluare numerică a acestor efecte, iar pe de altă parte, către mijloacele de detectare a ciclonilor în stadiul de formare. În acest fel, se poate spera la o reducere a energiilor desfășurate, astfel încît ele să fie chiar anulate. „Însămîntarea, la intervale regulate, a formațiunilor noroase cu cristale de iodură de argint

Racheta antigrindină și-a luat zborul

trebuie să provoace o transformare a vaporilor de apă în gheață. Aceasta permite absorbirea unei părți a energiei termice iar precipitațiile reci care se produc atrag o reducere simțitoare a vitezei vîntului” și, în consecință, reducerea caracterului distrugător al fenomenului — aprecia doctorul R. C. Gentry.

Atenție, „ucenic vrăjitor!”

Prin urmare, dacă influențarea climatului la scară mare continuă să rămînă de domeniul imaginației, acțiunea omului asupra stării timpului se dovedește a fi, în anumite cazuri, posibilă. Nu poate fi vorba de intervenții brutale, ci mai degrabă de exploatarea inteligentă a fenomenelor naturale a căror evoluție firească este modificată. Privind lucrurile sub acest unghi, apare limpede, în primul rînd, faptul că ceea ce se cunoaște astăzi cu privire la cauză și efect în domeniul meteorologic este neîndestulător. Mai e nevoie încă de multe cercetări, atît în domeniul fizicii pure, la diverse scări ale timpului și spațiului, ca și în domeniul învecinate: tratamentul informației, aerodinamică, electricitate atmosferică, biometeorologie etc.

„Modificarea timpului e un lucru foarte greu — ne declara nu de mult, dl. Arthur David Davies, secretarul general al Organizației Meteorologice Mondiale, în cadrul unui interviu publicat în paginile revistei noastre. Problema este deosebit de importantă și trebuie studiată cu foarte multă grijă, trebuie pusă la punct o tehnică perfecționată, ceea ce se și face în momentul de față”.

Și — vom adăuga noi — pentru a nu ajunge în situația „ucenicului vrăjitor” omul trebuie să-și definească propriile posibilități, precum și consecințele cele mai probabile, directe și indirecte, ale actelor sale. Numai atunci va putea el să judece oportunitatea, rentabilitatea sau eficacitatea intervențiilor sale.

Adrian COSTA

TARLALE ROTUNDE

Economiștii și specialiștii-mecanizatori în agricultură din R. D. Germană afirmă că viitorul este al tarlalelor rotunde, al pășunilor rotunde, al curților rotunde pentru vite și al drumurilor circulare, care trec în jurul acestora. Acest pronostic se bazează pe principiul tehnic general: mișcarea de rotație este mai simplă și mai convenabilă ca cea lineară (dus-întors). Tractoarele, combinele și mașinile agricole ale viitorului, care vor fi complet automatizate, vor executa mai ușor mișcări în spirală decît lineare cu nesfîrșitele întoarceri de la marginea tarlalei. Drumurile circulare sînt, în același timp, mai economice decît cele drepte, căci acestea din urmă, de fapt, nu sînt totdeauna drepte, ci au multe colțuri. Într-un cuvînt, în viitor sînt foarte posibile gospodării agricole cu formă ovală sau cu forma a doi sau trei lobi.

APARAT PENTRU DETERMINAREA CALITĂȚII CEREALELOR

Etalonul calității cerealelor îl constituie conținutul lor în aminoacizi, Metionina, arginina și lizina fac parte din categoria acestor aminoacizi.

Doi specialiști americani au construit un aparat pentru determinarea calității proteinei la semințe noi din punct de vedere genetic, înainte ca acestea să fie supuse încercărilor în câmp.

Prelucrarea semințelor cu raze X în acest aparat determină atomii din semințe să emită electroni. Electronogramele obținute pot fi comparate cu electronogramele cunoscute ale principalilor aminoacizi și în felul acesta se poate determina felul aminoacizilor din semințele de probă.

TRACTORUL SE URCA PE STILP

Terenurile cultivate cu plante de nutreț și clădirile unde cresc vitele trebuie împrejmuite. Prin urmare trebuie înfipti în pămînt mulți stilpi pentru garduri. „Bătătorul de stilpi” propus de inventatorul din R.S.S.A. Tătără, mecanizează complet această lucrare dificilă. La cilindrul hidraulic al tractorului se fixează o armătură metalică — un pahar răsturnat cu fundul în sus. În „pahar” se introduce un stilp cu capătul ascuțit. Capătul, bine înțeles, trebuie să fie îndreptat în jos, către sol. Tija cilindrului hidraulic trage paharul spre pămînt și tractorul se suie parcă pe stilp, înfîngîndu-l astfel în pămînt prin greutatea lui. În cazul cînd stilpul în timpul acestei operațiuni va nimeri în pămînt într-o piatră mare, tractorul se va ridica ceva mai sus ca de obicei și stilpul va fi înfipt în cele din urmă. Astfel pot fi înfipti în pămînt stilpi de doi metri lungime confecționați din lemn, metal sau fier-beton.

PROCEDEU DE CURĂȚARE A APELOR DE DECANTARE

În S.U.A. s-a elaborat o metodă chimico-fizică de purificare a apelor reziduale. Pentru distrugerea moleculelor mari ale compușilor organici solubili se folosește hidroxid de calciu și, în funcție de gradul de murdărire a apelor menajere, se folosesc diverse temperaturi și presiuni. Moleculele distruse se îndepărtează cu filtre din cărbune activat.

ROȘII SOLIDARE

Recoltarea roșiilor cu mina și cu mașina se face foarte ușor atunci cînd roșiile sînt coapte uniforme. Dar, în realitate, aceasta se întîmplă foarte rar, iar recoltarea trebuie făcută prin selecție, horticultorul fiind nevoit să vină de cîteva ori pe aceeași parcelă. Stațiunea experimentală pentru cultivarea cartofilor și legumelor din Krasnodarsk (U.R.S.S.) propune scurtarea rădăcinilor roșiilor cu 10—20 zile înaintea culesului. Operația se poate face mecanizat, cu ajutorul cultivatorului. O asemenea operație „chirurgicală” are un rezultat neașteptat: toate roșiile se coc simultan. La o singură recoltare se pot stringe 96 la sută din roșiile, toate fiind coapte uniforme.

INSECTICID DE ORIGINE VEGETALĂ

Profesorul Giorgio Ferrari, de la un laborator de cercetări din Milano, a descoperit într-una din plantele care fac parte din familia Convolvulaceelor un hormon cu proprietăți insecticide, care nu este periculos pentru oameni.

Acest hormon modifică procesul de dezvoltare a insectelor, în urma cărui fapt insectele, fie că se nase pîlce și sterrile, fie că nu se nase de loc în sezonul respectiv al anului.

Din planta descoperită de profesorul Ferrari se poate obține acest hormon în cantități îndestulătoare.

AGRICULTURA PE GLOB

„Kombinat Agropromișlen“

Termenul — însemnând „combinat agro-industrial“ — l-am auzit deosebit de mult rostindu-se pe întreg traseul itinerariului urmat, la sfârșitul anului trecut, în țara vecină și prietenă, ca o preocupare, la toate nivelele, de a realiza, în mod organizat, revoluția tehnico-științifică în agricultură. Ele reprezintă o organizare economică nouă, având ca scop realizarea unui grad superior de centralizare pe ramuri a producției agricole în cadrul diverselor microraiioane.

Delegația noastră, care efectua această vizită de documentare în cadrul schimburilor reciproce dintre Uniunile ziaristilor din cele două țări, a fost primită încă din prima zi de Simion Beșcov, adjunct al ministrului agriculturii și alimentației din R. P. Bulgaria, domnia sa relatându-ne pe larg preocupările majore existente în acest domeniu.

Agricultura bulgară — ne-a declarat interlocutorul — are multe puncte comune cu agricultura României. Dezvoltarea industriei, a celorlalte ramuri ale economiei naționale, pe de o parte, solicită din partea agriculturii un volum tot mai mare de materie primă, de produse agro-alimentare și, pe de altă parte, atrage din mediul rural însemnate brațe de muncă, numărul lor ridicându-se, numai în acest cincinal, de exemplu, la 380 000 de oameni. Va trebui, deci, ca în agricultură să sporească mult productivitatea muncii.

Rezolvării unor asemenea probleme au fost consacrate lucrările Plenarei din aprilie 1970 a P.C.B., ea hotărând concentrarea și specializarea producției agricole, introducerea pe scară largă a tehnologiilor moderne. Iar ca formă adecvată acestor scopuri, în etapa actuală, s-a hotărât crearea combinatelor agroalimentare, ca organizații superioare. Într-un combinat intră gospodăriile agricole — cooperative de muncă, întreprinderi agricole de stat, unități care produc pentru export, unități de cultivare a plantelor medicinale, fabrici de conserve etc. — deci indiferent de forma proprietății, de cui îi este subordonată unitatea.

Cu acest prilej, ne-au fost date multe exemple care ilustrează modul în care se va concentra producția în sectorul vegetal, prin reducerea numărului de locuri în care se cultivă grâu, porumb, floarea-soarelui, legume etc., concomitent cu sporirea suprafețelor, iar în producția animală, în general, prin construirea de complexe, bazate pe metode industriale de creștere a taurinelor pentru carne și lapte, a ovinelor și păsărilor din diferite specii. Realizarea unui înalt grad de concentrare a producției va permite introducerea unor mașini și instalații de mare randament,

extinderea mecanizării și automatizării, aplicarea de tehnologii superioare, introducerea metodelor industriale în producția agricolă, ceea ce va contribui la sporirea productivității muncii și a eficienței producției.

În legumicultură, domeniu în care anul trecut au fost experimentate combine de

Note de drum din R. P. Bulgaria

recolat și instalații de sortat roșii, combine de recolat ardei, ceapă și chiar căpșuni, productivitatea muncii va sport de 6-7 ori, consumul de muncă vie scăzând de la 65 zile-om/ha cit se consumă în prezent, la 12 zile-om/ha. În domeniul irigațiilor se merge pe sisteme automatizate, racordarea instalațiilor de aspersiune la hidranți, circulația apei făcându-se sub presiune, prin conducte îngropate.

Despre modul de organizare a combinatelor agroindustriale am avut ocazia să luăm cunoștință în mod detaliat și la Direcția agricolă a județului Tolbuhin. Aici, având în față un panou reprezentând harta județului, agronomul Zahari Vilcev, aprinzând rînd pe rînd beculuțe de diferite culori, ne-a explicat pe larg modul în care se

vor realiza concentrarea și specializarea producției. În județ s-au creat nouă combine agroindustriale, avînd în medie cîte 35 000 ha, cele mai mari fiind cele de la Tolbuhin-est, cu 45 000 ha., și General Toșevo, cu 40 000 ha.

Multe elemente, deosebit de interesante, ni s-au oferit în cursul vizitei noastre, în legătură cu programul de investiții și sursele fondurilor necesare dezvoltării combinatelor agroindustriale, despre relațiile dintre unități, schema organizatorică (organigrama), valorificarea superioară a producției, despre măsurile de cointerese a lucrătorilor.

O satisfacție deosebită ne-a produs perspectiva schimburilor de experiență cu țara noastră, în ceea ce privește perfecționarea cadrelor de specialitate. Complexul de creștere curcanilor din cadrul combinatului agroalimentar din Tirnovo, vechea capitală a Bulgariei, a crescut în anul trecut 330 000 curcani, în acest an 500 000, iar în final va ajunge la un milion de bucăți. Un complex de aceeași capacitate se va construi și la Strajita. În vederea acestui lucru, medicul veterinar Gheorghe Petrov Tošov se află la specializare în țara noastră. De altfel, din același județ — Tirnovo — a sosit în România, o dată cu noi, un mare grup de specialiști agricoli pentru a vizita complexul Industrial pentru creșterea și îngrijirea porcilor de la Giurgiu.

Programat în etape, procesul de dezvoltare a combinatelor agroindustriale din Bulgaria urmează să asigure o creștere însemnată a eficienței producției agricole și, o dată cu aceasta, să contribuie la apropierea treptată a agriculturii de industrie, la transformarea muncii agreste într-o variantă a activității industriale.

Ing. Em. ALBULESCU

Cercetătorii ai unei stațiuni zootehnice experimentale din R.S.S. Kazahă examinează unul dintre cele mai interesante obiecte ale activității lor științifice: berbecul din rasa nou creată: „merinos sud-kazah“.

Opinii despre

DRUMUL SILVICULTURII

Pentru cercurile de specialitate, ca și pentru iubitorii naturii, pădurea se află mereu în centrul atenției. Ea este — după cum bine se știe — un bogat izvor de bunuri și un tezaur de frumusețe.

Reuniuni recente, organizate de F.A.O., au reliefat o dată mai mult problemele și direcțiile dezvoltării silviculturii pentru următorii zece douăzeci de ani.

Care sînt aceste probleme și direcții? Un specialist maghiar, M. E. Sali, șeful departamentului de resurse forestiere al Ungariei, atrăgea atenția asupra necesității de a se trece neîntîrziat la un program de acțiune care să asigure lumii o cantitate îndestulătoare de lemn pentru următorii douăzeci de ani. Această afirmație are mai mult aerul unui avertisment. De altfel, însuși specialistul maghiar califică drept „îngrijorătoare“ creșterea neîncetată a consumului de lemn și produse din lemn, astfel încît resursele se micșorează. Îmbogățirea acestora „trebuie să devină sarcina noastră primordială în anii următori“.

Opinia citată nu este deloc singulară. După părerea directorului general al pădurilor din ministerul indian al alimentației și agriculturii, R.C. Soni, programul amintit trebuie să aibă un caracter de urgență, și realizarea lui să

înceapă chiar în acest deceniu. În ceea ce o privește, India este decisă să treacă la o politică forestieră de tip intensiv, politică ce înfrunțează sufragii foarte largi. Într-adevăr, experții consideră că trebuie extinse plantările și replantările pentru a se crea noi zone forestiere, trebuie realizate lucrări de genetică, extinse pădurile „industriale“, creat un sistem mai bun de luptă împotriva incendiilor și de combatere a paraziților. Toate aceste cerințe sînt componentele noțiunii de exploatare rațională și intensivă, care nu găsește astăzi nici un adversar. De fapt, a merge pe acest drum înseamnă o asigurare pentru lumea de mâine, pentru ca ea să poată face față cererii crescînde de lemn, de bunuri forestiere în general.

Îndeobște, experții sînt de acord că produsele așa-zis secundare ale pădurii reprezintă, mai ales pentru țările în curs de dezvoltare, un important izvor de cîștiguri pe planul comerțului exterior. În această privință, India posedă o experiență interesantă potrivit căreia, de pildă, uleiurile utilizate la fabricarea săpunului, uleiuri comestibile au fost înlocuite cu produse similare obținute din semințe ale unor plante de pădure.

Sensibilizat de asemenea posibilități, într-una din reuniunile recente de specialitate ale F.A.O., delegatul unei țări africane, Ciadul, Baba Diguera, a cerut ca Departamentul pădurilor din cadrul F.A.O. să consacre eforturi mai mari dezvoltării producției de gumă arabică, produs care, în amintita țară, reprezintă o sursă importantă de venituri pentru silvicultori și de devize pentru stat. Evident, guma arabică reprezintă un exemplu valabil pentru o anumită zonă climatică, dar, faptul că și alți delegați au subscris la necesitatea dezvoltării producției secundare a pădurii

lor ilustrează în mod convingător posibilitățile acestui drum.

Actualele preocupări în domeniul silviculturii își vor găsi încununarea la cel de-al VII-lea Congres Mondial al Pădurilor care va avea loc în toamna anului viitor în Argentina. Principala temă de dezbateri a congresului o va constitui cerința esențială care stă în fața silviculturii, aceea de a răspunde cererii crescînde de produse, continuînd să îndeplinească un rol important în dezvoltarea economică. Tema principală a congresului va fi dezbătută în trei secțiuni principale și anume: evoluția globală a evenimentelor și tendințelor care s-au manifestat în ultimul sfert de veac, analiza problemelor actuale de către comisiile reprezentînd toate sectoarele interesate în silvicultură și, în sfârșit, definirea unui plan de acțiune pentru cei șase ani următori. Nu va fi omisă nici problema contribuției silviculturii la însănătoșirea mediului înconjurător, nici aceea a rolului acesteia în lupta împotriva subdezvoltării.

Înainte de acest congres, însă, în vara anului 1971, va avea loc în Canada o reuniune de mai mici proporții, dar bogată în semnificații. Este vorba despre așa-numita „Consultație mondială cu privire la utilizarea lemnului în construcții“. Ea are ca obiectiv stabilirea modului în care lemnul — una din cele mai importante resurse ale lumii — poate contribui la mai buna rezolvare a unei tot atît de importante probleme mondiale; aceea a locuințelor.

Reuniuni, discuții, opinii — toate confirmă însemnătatea care se acordă — și pe care efectiv o merită — pădurii ca element component fundamental al vieții contemporane.

Sava DOREANU

SĂPTĂMINA

RECOLTA DE ZAHĂR A CUBEI

Cantitatea de zahăr obținută de Cuba în ultima campanie — 8,5 milioane de tone — este cea mai ridicată producție realizată vreodată în această țară. Suprafața cultivată cu trestie de zahăr a crescut, depășind 1,7 milioane de hectare, ceea ce reprezintă triplul suprafeței medii cultivate în perioada 1962-63-1968-69.

SECETA ÎN SPANIA

De șapte luni, în Spania ploile nu au depășit 6,4 mm, pe platoul central și în provinciile sudice. Această situație creează perspectiva unei scăderi simțitoare a recoltelor care, și în anul precedent, au fost mici. Lipsa de apă și de furaje a obligat pe crescători să sacrifice un mare număr de animale.

INGRĂȘĂMINTE CHIMICE PE GLOB

Recent, F.A.O. a dat publicității cifrele privitoare la producția și consumul mondial de îngrășăminte chimice în anul 1969/70. Ele au fost stabilite potrivit calculului efectuate de Grupul de lucru ad-hoc pentru statistica îngrășămintelor al F.A.O.

În totalitate, s-au produs, în întreaga lume, aproximativ 64 900 000 de tone, ceea ce reprezintă un spor de 5 la sută.

Producția îngrășămintelor cu azot s-a ridicat la 29,2 milioane de tone, fiind în creștere cu 5,8%, a îngrășămintelor cu potasiu — la 16,9 milioane de tone (creștere 6,3%), iar a celor cu fosfor — la 18,8 milioane de tone (creștere 8,7%).

Consumul total de îngrășăminte pentru perioada studiată se cifrează la 62 800 000 de tone, marcind o creștere cu 5,4% mai mare decît cea a producției. Din consumul total, 29% adică ceva mai mult decît 18 000 000 tone, au format obiectul comerțului internațional.

Cel mai mare consum l-au înregistrat îngrășămintele azotoase (28,5 milioane de tone), urmate de cele fosfatice (18,5 milioane de tone), cele potasice înregistrînd 15,8 milioane de tone.

Europa continuă să fie cel mai important consumator de îngrășăminte chimice, media fiind de 158 kg la hectarul de teren arabil, pe ultimele locuri situîndu-se Asia cu 22 kg, America de Sud cu 14 kg și Africa, cu 7 kg.

Este deosebit de pregnant decalajul care se manifestă și în acest domeniu, al îngrășămintelor chimice, între diverse regiuni ale lumii. În timp ce Europa de pildă, produce 25 630 000 de tone și consumă cu circa 2 340 000 tone mai puțin, America de Sud produce 420 000 de tone și consumă 1 230 000 de tone. De remarcă că cifrele privitoare la continentul sud-american sînt mult mai mici decît diferența pozitivă dintre producția și consumul european de îngrășăminte.

Discrepanța dintre cifrele amintite explică, prin ea însăși, multe dintre contradicțiile existente astăzi în producția agricolă a lumii.

EXPORTUL DE VODCA POLONEZĂ

Revista „Hebdomadaire Polonais“ semnaleză că în anul 1970, în întreaga lume, s-au consumat zece milioane de litri de vodcă poloneză. Această cifră reprezintă dublul exportului acestei băuturi în raport cu începutul ultimului plan cincinal.

REALIZĂRILE FERMEI DE STAT DIN R. D. VIETNAM

Suprafața cultivată cu plante industriale de către fermele de stat a sporit de 1,5 ori în 1960 și de 2,5 ori în anul agricol trecut față de 1939. Suprafețele cultivate cu arahide au crescut de 9 ori, cele cu tutun de 6 ori, cele cu ceai de 2,4 ori, cele cu cafea de 2,8 ori. Astăzi, fermele de stat din R. D. Vietnam satisfac în întregime necesitățile de cafea și cauciuc ale țării.

IMPORTURILE BRITANICE DE VIN

Importurile britanice de vin au crescut în exercițiul trecut în raport cu cel precedent. Creșterea cantitativă reprezintă 2 la sută, iar cea valorică 9 la sută. Cel mai important furnizor sînt Spania, cu 579 955 hl., Franța, cu 413 252 hl. și Cipru, cu 183 690 hl., urmate, în ordine, de Portugalia, R. F. a Germaniei și Italia.

Statisticile semnaleză că livrările tuturor țărilor furnizoare au crescut în proporții variînd de la 17 la sută (Cipru) la 2 la sută (Spania).